

ఆంధ్ర
సాహిత్య
వార్షిక
పత్రిక

27, సెప్టెంబర్-
3, అక్టోబర్, '85
రూ. 2-50

ఈనాడు చేత జిలేట్ తీసివంచిన ఆంధ్రుడు

కాత్తనీరియత్
కాంచనసౌధం
ప్రారంభం!

ఇండియన్ బిల్డింగ్ ఆంధ్రపత్రిక ప్రచురణలు!

ఆంధ్రపత్రిక

ఆంధ్రపత్రిక ప్రచురణలు

పాక్ నుంచి అణ్ణాపూర్ణ ప్రమాదం

ఎదుర్కోడానికి బాంబ్ సన్నాహం

పంజాబ్ లో ఎన్నికలపై

ఆసక్తి 15 లక్షల పెరిగింది

కర్ణాటక

అణ్ణాపూర్ణ ప్రమాదం

ఆంధ్రపత్రిక ప్రచురణలు

చందాదారులుగా చేరండి!

వివరాలకు :

★ సర్క్యులేషన్ మేనేజరు
ఆంధ్రపత్రిక
గాంధీనగర్
విజయవాడ-520003
ఫోన్ : 61247

★ సర్క్యులేషన్ మేనేజరు
ఆంధ్రపత్రిక
బషీర్‌దాగ్,
హైదరాబాద్-500029
ఫోన్ : 36992

బార్ తి

బార్ తి ప్రచురణలు

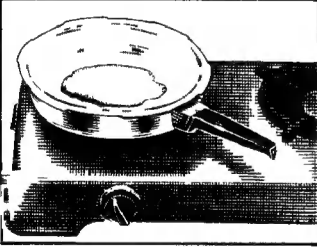

వెన్నీజ్ ప్రెషర్ పాన్

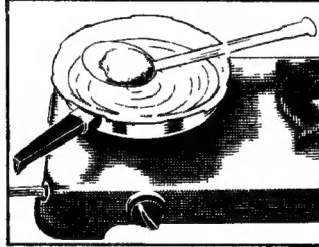
దీనితో వండిన భోజనం తింటే ఎంత సంతృప్తికలుగుతుందో
దీనితో వండడం కూడా అంత సంతృప్తికరంగాను వుంటుంది!

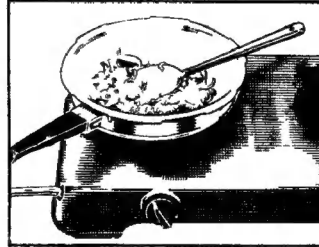
వేపుడు

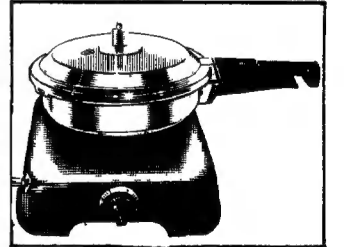
హెచ్చు వేపుడు

సాచ్

ప్రెషర్ కుక్

దీనిని చాకచక్యంతో వండి రేచా గ్రుద్దును వేగంగా వేపండి. రేచా
పూరిని చక్కగా పొంగించండి మరి కూరను చకచక తయారుచేయండి
అన్నీ నిమిషాలమీద ప్రెస్టిక్ ప్రెషర్ పాన్ అంతటి బహుళ ప్రయోజనకారి
అన్నమాట అది అంత వాటంగా, వసతిగా వుంటుంది దీనిలో మీరు వేపుడు,
హెచ్చు వేపుడు, దోరవేపుడు మరియు ప్రెషర్ కుకింగ్ చేయవచ్చు

ఒక్క ప్రెస్టిక్ ప్రెషర్ పాన్ మాత్రమే నూటికి నూరు పాళ్ళ భద్రతను
సమకూర్చగల అద్వితీయమైన గాస్కెట్ రిలీజ్ సిస్టంను కలిగియున్నది

ఇప్పటికే ప్రెస్టిక్ ప్రెషర్ కుక్కర్ మీవద్ద వుండివుంటే, మూత
లేకుండా దీనిని కొని ఎక్కువగా సొమ్ము ఆదాచేసుకోండి రేచా
సొంత మూత కలదానిని కొనండి ఈ ప్రెషర్ పాన్ మీకోసమే నురి.

Prestige
PRESSURE
PAN ©

ఈ తయారీ.

ముఖచిత్రం

దర్శక సింహాసనం ను అదిరోహించిన మహామనిషి కృష్ణ ముఖచిత్రము ఆగస్టు 9-15 పత్రికకు చాలా అందాన్ని చేకూర్చింది
-ఎ యస్ ప్రసాద్ నూతిమదుగు

సీరియల్స్

9-15 ఆగస్టు '85న వెలువడిన ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో 'ప్రతిభ కొత్త సీరియల్ ప్రారంభము నాకు చాలనచ్చింది

దిద్దిన అప్పారావు
చింతలపాలెం

★ ★ ★

డాక్టర్ ముదిగొండ శివప్రసాద్ గారి కొత్త సీరియల్ ప్రతిభ ప్రతిభావంతంగా ఉంది అదిలోనే శ్రీ శివప్రసాద్ గారి సీరియల్స్ లో శైలి ఉదాత్తంగా ఉంది చదువరులను ఇట్టి అకట్టుకుంటుంది
అతల్లి నుబ్బారావు కందికుప్ప

★ ★ ★

ప్రతిభ సీరియల్ ముదిగొండ శివప్రసాద్ గారికి నాట్యశాస్త్రంలో ఉన్న ప్రతిభను ప్రస్తుతం చేస్తోంది పాతకులకు మానసికానందంతో పాటు, విజ్ఞానాన్ని పుష్కలంగా అందించే ప్రతిభ సీరియల్ మీరు ప్రచురించడం కారు ఏకదీలో కాంతిరేఖ లాంటిదే చక్కని పర్లలతో మాటలకందని అనుభూతినిందిస్తూ, ఉదాత్తమైన పాత్రలను కళ్ళ ముందు ప్రతిష్ఠింపచేసే రసగంగలో ముంచెత్తే రచయిత శివప్రసాద్ గారికి నా హృదయపూర్వకకళాభివందనాలు

ఎ రాధాకృష్ణారెడ్డి
అల్లగడ్డ

కథలు

నది 'రజని' ముఖచిత్రముతో వెలువడిన పత్రికలో 'ఏముక్తి' కథ చాలా సహజంగా, వాస్తవికంగా ఉన్నది రచయిత శ్రీ చందక రాజారామ మోహన్ రావు గారు, మన గవర్నమెంటు హాస్పిటల్స్ ను బాగా స్నేహితి చేశారు

ఎ నాగేంద్రప్రసాద్ కార్వార

శ్రీశ్రీరాలు

న్యూఢిల్లీ లేఖ

డా జయదుబాషిగారి న్యూఢిల్లీ లేఖ చక్కని విమర్శలతో సగటు మనిషి యొక్క అలోచనలను తట్టి లేపుతుంది వారి లేఖలను నేను తప్పనిసరిగా చదువుతాను కాని దురదృష్టవశాత్తు ఒక విషయంలో డా దుబాషి గార్ని మెచ్చుకొనలేక పోతున్నాను

ఆంధ్ర సచిత్రవారపత్రికలోని 24-30 మే 1985 మన శత్రువులవరో మనకే తెలియదు అన్న శీర్షికలో దుబాషిగారు పంజాబు సమస్య అంతర్జాతీయ పరిణామాలు ఇంక చాలా విషయాలు చక్కగా వ్రాసారు కాని చివరిలో అయినగారు ఒక తక్కువ స్థాయి రాజకీయ నాయకుడిలాగా మనం హిందువులం అనే పదాన్ని ఉపయోగించడం సబబుగా లేదు ఆ పదానికి బదులు మనం భారతీయులం అని ఉపయోగించినట్లైతే సజావుగా ఉండేది జయదుబాషిగారి లాంటి మేధావులు సహితం ఈ విధంగా వేరే మతాలవార్ని వేరుచేసే మాటలాడటం చాల దురదృష్టకరం మొదట మనం భారతీయులం అతరువాత మిగతావి

ప్రస్తుతం దేశంలో ఉన్న ముస్లింలు, క్రైస్తవులు ఎలా వచ్చారు అని అలోచిస్తే సంఘం వారిని చిన్నచూపు చూడటం వలన, సంఘం వారిని ఒంటరి వాళ్ళను చేసి చూడటం వలన (పారిజనులు, బలహీన వర్గాలు ఆ మతాలని స్వీకరించారు) డా అంబేద్కర్ గారిని ఒక ధృష్టాంతంగా తీసుకొనవచ్చును మనకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చాకా కూడా కొన్ని వర్గాల ప్రజలని, సమాజం నుండి దూరంచేసి మాటలాడటం నిజంగా మనదేశం చేసుకున్న పాపం యేమో అనిపిస్తుంది

సరిత్యరవికుమార్, హైదరాబాదు □

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

ప్రపంచస్థాయి

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితం 1908

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు (1938-1972)

శుక్రవారం 27 సెప్టెంబరు-3 అక్టోబరు 85

శ్రీకృష్ణ నామ సం బాధపద శు చతుర్దశి

సంపుటము 78 సంచిక 3

సంపాదకుడు

శివలెంక రాధాకృష్ణ

విడి ప్రతి వెల రు 2-50

పోస్ట్ లో 6 నెలల చందా రు 71-50

పోస్ట్ లో 12 నెలల చందా రు 143-00

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము,

గాంధీనగరం విజయవాడ-520 003

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం

నది సంయుక్త

(విటో జి కె నరసింహం)

కథలు

సమాధానం 16

క్రమించండి 28

దేశం మరి పాదపలేదు 32

తేడా 56

ఇప్పుడు తెలిసింది 66

కొరిక తీరవేళ 70

సీరియల్ నవలలు.

కాంచన సాంధ (ప్రారంభం) 8

అంతరాలు-అంతర్యాలు 20

ప్రతిభ 46

శుశ్రుత నర్సింగ్ పో మ్ 60

న్యూసాలు, శీర్షికలు.

ఉత్తరాలు-4 న్యూఢిల్లీ లేఖ-5 రిగన్ చేత జిలేబి తినిపించిన ఆంధ్రుడు-7 వారపలం వ్యక్తి గతం-15 సుబాషి తాలు-26 పొదుగ్గా ఉండే అమ్మాయిలకి బాదలు తప్పవా?-27 దర్శనపదం-30 ప్రశ్నాపత్తి-31 ఇ వేమన పద్యాలు-34 సినిమా విశేషాలు-35 తమిళ చిత్ర విశేషాలు-44 హిందూ ముస్లిం సమైక్యతకు నిదర్శనం గూగూడు-45 డాక్టర్ సలహాలు-53 రెడ్డి రాజుల కాలంలో అమీనాబాదు వైభవం-54 హైదరాబాద్ నోట్ బుక్ 73

పైవారమే ప్రారంభం

కొత్త సీరియల్ నవల

త్రివేణీ సంగమం

రచన

దూరి వెంకటరావు

సరైన నాయకత్వం ఉంటేనే మార్పు సాధ్యం?

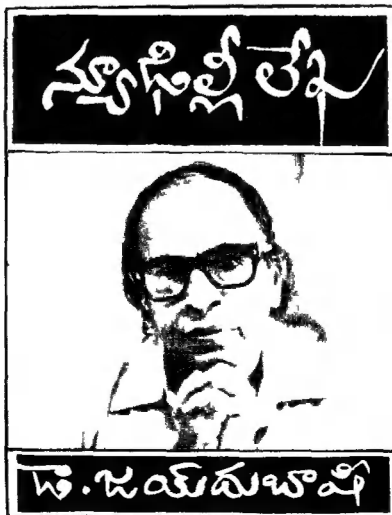
2001

సంవత్సరానికి బారతదేశం ఎ విధంగా ఉంటుంది? తరచూ ఈ ప్రశ్న ముఖ్యంగా పత్రికల సంపాదకులు మమ్మల్ని అడుగుతూ ఉంటారు వారు మామూలు శీర్షికలతో విసుగెత్తిపోయిన తమ పాఠకుల కోసం మమ్మల్ని ఈ ప్రశ్న అడుగుతూ ఉంటారు నెలకొకసారి నాకు ఇలాంటి ప్రశ్నాపత్రం ఒకటి అందుతుంది సాధారణంగా నాకు తెలీదు అనే రిమార్కుతో వాటిని రిఫ్ట్ పంపిస్తూ ఉంటాను అయితే అది మోసమే ఆ సంగతి మనకి తెలుసు కనీసం తెలుసుకోవాల్సి ఉంది అసలు ఏమైనా జరగవచ్చు జరగకపోవచ్చు భవిష్యత్తుకి సంబంధించిన ఈ విషయంలో నిజానికి మనం చీకటిలో తడుములాడు కుంటున్నామా అనే బాపం నాకు కలుగుతూ ఉంటుంది

1970s 1985s ఎంత జేదం ఉందో 1985s 2001s అంతే తేడా ఉంటుంది ఆలోచించి చూస్తే అసలు ఎ జేదం లేదు అప్పుడు బంగ్లాదేశ్ వ్యవహారానికి కొంచెం ముందు శ్రమితి ఇందిరా గాంధీ అధికారం ఉచ్చస్థితిలో ఉన్నది నాకు గుర్తున్నంత వరకూ 1970 సంవత్సరంలో దరలు కూడా ఇప్పుడున్న వాటిలో నాలుగవ వంతు ఉండేవి పది రూపాయలు తీసుకుని మార్కెట్ కి వెళితే ఎన్నో సరకులతో ఇంటికి తిరిగి వచ్చేవాళ్ళం ఇప్పుడు అలా కాదు అయితే ఒక్క దనవంతుల విషయంలో తప్ప పరిస్థితులలో ఏం పెద్ద మార్పు లేదు వాళ్ళ పరిస్థితి ఇంతకుముందు కంటే చాలా మెరుగుగా ఉంది వాళ్ళలో చాలా మంది ఇప్పుడు ఎయిర్ కండిషన్డ్ కార్లలో తిరుగు తున్నారు అయిదు నక్షత్రాల పోటల్లో బొంచేస్తున్నారు తీరిక సమయాలని విదేశాలలో గడుపుతున్నారు పదిహేను సంవత్సరాల క్రిందట కొన్ని మాత్రమే విదేశీ కార్లు ఉండేవి దేశం మొత్తం మీద అరడజనుకి మించి అయిదు నక్షత్రాల పోటల్లో లేవు రోజుకి 50 డాలర్లతో వాణిజ్యవేత్తలు మాత్రమే విదేశాలకు వెళ్ళేవారు ఈ రోజుల్లో రాజకీయవేత్తలు కూడ తమ నడుమునొప్పుకి చికిత్సకోసం కూడా విదేశాలకు వెళుతున్నారు వాళ్ళలో కొందరు దొంగ పాసిపోర్లతో తమ ఉంపుడుగత్తెలని కూడా తమతో పాటు విదేశాలకు తీసుకు వెళుతున్నారు

మనకి సంబంధించినంత వరకూ దేశంలో పెద్ద మార్పుమీ జరుగలేదు మనలో చాల మంది ఇంకా రైళ్ళలోనే ప్రయాణం చేస్తున్నాం పాల డిపోలలోనే పాలు కొంటున్నాం ఉద్యోగాలకు అసాకర్యంగా ఉండే బస్సులలో వెళుతున్నాం అయితే మనం టివిలు చూస్తున్నాం ఇంతకూ అందులో చూపించేది గొప్పవారి అంత్యక్రియలు ముఖ్యంగా తుపాకి కాల్పులతో చనిపోయిన వారి అంతిమ యాత్రలు తరచుగా చూస్తున్నాం ఎన్ని మార్పులు వస్తాయన్నది పదిహేను సంవత్సరాల క్రితం ఎవరు చూసారు? అలాగే రాసున్న పదిహేను సంవత్సరాలలో ఎన్ని మార్పులు వస్తాయో ఎవరికి తెలుసు అంతర్యుద్ధాలు జరగవచ్చు విప్లవం రావచ్చు అది కూడా మన పాలక వర్గం ముచ్చటించే విప్లవం లాంటిది కాదు సాయుధ విప్లవం రావచ్చు వ్యక్తులను బట్టి స్థలాలను బట్టి ఆ పోరాటం తుపాకులతో జరగవచ్చు లేదా మోర్టార్లని ఉపయోగించవచ్చు లేకపోతే దనుర్బాణాలతో జరగవచ్చు యుద్ధాలు విప్లవాలు జరగవని నేను గట్టిగా చెప్పలేను రాసున్న భయోత్పాతానికి ఇంతవరకు మనం చూసింది కేవలం సూచన వంటిది మాత్రమే

బారతదేశంలో ఇప్పుడు ఒక కొత్త రాజకీయ వర్గం వ్యాపార వర్గం మనకి కనిపిస్తున్నాయి

ముఖ్యంగా ఇవి రెండూ వారాత్ముగా శక్తిపంథమైన విగా ఆర్థికంగా పెద్ద పట్టణాలలో అభివృద్ధి చెందాయి బారత చేశానికి ఆయువు పట్టయిన వ్యవసాయ రంగంతో వీటికి ఎమూతల సంబంధం లేదు మొదటతరం రాజకీయ వేత్తలు వ్యాపారవేత్తలు వేరుగా ఉండేవారు నైహూ ఒక సంవత్సరం కుమారుడు కానీ పల్లెలలో సంబంధాలు ఉన్న తరానికి ఒక తరం తర్వాతి వారు గాంధీ చివరిదాకా గ్రామాలతో సంబంధాలు నిలుపుకునే ఉన్నారు గ్రామ స్థాయినించే ఆయన తమ కార్యక్రమాలన్నిటినీ నిర్వహించారు గతంలో ఓసారి మన్ శ్యామ్ దాస్ బిర్లాతో ఒక సాయంత్రం గడిపాను అప్పుడు ఆయనచేత తన స్వీయ చరిత్ర రాయించడానికి ఒప్పించాలని ఎంతో ప్రయత్నం చేసాను కానీ ఆయన రాస్తాననిగానీ రాయననిగానీ జవాబియ్యకుండా తన చిన్ననాటి విషయాలు ముచ్చటిస్తూ గడిపారు సమాజానికి ఉపయోగకరమైన శారీరక శ్రమ ప్రదాసేవ వంటి సుదీర్ఘ సాంప్రదాయం కలిగినది ఈ వర్గం

ఈనాడు మనకున్న వారు నాయకులు కాదు మేనేజర్లు జి డి బిర్లా మనుమడు అనేక సంస్థలని నడుపుతూ ఉండవచ్చు కానీ ఆయన ఎప్పుడైనా తమ ప్యాక్షరీలను సందర్శించారా? తన ఎ సి కార్యాలయాలలో పని చేసే వారిపేర్లు ఆయనకు గుర్తుందా? అని నా అనుమానం ఆయన తమ వాటాదారులకి దనాన్ని అర్పించి పెట్టి మేనేజరు కావచ్చు గానీ వారి తాతలా నాయకుడు కారు శ్రీ రాజీవ్ గాంధీ వంటివారు ప్రాతినిధ్యం వహించే రాజకీయ తరం సంగతి కూడా అలాగే ఉంది వీరు ఎంతసేపటికీ ప్రజాసేవ చేద్దామనే సాంప్రదాయం లేకుండా రాజకీయ వ్యాపారాలను తమ ప్రతిష్ఠని పెంచుకునే సాధనాలుగా ఉపయోగిస్తున్నారు యువ బిర్లా లేదా యువ సింగియా వ్యాపార వరంగా ఎన్ని విదేశీ సంస్థలతో సంబంధాలు కలిగి ఉన్నారన్న దానిపై వారి ప్రతిష్ఠని అంచనా వేస్తారు అలాగే రాజీవ్ గాంధీ టి వి తెర ముందు కూర్చుని ఎన్ని ఒప్పందాలపై సంతకాలు చేస్తున్నారన్న దానిపై ఆయన యొక్క కిర్తి ప్రతిష్ఠలని అంచనా వేస్తున్నారు ఒప్పందాలపై సంతకం చేస్తూ టి వి తెరపై కనపడటం వలన తమ ప్రతిష్ఠ ఎంతవరకు

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ పౌరులకు చక్కటి అవకాశం!

పథావరుల సమాచారము పుచితంగా
ప్రతి బుధవారం ప్రకటిస్తాము.
సమాచారం పంపేవారు
ఈ దిగువ నిబంధనలు పాటించాలి.

- ★ వధువు / వధునికి సంబంధించిన వివరాలు వమ్మగ్రాం, ఆట్యూ 150 అక్షరాలకు మించనట్లుగా తెలుగులోనే స్పష్టంగా వ్రాసి పంపాలి
- ★ వధువు / వధుక రర్తదండ్రులు, సంరక్షకులు కాములు లేవు సమాచారము కాస్తవమన, ఎవరిని కించపర్చే వివరాలు అందులో లేవని హామీ ఇవ్వాలి.
- ★ సమాచారం పంపేవారి పేర్లు వర్తరా రహస్యంగానే ఉంచబడతాయి. ప్రతి ప్రకటనకు ఒక దాఖ్య నెండు లేటాంబి, వర్తన జవాబులు పుచితంగానే వాటికి సంబంధించినవారికి సంబంధించి పంపడం జరుగుతుంది.
- ★ ఈ కిక్కిరియేడు కురి మత వర్గ వేదాలు లేకుండా అందహావున మోగించుకోవద్దు.
- ★ అందిన సమాచారము ప్రతి బుధ వారం అని అందిన వధున క్రమంలో ప్రకటించబడుతుంది. వీటిని తిప్పి పంపే ప్రవృత్తి లేదు. కావున స్వంత అద్రుమ గల కడగ్గ లేదా స్థాంపులు జతపర్చుకొనండి.
- ★ ప్రకటనకు వచ్చిన అకర్తమైనదిగా తోచినపుడు వాటిని వెయ్యడం అవుచేనే హక్కు. వెత్రికట వుంటుంది.
- ★ ఇతర కిక్కిరియేడు వర్తరప్రద్య కరమంద అవకాశం లేదు. పోదోలు పంపకూడదు.
- ★ సమాచారము పంపేవాడు ఈ దిగువ హామీ పూర్తి చేసి, స్థానిక పేజెంటు లే సంతకం చేయించి పంపాలి. హామీ జతపర్చుకొనడం పరిశీలించబడుతుంది.
- ★ కళ్యాణవేదిక కర్తవ్యాల సంబంధం వుంది వివాహం జరిగిన వధూ వంశం వారు ఉంది అది అంద్రప్రదేశ్ ప్రకటించగలము. ఏ లేదని ప్రకటన వుంది తెలుసుకొని పోదోలు జతపర్చి "కళ్యాణ వేదిక పోదో ప్రకటించాం" అని వ్రాసి పంపవలెను.

కళ్యాణవేదిక ఉచిత సమాచార కూపసు

పేరు... ..

దిగినమా

... ..

స్థానిక అంద్రప్రదేశ్ పేజెంటుసంతకం.....

సన్ను సోపాన కూడా
గెల్చింటి సందుకు బిడెళ్ళ
తప్పక మళ్ళీ కల్పి సో
ధన్యవేదాలచేస్తు
రుంటి సన్నివ్రయం

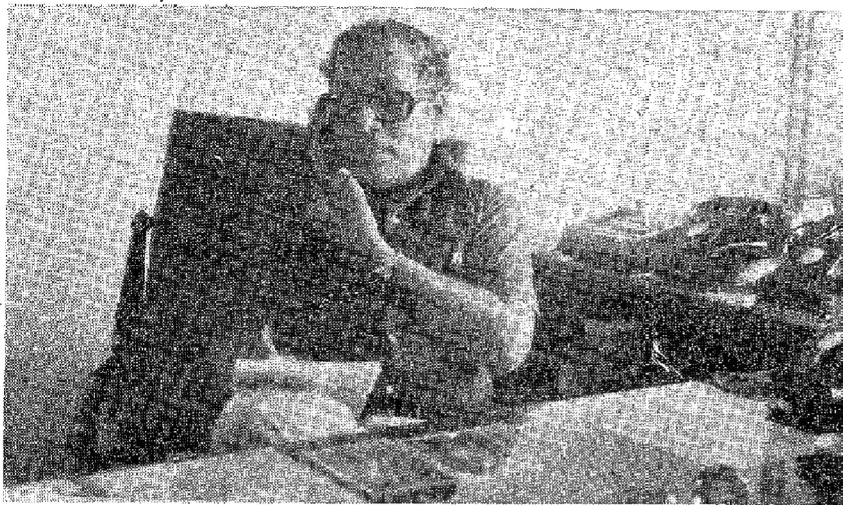
టెక్నియన్ సీరి

న్యూఢిల్లీ లేఖ

పెరిగిందనే విషయమే వాళ్ళకి ముఖ్యం ఈ కొత్త వర్గం వారిలో నేను గమనించింది ఎమిటంటే వారు జాతి లేదా దేశం ఉన్నాయనే స్పృహ లేకుండా వ్యక్తిగత విషయాలకే ప్రాధాన్యం ఇస్తున్నారు ఈ కొత్తవర్గం దేశాన్ని తక్కువ కాలంలో ఎక్కువ రాజాలు గడించే ప్యాక్టరిగానో లేక ప్రైవేటు సంస్థగానో బావిస్తున్నారు ఈ వర్గం ఇరవై ఒకటో శతాబ్దం గురించి మాట్లాడటమంటే అది వాళ్ళ ప్రతిష్ఠని పెంచుకోవడానికే అసలు పీరు వచ్చే ఎన్నికల తర్వాత దేశం ఎలా ఉంటుందో ఈపాంచగలరా అని నా అనుమానం

ఈ విధంగా ప్రతి విషయాన్నీ వ్యక్తిగత విషయంగా చూడటమే నాకు బాధ కలిగిస్తోంది 75 కొట్ల మంది ప్రజలు నివసించే ఈ పెద్ద దేశంలో వ్యక్తిగత విషయాలకి అర్థం లేదు ఈ విశాల భారత దేశంలో అతి చిన్నదైన ఈ వర్గానికి వ్యక్తిగత విషయం ప్రతిష్ఠని పెంచుకోడం అనే వాచన మౌలికంగా అమెరికా వారినుంచి సంతకమించింది విజయం సాధించిన వ్యక్తి తనతో కొన్ని వందల మందిని పుచ్చిలోకి తీసుకు రాగలదు భారత దేశంలో కొన్ని వేల మందికి జీవన భృతిని కలుగ జేయటానికి తాతాల్కి వంద సంవత్సరాలు పట్టింది అంటే ఈ లెక్కన వారు ప్రతి సంవత్సరానికి రెండు లేదా మూడు వందల మంది చొప్పున జీవనభృతిని కల్పించ గలిగారు ఈ పద్ధతిలో భారత దేశంలో సమస్యలు పరిష్కరించలేము వ్యక్తిగతమైన సంపదకన్నా సామాజిక ప్రగతికి ప్రాముఖ్యత జాతి మొత్తానికి మేలు చేసే వ్యవస్థ కావాలి అందుకొనం నాయకులు కావాలి కానీ మెటర్ బాక్స్ లేక ఇండియన్ ఎయిర్ లైన్స్ లేదా జాన్ సన్ అండ్ నికల్సన్ వంటి కంపెనీల మేనేజర్లు కాదు మేనేజర్లు పనిని సరిగా చేయగలరు కానీ నాయకులు సరి అయిన పనిని చేస్తారు సరి అయిన మార్గంలో ఆలోచించి సరి అయిన పనులు చేయగల నాయకులు లేనంతకాలం టి వి తెరలపై ఎన్ని చూపించినా ఇప్పటికీ 2001వ సంవత్సరానికి తేడా ఏమి ఉండదు

ఎన్నోసార్లు దిలిఫోన్ మీద భోజనాలకి కావలసిన నిర్ణయాలు తీసుకోవలసి వస్తూ ఉంటుంది!

రీగన్ చేత జిలేపీ తనిపించిన ఆంధ్రుడు!

మెప్పించారు.

పారిస్ లో "మాక్సిమీస్" రెస్టారెంట్ ను ప్రసిద్ధమయినది. ఇక్కడ తినటమే ఒక గొప్ప అనుకుంటే వందటం ఇంకా గొప్ప - పారిస్ లో "గాంధీ" నినుమా వెదుదల అయినప్పుడు కొందరు ప్రముఖులకి భారతీయ శాఖాహార భోజనం ఏర్పాటుచేకారు నిర్మాతలు. ఎక్కడ? మాక్సిమీస్ లో నే! అంతేకాదు, ఫ్రాంక్ ఫుర్ట్ లో ఉన్న శ్రీ ఎస్. ఎస్. బక్ష్మిగారిని పిలిచి ఆయనచేత చేయించారు...

"మాక్సిమీస్" రెస్టారెంట్ ప్రధాన పాక ప్రవీణుడు (షెఫ్) భోజనాన్ని తిని మెచ్చుకుని స. నా. బ. గారికి ఒక ప్రశంసా పత్రాన్ని కూడా ఇచ్చారు!

రిలయన్స్ సంస్థ అధిపతి శ్రీ అంబానీ ఒకసారి ఒక తాలీమేళానాలో బక్ష్మిగారిని కలుసుకుని "సూనెలో వేయించని పెరుగు గారెలు కావాలి ఎలాగ?" అని అడిగారు. వెంటనే అలాచించి, ప్రయోగాలు చేసి వాటిని తయారుచేశారు స. నా. బ. గారు!

(ఎలాగ వేరే వివరించాలి! ఇక్కడ పిలుకాదు!) ఇంత పాకశాస్త్ర ప్రవీణుడయినప్పటికీ శ్రీ వేములకొండ సత్యనారాయణ బక్ష్మి తమ స్వగృహంలో వంట ఇంటిలో ప్రవేశించేడు. శ్రీమతి బక్ష్మిగారు ఆయన వంట చేస్తానంటే ఒప్పుకోరు...

-జి. ఆర్.

ఎయిర్ ఇండియాలో ఆయన పేరు ఎస్. ఎస్. బక్ష్మి. రెలుగువారికి ఆయన వేములకొండ సత్యనారాయణ బక్ష్మి. మరి ఆయన ఏ ఉారు వారు? కాశ్మీరు కాదు, పంజాబు కాదు - విజయనగరం!

"మాది శ్రోత్రీయ బ్రాహ్మణ సంశం" అని బక్ష్మిగారే అంటారు. తండ్రిగారు శ్రీ సీతారామ బక్ష్మి గొప్ప సంగీత విద్వాంసులు, చిత్రకారులు. వారి వంశానికి విజయనగరంలోనే ఈ బిరుదు లభించింది.

ఎమ్. ఎ., బి. ఎల్. చదివి స. నా. బ. గారు కి. శే. డి. నరసరాజు గారి వద్ద అదే పుత్తిలో చేరుదామనుకుని ఎయిర్ ఇండియా సంస్థలో (అప్పటికే నాలుగంశాల పీఠం కల) ఉద్యోగం దొరకటంతో బొంబాయి వెళ్లిపోయారు. వెళ్లిపోయారంటే ఇక్కడ ఉంటున్నారని కాదు. విమానాల కంపెనీలో పనిచేసేవారి స్థిరనివాసం ఎక్కడ అని అనగలము? ఆయన కార్యాలయం బొంబాయి. పనిచేసే స్థలం పశ్చిమబెర్హన్ లోని ఫ్రాంక్ ఫుర్ట్. సొంత ఇల్లు విశాఖపట్నం. (ఈ మధ్యనే గృహప్రవేశం చేసుకున్నారు.)

ఫ్రాంక్ ఫుర్ట్ లో ఉంటూ ఈ భూగోళం మీది వివిధ దేశాలకి వెళ్లి వస్తూ ఉంటారు. అంతేకాదు, ఎయిర్ ఇండియా విమానంలో ప్రయాణం చేసే లక్షలాది ప్రయాణికులని రుచికరమైన వంటకాలతో సంతోషపెడుతూ ఉంటారు!

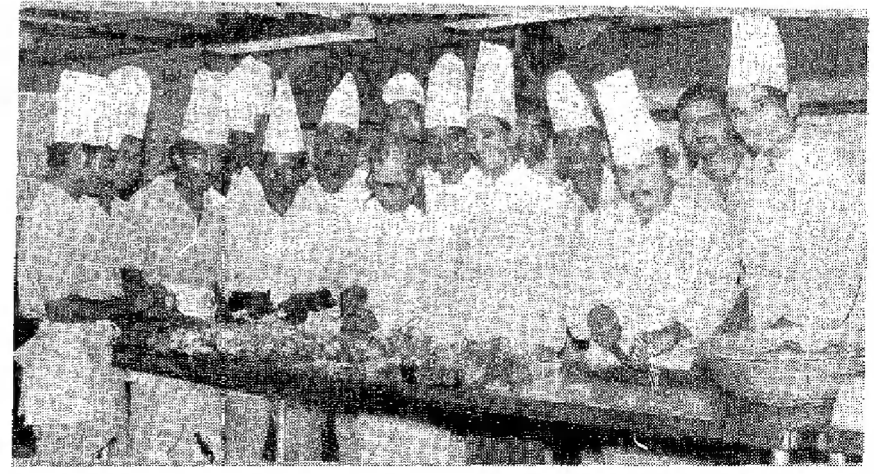
ఆ మధ్య శ్రీ సీలం సంజీవరెడ్డిగారు ఆఫీసా వెడితే స. నా. బ. గారే భోజనాల వర్గవేక్షణ కోసం కూడా వెళ్తారు. శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ అమెరికా వెళ్లినప్పుడు కూడా ఈయనే వెంట వెళ్తారు.

అమెరికా అధ్యక్షుడు రొనాల్డ్ రీగన్ చేత జలేపీలు తనిపించారు వేములకొండవారు. అ. అ. భోజనాన్ని పర్యవేక్షించే వ్యక్తి (షెఫ్ అనవచ్చునా?) జిలేపీలని విరిచి చూసి లోపలికి "జిర" ఎలాగ వెళ్లిందా, అని ఆశ్చర్యపోయాడుట (పాతకాలపు సహజులు ఎవరో పూర్వం బూరని విరిచి చూసి అబ్బురపడినట్లు...)

"వంట కూడా 64 కళలలోనూ ఒకటి కదా?" అంటారు బక్ష్మిగారు. అయితే, ఈ కళని ఆయన ఫలానా వారి వద్ద అభ్యసించలేదు! ప్రపంచంలో ఎన్నో చేట్ట ఎన్నో రకాల వంటలని చూసి ఎంతో నేర్చుకున్నారు ఆయన ... అధునిక ప్రపంచంలో సాంకేతిక విజ్ఞాన వినియోగం పెరిగిపోతున్న కొద్దీ చాలా విషయాలు తెలుసుకున్నాను. చూసి నేర్చుకోవటం చాలదని, సెలవు పెట్టి, నా సొంత కర్చుమీద అమెరికాలో పోషక- ఆహారానికి సంబంధించిన (స్ట్యూడిమ్స్) విద్యని అభ్యసించాను. ఇప్పటి రోజులలో ఇది ఒక కళ మాత్రమే కాదు - శాస్త్రం కూడా! అంటారు శ్రీ సత్యనారాయణ బక్ష్మి.

కొత్త ఢిల్లీలోని ఆర్ ఇండియా ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సయిన్సెస్ లో, బొంబాయిలోని జస్టిక్ ఆసుపత్రిలోనూ ఆయన పథ్యం భోజనాలని గురించి శిక్షణ - ఉపన్యాసాలు ఇచ్చారు. వైద్యనిపుణులని

చక్కటి పని తెలిసిన షెఫ్ తో కలిసిపోయి - నాజూకైన వంటలని - వాళ్లకి నేర్పటం ఆయనకెంతో సరదా!

కొత్త సినియం ప్రారంభం!
కెంపు సౌధం

రావినూతల సువర్ణాక్షర

ఊరి మధ్య శివాలయం
లోని జేగంట గణ గణ
మోగింది.

అస్తమ సూర్యుడు తన వేడిని కోల్పోయి పశ్చిమాద్రితోకి మెల్లగా దిగుతున్నాడు.

ఫలితంగా తన కిరణాలు పడిన చోటల్లా అరుణిమదాల్చి చూడ్డానికి అతిమనోహరంగా ఉంది, దృశ్యం.

హఠాత్తుగా కారుమేఘాలు కమ్ముకొచ్చాయి. పొలాలకొనే వెల్లిసిన రైతు కుటుంబాలు వానకి ముందే ఇళ్లు చేరాలన్న ఆరాటంతో పరుగులాంటి నడక సాగించారు.

అప్పులు, గేదెలు తమ లేగదూడలకి పాలు కుడుపాలని కాబోలు అంజారవాలతో చూకుడుగా వస్తుంటే, అల్లంత దూరాన గొడ్డ పాపెళ్లలోని లేగదూడలు చెవులు నిక్కిబొడుచుకుని తమ తమ తల్లి అరుపుల్ని గుర్తించి తిరిగి-

"అంజా" అంటున్నాయి ఉత్సాహంగా

గోధూళితో, ఎడ్ల మువ్వల గల గలలతో, అలమందల అంజారవాలతో, గొడ్డకాడ పిల్లలు వాడే పల్లె పదాలతో, నీలాబి రేపునద్ద పడుచుకన్నెల కిలకిలలతో ప్రకృతి పసిది కాకు దినుకొంది

కారు మబ్బులకి తోడు గాలి, అన్నసన్నతుప్పర కూడా ప్రారంభమైంది ప్రకృతిలోని అందాలుగానీ, హఠాత్తుగా వచ్చిన మార్పుగానీ మంగికి కనిపించడంలేదు

ఆ మాటకొస్తే అమెకి పరిసరాల్లో కనిపించడంలేదు. ఇంటిదగ్గరి పుడ్డిచు జ్వరంతో పడుకున్న పోలిగాడే కనిపిస్తున్నాడు

పొద్దున్నే పనిలో కళ్ళెట్టపుడు-

"అమ్మా! జేగిరాయ్!.. నాకు బయమేతాంది!" అంటూ దీనంగా చూసిన కొడుకు మాపులే వెంటాడుతున్నాయి

అమె నాలుగు రోజులుగా పన్నెంకెళ్లడంలేదు వాడి జ్వరంమూలంగా. కానీ, ఈ రోజు కాస్త గంత్రినా తాగడానికిన్ని నూకలు కూదాలేవు. అందుకే జ్వరం పిల్వాక్షు ఒంటరిగా పదిలేసిన వచ్చింది

గబగబా కాచందుగారింటికెళ్లింది మంగి. అయితే అయన పట్నం వెళ్లాడు కూలీ డబ్బులు రేపు తీసుకోమందాయన భార్య

హతాశురాలై పోయింది మంగి

నిరాశగా తిరుగు మొహం పట్టింది

ఎప్పుడూ చేనికాడే ఇచ్చేకాచందు అప్పుడు కాస్త అలస్యం చేస్తే మళ్ళీ అదగదానికామెకి నోరాలేదు అందుకే. మౌనంగా ఇంటికినే నడిచింది

అమె ఇల్లు చేరేసరికి గాలివాన హెచ్చింది

మెల్లగా గుడిశ తడికిక్కట్లైన తాడుపెప్ప అత్యంతగా కొడుక్కోని చూసింది మంగి

వాడు ఇంకా అలా కుక్కి మంచంలో పడుకుని మూలుగుతూనే ఉన్నాడు మంగి ప్రాణం బాధగా మూలిగింది. కొడుకు దగ్గరగా వచ్చి తల మీద చెయ్యిని-

ఒరయ్య పోలీ! ఎట్లాగుందిరానానా? అంది అన్యాయంగా.

వాడు నీరసంగా కళ్ళు తెరిచాడు ఆ కళ్ళలో తల్లి వచ్చిందన్న అనందం, తృప్తి కనిపిస్తోంది. తల మీదున్న తల్లి చేతిని తన చిన్న చేత్తో పట్టుకుని-

అమ్మా! అన్నాడు అస్పష్టంగా

'ఏటయ్యా?'

'అమ్మా! నా కాకలేతాందమ్మా!'

"జోరం తగ్గనీ నానా! బువ్వతెందుగాని!" అనునయంగా అంది మంగి

"కాదు! నాకిప్పుడే కావాలి!"

'బువ్వ తినద్దని ఆకార్యుగోరు సెప్పనేదా?... అందుకే... ఇయ్యాలా రేపు బువ్వతినద్దు!' "బ్రతిమాలుతున్నట్టు అంది మంగి.

క్షణం అలోచించాడు పోలిగాడు. తరవాత-

"అమ్మా! అన్నాడు మళ్ళీ.

"ఏట్లానా? "

"ఆకార్యుగోరు బువ్వ తినద్దన్నారదా?"

"అవున్నానా!"

"పాలు తాగచ్చున్నారా కాపిని పాలియ్యి!" అశగా అడిగాడు.

మంగి మొహం పాలిపోయింది.

గుండెల్లో దుఃఖ సముద్రాలు పొంగుతున్నా అవి గుండెల్లోనే దాచుకుని-

"అది కాదయ్యా!.. ఈ ఎదవ జోరానికి ఏం తాక్కుడదంట! ఇప్పుడు నేనొస్తంటే ఆకార్యుగోరు పిల్చి మరి సెప్పారు! ఈ పాలుగనా తాక్కుంటుంటే జోరం తొందరగా తగ్గుద్దీ! ఆ తరవాత పాలు, బువ్వ అన్నీ తాగచ్చు!" అంది.

"ఊ! ఊ! నా కాకలేత్తోంది!" ఏడుపు మొదలు పెట్టాడు పోలిగాడు.

"ఉండు గొంజి తెతాను!" లేవబోయింది మంగి

"నాకు గొంజి ద్దు! పాలే కావాలి!" అంటూ ఏడుపు స్వరం పెంచాడు

దిక్కుతో చలేదు మంగికి

ఎక్కినైనా చిల్లర దొరుకుతుందేమో అన్న ఆశతో గూళ్ళు

కాంచనసాధం

పెద్దిల్లా వెదికింది

చివరికి ఆమె శ్రమ ఫలించింది

కానిది పెద్దిల్లా ఓ పావలా కాసు దొరికింది

మంగి కళ్ళు తళుక్కు మన్నాయి

ఆ పావలా కాసు, ఓ ముంత తీసుకుని-

"మరైతే నేను పాలట్టు కొద్దాను! నువ్వు లెగపమాక! అంది కొడుకుతో

"అలాగే ఆనందంగా అన్నాడు పోలిగాడు

మంగి వెళ్ళింది

జేగిరామ్మా! వెనకనించి అరిచాడు కొడుకు

"అలాగే నువ్వుతోంగే"

రాబోయే పాలకొన ఆశగా ఎదురు చూస్తూ పడుకున్నాడు పోలిగాడు

అరగంట తర్వాత పాలతో తిరిగిచ్చింది మంగి ఆమె సగం తడిసి

పోయింది

ఉత్సాహంగా లేచిన పోలిగాడు తడిసిన తల్లిని జాలిగా చూశాడు అయితే వాడిలోని ఆకలి వెంటనే దాన్ని మరిపింప జేసింది

ముంతలోని పాలు అమ్మతంలా తోచాయి వాడి కళ్ళకి

'అబ్బో! కానా పాలు తెచ్చావో' అన్నాడు ఉత్సాహంగా

"అవును! మర్నాటి రెండు పూట్లా తాగాలిగందా! అంది మంగి, పావుకారు కొట్టే పది పైసలకి అప్పు తెచ్చిన బెల్లం పొట్టాం ఎప్పుతూ

మరి తొందరగా కాసు! అన్నాడు పోలిగాడు

మంగి చితుకులు మంటేసి పాలు కాచింది అందులో బెల్లం పొడి వేసి వెదురు బద్దతో కలిపింది

తల్లి చర్యనంతా ఆనందంగా చూస్తూన్నాడు పోలిగాడు

పాలు కాచి, చల్లాల్ని సత్తు గ్లాసులో కాసిని పోసి కొడుక్కొనించింది మంగి

వాడు నీరసించిన చేతులతో గభాల్ని అందుకుని గబగబా రెండు గుక్కలు తాగాడు

వాడి మొహం చేదు తిన్నట్టుయింది

"సీ! పాలు బాగా నేవు!" అన్నాడు చిరాగ్గా

"పర్లేదు! కూసినెలాగో తాగ్లే" అంది మంగి

దో కొత్తందమ్మా!

"అవును! జొరంగుంది గదా!"

'పాలెటి నాగున్నయ్య!

'జొరం వుంటే అంతే! అంటూ బలవంతంగా వాడిక్కాసిని పాలు పట్టింది

మంగి

పావలా పాలలో అర్ధసేరు నీళ్ళు కలిపానని కొడుక్కి చెప్పలేదామె

వాడు సణుక్కుంటూ, గొల చేస్తూ కాసిని పాలు తాగినా వెంటనే వాంతి చేసేసుకున్నాడు

మంగి మనసు బాధగా మూలిగింది

మెల్లగా వాడి మొహం అడి కడిగి పడుకోబెట్టింది మంచం దగ్గర బాగు చేసింది

పోలిగాడు అలా కాసేపు మౌనంగా ఉండి ఆపై మెల్లగా నిద్రలోకి, మగతలోకి జారిపోయాడు!

అంతవరకు సముద్ర తరంగాల్లా ఎగిసిపడుతున్న దుఃఖాన్ని అతి ప్రయత్నం మీద అపుకున్న మంగి కొడుకు నిద్రపోయాడనుకున్న తరవాత భోరుమంటూ కరువుదిరా విడిచింది

* * * * *

మంగి తల్లి, తండ్రి ఆమె ఉపాదేశాలనుకముం దే కాలం చేశారు తల్లి దండ్రులు పోయిన ఆ పిల్లని మేనత్త తెచ్చి పెంచి పెద్ద చేసింది ఆ తరవాత తన ఒక్కగా వొళ్ళ కొడుకైన వీరడికిచ్చి పెళ్ళి చేసి, తన బాధ్యత తీరిందని త్వరపడి పెద్దల్లో కలిసిపోయింది

వీరడు పెద్ద కామందు రాయుడి గారింట్లో పాతేరుగా కుదురుకున్నాడు మంగి పని రోజుల్లో కూలీ నాలీ చేసుకుని పట్టి రోజుల్లో ఇంటిపట్టునే ఉండేది

రాయుడు గారిచ్చిన తిండి గింజలతో, మంగి తెచ్చే కూలీ డబ్బులతో సంసారం సాఫిగానే సాగిపోతోంది

అయితే చల్లగా సాగిపోయే సంసారం హఠాత్తుగా తారుమారైంది వీరడు వ్యసనాల పుట్టగా మారాడు మంగి అల్లాడి పోయింది

రాయుడు పంచాయితీ ఎలక్షన్ కి పోటీ చేస్తుంటే, ఆయన కెదురుగా ఆయనకి స్నేహితుడు, దూరపు బంధువు అయిన చోదరి నిల్చున్నాడు

అంతే, ప్రాణస్నేహితులు బద్ద శతృవులై పోయారు ఉప్పు, నిప్పులా చిటపటలాడారు

ఇద్దరికీ పోటీలు పెరిగాయి!

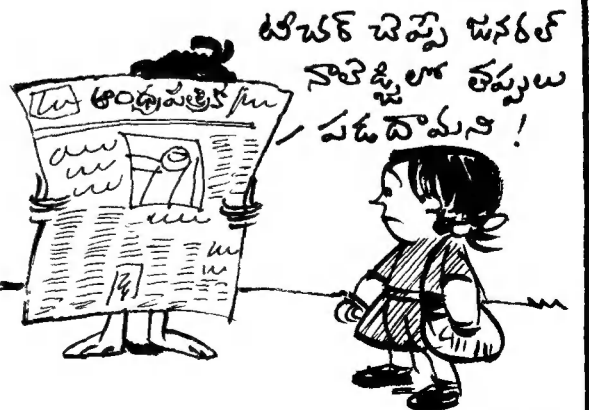
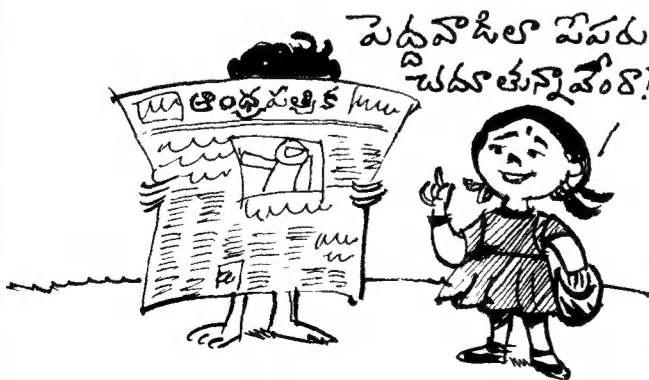
పంతాలు పట్టింపులా పెరిగాయి

ప్రాపకాండ పెరిగింది!

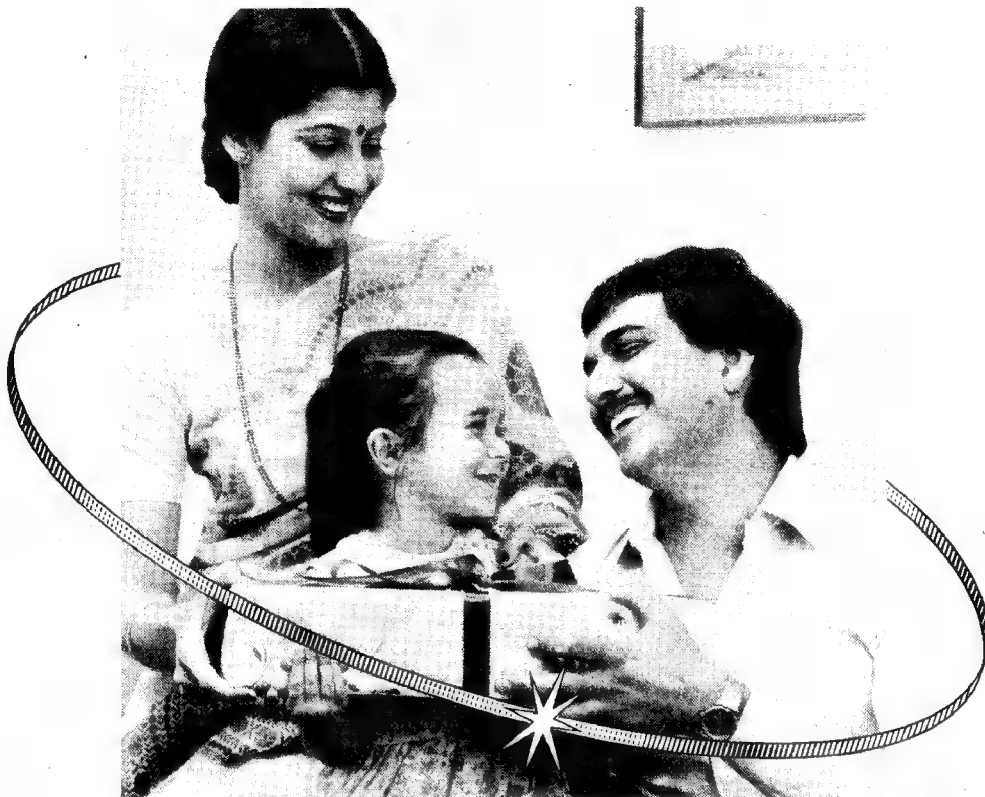
ఎవరి తరపున వారు వారి కాయశక్తుల కృషి చేశారు!

వీరడికి రాయుడు పోయించిన సారా బాగా వంట పట్టింది వీధిని పది ఇష్టం వచ్చినట్టు వేల్చున్నాడు

ఆయన స్వార్థంతో పోయించిన నాటు సారా మూలంగా వాడి దృష్టిలో

నోటి దుర్వాసన పోగొట్టుకోండి. దంతక్షయాన్ని ఎదుర్కోండి.

మీ కుటుంబంలోని వారికి కోల్లేట్ రక్షణ చక్రాన్ని ఇవ్వండి!

క్రమం తప్పకుండా కోల్లేట్ ని వాడటంతో మీ కుటుంబంలోని వారి నోటి శ్వాస శుభ్రంగా, తాజాగా ఉంటుంది, వారి పళ్ళు యిక దృఢంగా, ఆరోగ్యంగా ఉంటాయి. కోల్లేట్ రక్షణ చక్రం చేసేది అదే, వారికది యివ్వడం అందుకే.

మీరు పళ్ళు తోముకున్న ప్రతిసారి, కోల్లేట్ యొక్క నమ్మకమైన పార్శ్వలా చేసింది-చూడండేలాగో.

మీ పళ్ళలో యిరుక్కుపోయిన అహారపు తునకల్లో దుర్వాసన, దంతక్షయం కలిగించే సూక్ష్మజీవులు పెరుగుతాయి.

కోల్లేట్ లోని అద్వితీయమైన శక్తిగల సురగ లోపలికి చొచ్చుకుపోయి, అక్కడ గల దుర్వాసన కలిగించే అహారపు తునకల్ని, దంతక్షయాన్ని కలిగించే సూక్ష్మజీవుల్ని తొలగిస్తుంది.

క్రమం తప్పకుండా కోల్లేట్ తో పళ్ళు తోముకుంటే, దాంతో యిక మీకు శుభ్రమైన, తాజా శ్వాస, దాంతోనే దృఢమైన, ఆరోగ్యమైన పళ్ళును.

బోజనం చేసిన తర్వాత ప్రతిసారి మీ కుటుంబంలో వారంతా కోల్లేట్ తో పళ్ళు తోముకుంటున్నారని ధృవపరుచుకోండి. నోటి దుర్వాసన పోగొట్టుకోండి. దంతక్షయాన్ని ఎదుర్కోండి. చాలా కోల్లేట్ రక్షణ చక్రాన్ని ఇవ్వండి.

GK&E B84.55 Tel

దీని తాజా పిప్పరమెంట్ రుచి మీకెంతో నచ్చుతుంది!

కాంచనసాధం

రాయుడు ఓ దేవుడై పోయాడు అందుకే ఆయన గొప్పలు కథలు కథలుగా చెప్పున్నాడు ఓట్లు ఆయనకే వెయ్యమని అర్థిస్తున్నాడు

నేను మాత్రం ఎంత క్లుప్తమైనా? అన్నట్టు చెబేదరి కూడా తన వాళ్ళకి తాగబోయించి జేజేలు కొట్టించు కుంటున్నాడు

ఎలక్షన్స్ దగ్గర కొస్తున్న కొద్ది వాదావిడి ఎక్కువయింది ప్రాపకంగా ఎక్కువైంది

ఎలక్షన్స్ జరిగాయి!

ఫలితాలు తెలిగాయి!

చేదరి నెగ్గాడు!

రాయుడు ఓడాడు!

కక్షలు పెరిగాయి!

కర్రలు విరిగాయి!

బుర్రలు పగిలాయి!

పోతీసులు, కేసులు!

కోర్టులు, జామిన్లు!

అన్నీ అయ్యాయి!

కానీ ఒకటి నిల్చిపోయింది!

అదే- వీరడికైన తాగుడు అలవాటు!

కొత్త గొడ కేసిన సున్నులలా అలాగే నిల్చిపోయింది! అంతేకాదు! దినదిన ప్రవర్తనమైన వెలసెల్లుతోంది

చల్లగా సాగిపోయే సంసారం వీధిన పడింది

అలాంటి సమయంలో మంగికి నెల తప్పింది అయితే అది మంగికి ఆనందాన్ని వ్వలేదు

వీరడ్ని మాత్రం సంతోషం ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది!

ఆనందంతో మరో గ్లాసు ఎక్కువ పుచ్చుకున్నాడు తన వాళ్ళకి తాగించాడు

మంగి ఈ వంకనైనా బాగు పడతాడేమో అన్నట్టు అతగా భర్తకి పరిపరి విధాలా ఆ వెధవ తాగుడు మానమని చెప్పింది

ఫలితం శూన్యం!

రాసు రాసు వీరడు తాగి ఇంటికి రాకుండా అయ్యగారి గొడ్డ సావిట్రినో, పరండాలోనో పడుకోవడం మొదలుపెట్టాడు

నెలలు నిండుతున్న కొద్దీ మంగిలో నిరాశ కూడా పెరిగి పోయింది

ఇరుగు పొరుగు సాయంతో మంగి పురుడు పోసుకుంది

ఆమెకి కొడుకు పుట్టాడు

మళ్ళీ వీరడు తను తాగి స్నేహితులకి తాగబోయించి తన సంతోషాన్ని ప్రకటించుకున్నాడు

అంతేగానీ-

మంగి ఎలా వుంది? ఎలా బ్రతికింది? ఎలా తింది? అని క్షణం కూడా ఆలోచించలేదు

పల్లాళ్ళు చూసినా మారతాడనుకున్న మంగి భర్త ప్రవర్తనకి మరింత కృంగి పోయింది

వివరి ప్రయత్నంగా రాయుడి దగ్గరికెళ్ళి-

'బాబూ! అదిక్కాస్తే బుద్ధి జెప్పింది తాగుడు మరిగి ఇల్లే పట్టించుకోడం లేదు! అంటూ వాపోయింది అయితే దానికాయన తేలిగ్గా నవ్వేసి-

ఈ రోజుల్లో మహా (మహా వాళ్ళే) త్రాగుతున్నారు వీడెంత! అంటూ తేల్చేశాడు

ఓస పచ్చిదానా! గొర్రె కసాయివాడి దగ్గరి కెళ్ళి మొర పెట్టుకున్నట్టు నువ్వు ఈయన దగ్గరటి చెప్పుకునేది? అయినా నీ మొగుడు ఒక్క తాగుడుకే బానిస! ఈయన తాగుడికి తోడు మెరక పీచులు కూడా సందర్శిస్తాడు నేనెవరికి చెప్పుకోను " అంది కసిగా రాయుడి భార్య

ఉసూరుమంటూ వెళ్ళి పోయింది మంగి ఆరోజునించి వీరడి మీద ఆశ పదులుకుని తన కష్టం మీదే ఇల్లు గడుపుకొన్నాంది

ఈలో రెండు పార్శీలుగా నిల్చి పోయాయి అమాయకంగా ఉండే పల్లె ప్రజలు మోసాలు నేర్చారు

మాటకి ముందు కొట్టాటలు!

తగూలు! దొమ్మిలు!

కాలగర్భంలో ఆరేళ్ళు గడిచి పోయాయి

వీరడు ఇంట్లో పైనా ఇవ్వడంలేదు ఎప్పుడో ఒకప్పుడో చ్చి దబ్బుకోసం మంగిని పీడించుకు తినడం, కాదంటే గొడ్డును బాదినట్టు బాదడం పరిపాల్చి పోయింది

అయినా మంగి బాధపడేదికాదు అతను వస్తేనే చాలని ఆరాటపడి పోయేది

అతగా ఎదురు చూసేది

భర్త ఒక్క పది నిమిషాలున్నా మురిసి పోయేది ఆరేళ్ళ పోలిగాడి మీద ప్రాణాలు పెట్టుకుని భర్తలోని మార్పుకోసం పచ్చి కలలు కంటోంది

ఇప్పుడు పోలిగాడికి నాలుగు రోజులనించి జ్వరం మంగి రాయుడి గారింటికి భర్త కోసం కమరంపెంది.

అయినా అతను తొంగి చూడలేదు

అందుకే ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళకి కాస్త చూసి పొమ్మని బ్రతిమాలి తప్పనిసరిగా పన్నే కెళ్ళింది

పన్నలోకి పోగా మిగిలిన ముసలి, ముతకా ఒకటి రెండుసార్లు పోలిగాళ్ళు చూసెళ్ళారు

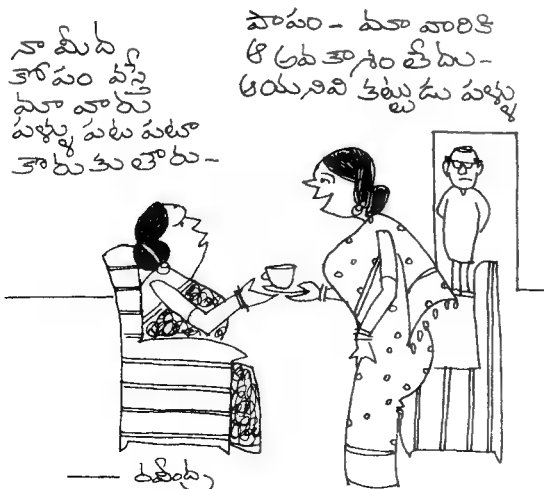
మంగి ఎ ఆశతో జ్వరంబుల్లో ఉన్న ఒంటరిగా వదిలి వెళ్ళిందో ఆ ఆశ నెరవేరనేలేదు

కూలిదబ్బు చెతికి రానేలేదు

పాపలా చొరికనా, పాపలా కొచ్చిన పాలుమాత్రం అమ్మతంలా లేపు పోలిగాడికి

సరైన మందు పడక పోలిగాడి జ్వరం తగ్గలేదు ఇంక్కిము మందులిప్పించె శక్తి లేని మంగి ఆచార్లు గారి మందునే సమ్మకుంది

జ్వరం తగ్గలేదు!

చేతిలో ఎర్రని ఏగానీ లేదు!

ఏడవదానికామెదగ్గర కన్నీరు కూడా లేదు!

* * * * *

పెద్దగా ఉరిమింది ఆకాశం

అలో చనల్లో మునిగి పోయిన మంగి తృశ్చివడి చూసింది

బైట అంతటా కటిక పీకటి!

బైట వాన హారు!

ఓసారి కొడుక్కోని చూసింది

గుడ్డి వెలుగులో వాడు హాయిగా నిద్రపోతూ కనిపించాడు ఆకలితోనే నిద్రపోయాడు!

భారంగా నిట్టూర్చింది మంగి.

మెల్లగా లేచి కుండలోంచి ఓ గ్లాసునీళ్ళు ముంచుకు తాగి, పోలిగాడి మంచం వక్కనే ఓ గోనె పరుచుకుని నడుం వాల్చింది

పోయ్యి దగ్గర ఏం లేకపోయినా ఎలుకలు హడావిడి చేస్తున్నాయి

దూరంగా ఓ కుక్క మార ఎత్తి దయనీయంగా ఏడుస్తోంది

ఆకలి!

అంతటా ఆకలి!

ప్రతి ప్రాణికి ఆకలి!

ఈ ఆకలినేదే లేకపోతే ఎంత బాపుణ్ణు! అనుకుంది మంగి, ఎలుకల్ని, కుక్కల్ని తల్చుకుని, వాటితో తనని, కొడుకుని పోల్చుకుంటూ

మల్లా తన ఆలో చనకి తనేనప్పుకుంది

ఆకలి లేకపోతే ఈ జీవకొటికి ఒళ్ళు ఒంగేదా? ఎక్కడి ప్రాణి అక్కడ సోమరిగా వుండిపోదా?

అందుకే ప్రతి జీవికీ ఆకలుంటుంది!

అయితే నోరులేని జంతువులు అలా అరుస్తాయి, బుద్ధి తెలియని పసివారు మారాం చేసి ఏడుస్తారు! అన్న తెలిసిన తనలాంటి వాళ్ళు మనసులోనే ఏడుస్తూ ఇలా కడుపులో కాళ్ళు పెట్టుకుని పడుకుంటారు!

అంతే తేడా! మళ్ళీనప్పుకుంది మంగి

ఆకాశం మరోసారి గర్జించింది వర్షపు బోరు పెరిగింది

పోలిగాడు గడ్డిగా మూలిగాడు

అలో చనలో ఉన్న మంగి చటుక్కున లేచి కూర్చుంది

పోలిగాడు మళ్ళీ అదోలా మూలిగాడు

నానా! భయంగా వాళ్ళు తట్టి పిల్చింది మంగి వాడు పలకలేదు

పిచ్చి మాటలు మొదలు పెట్టాడు

మంగికి కాళ్ళూ, చేతులూ ఆడలేదు

నానా! మళ్ళీ అంది అదుర్దాగా

వాడు పలకలేదు

మంగి గుండె రుల్లుమంది

భయంతో ఒణుకోస్తోంది

క్షణం ఆలో చించి గబాల్న తలుపుక్కిచ్చిన తాడు ఏప్పు తలుపు తీసుకుని రివ్వైన పీటిలోకి పరిగెత్తింది

వాన ఈ చెంపా, ఆ చెంపా, అన్నట్టు ఎడాపెడా కొరుతోంది

ఆ వానలోనే మంగి కాస్త చేరువగా ఉన్న ఇంటి తలుపు తట్టింది

కాసపు తర్వాత.

"ఎవరది? కరుగ్గా వినిపించిందో గొంతు

యాదయ్ మావా! నేను! మంగిని! ఓసారి తలుపుదియ్! ఒణుకుతున్న స్వరంతో కంగారుగా అంది మంగి

తలుపులు తెరుచుకున్నాయి!

'ఏది మంగి! ఇంత వొన్నో! రా! రా! అదుర్దాగా ఆహ్వానించాడు

యాదయ్య

నీళ్ళు ఓడుతున్న గుడ్డల్ని ఎందుకునీ, చలికి ఒటాకి పోతూ-

మావా! పోలిగోడు అంది గడ్డదస్వరంతో

అప్పుడప్పుడు జీవితం

-డా. సి. నారాయణరెడ్డి

అప్పుడప్పుడు జీవితం ఆవులిస్తుంటుంది

ఉరికే కాళ్ళ కింద

పరుపులు మొలిచినప్పుడు

అజీర్తి - మెలికలు తెరుగుతుంది

అరగని కీర్తిలా;

దిగంబరసత్యం డీకొన్నప్పుడు

అభూతాత్మ అనందిస్తుంటుంది

అర్థరాత్రినా

నేను నిద్రలా మేల్కొన్నప్పుడు

ఈ లోగా ఇంట్లో అంతా లేచారు

"ఏదో? పోలిగాడికెవైంది? యాదయ్య బాధ్య రంగి చిమ్మి పత్తి పెంచుతూ అంది

మంగి చెప్పింది

కంగారుగా చూశారా దంపతులు

"ఏదీ సేద్దాం? అన్నాడు యాదయ్య

అతనికి రాత్రి తాగిన సారా నిషా ఇంకా పూర్తిగా దిగలేదు

"మన దాట్రు బాబుకి సూపిద్దాం!

ఏదాట్రు బాబుకి?

అదే మన సాదరిగోరి మెనల్కుడికి! నేనెల్లీ ఆరి క్లాట్టుకుని తీసుకోతాను అత్త కూసేపు అడిగామంటే అంది మంగి

'ఇంత నీకిట్లొనూ, ఇంత వొన్నోనా' అన్నాడు యాదయ్య

మరి తప్పదుగా మావా!

పోసి సువ్వెల్లీ తీసుకురాకూడదంటయ్యా? అంది రంగి భర్తకేసి చూస్తూ

గతుక్కుమన్న యాదయ్య బుర్ర గోకున్నాడు అతనికి నిషా పూర్తిగా తగ్గందే బైటికెళ్ళడం ఏమాత్రం ఇష్టం వుండదు

'ఒడ్డతా! మాపని పొడుకోనీ' నేనెల్లీ అర్చి తీసుకోతాను! సువ్ మాత్రం ఆడిక్లాస్తే తోడుండు! చాలు! బ్రతిమాలుతున్నట్టు అంది మంగి

సరే పద! అంది రంగి

యాదయ్య తాటాకు గొడుగు అందించాడు

ఇద్దరూ గబగబా మంగి ఇంటికేసి నడిచారు

గుడిశిలో పల అడుగు పెట్టిన ఆడవాళ్ళిద్దరూ అక్కడి దృశ్యంచూసి హాదిలి పోయారు

పోలిగాడు మంచం మించి కింద పడిపోయి మెలికలు తెరిగి పోతున్నాడు

గబాల్న వాడిని ఎత్తుకుని భోరుమంది మంగి

ముందు అట్టే పడుకోమిట్టే సువ్ లగెత్తి ఆ దాట్రుబాబుని తీసుకురా! అంది రంగి

మంగి ఏడుస్తూనే వాళ్ళు పడుకోబెట్టింది

సువ్ బేగిరా! నేనీట్టే సూసుకుంటాను! వాడి పక్కలో కూర్చుంటూ అంది రంగి

"అత్తా!"

"ఏదో?"

"పోసి ఈళ్ళ అరింటికి తీసికెళ్ళో!"

"ఇంతా వొన్నోనా? వొడ్డెద్దు! సువ్వెల్లూ!" తొందర పెట్టింది రంగి

మంగి పీడిలోకి పరిగెత్తి ఆ వానలోనే, ఆ పీకట్లోనే బాణంలా

కాంచనసాధం

దూసుకుపోయింది

* * * * *

జోరున వాన కురుస్తుంటే రెండు ఊరకుళ్ళు, ఓ గేడ్డూడ హాస్పటల్ అనబడే ఆ డాబా వరండాలో తల దాచుకుని, చలికి వణికిపోతూ ముడుచు పడుకున్నాయి

వైద్య సహాయం ఏమాత్రం లేని ఆ పల్లెలో చేదరిగారి మేనల్లుడు ఎళ్ళం కొత్తగా బోర్డు కట్టాడు హాస్పటల్ కట్టడం పూర్తయ్యే వరకు చేదరిగారి ఇళ్ళల్లో ఒకటైన ఈ డాబానే హాస్పటల్ గా ఉపయోగిస్తున్నాడు

ఎళ్ళం మేనమామ ఇంట్లోనే ఉంటున్నాడు అతను రెకమండ్ చేసిన దాసుని కాంపౌండర్ గా పెట్టుకున్నాడు

దాసు పెళ్ళికానివాడు

అందుకే డాక్టర్ గారి అనుమతి మీద ఆ డాబాలోనే ఓ గదిలో ఉంటూ, యమర్షన్స్ కేసులు చూస్తాడు అవసరం అయితే డాక్టర్ ని పిలువకొస్తాడు

ఆకాశం పెద్దగా ఉరిమింది

ఒక్కసారి విసురుగా విసిరిన గాలికి కిటికీ తలుపులు టపటప కొట్టుకున్నాయి

దాసు విసుగ్గా లేచి తలుపులు మూశాడు

గాలి ఉధృతం అయింది

అలాంటి సమయంలో దూసుకొచ్చింది మంగి,

డాక్టర్ బాబూ! అంటూ

"ఎవరూ? లోపల్నించే అన్నాడు దాసు

బాబూ! నేను బాబూ! మంగిని! అంది మంగి

'మంగా? మంగంటే? విసుగ్గా అన్నాడతను

'అదే ఈరిగోడి పెల్లాన్నంది"

ఏమిటి?"

'మా పోలిగాడికి పేణం మిడి కొచ్చింది బాబూ! ఓ పారి సూదండి!

ఒణుకుతున్న గొంతుతో అంది మంగి

ఇప్పుడా?"

'అవును బాబూ! అదేబో! అయిపోతన్నాడు! తోరగా రండి బాబూ!" దాదాపు విడుస్తున్నట్టు అంది

డాక్టర్ గారు లేరు! తాపిగా అన్నాడు దాసు

"మరి మరి

'నేను కాంపౌండర్ ని!"

మరి డాక్టర్ బాబో?"

"ఇప్పుడెందుకుంటారు?" విసుగ్గా అన్నాడతను అతనికాసమయంలో ఆమె రావడం ఏమాత్రం నచ్చలేదు

మరలా బాబూ! పిల్లోడు జోరంతో ఒనికీ పోతన్నాడు! మా బయంగుంది! దయనీయంగా అంది మంగి

అయితే నన్నేం చెయ్యమంటావ్?

'పోనీ మిరే ఓ పాలో చ్చి సూపెల్లండి బాబూ!

మెల్లగా తలుపులు తీసుకుని బైటకొచ్చాడు దాసు

"బాబ్బాబూ! కుర్లోడి పరిసితంబానేదు! తవఁరు సూపి ఓ మందు బిల్లేత్తే మాక్కున్నీ దయిర్పంగా ఉంటుంది! అంది మంగి

ఇబ్బందిగా చూశాడు దాసు

లోపల్నించి గజాలు గలగల్లాడాయి

కంగారుగా చూశాడతను

మంగి కళ్ళలో ఆశ్చర్యం!

ఇదిగో! నా మాట విని వెళ్ళిపో! ఇప్పుడు నేనొచ్చి చూసినా అస్సతిలో ఒక్క మందు లేదు ఉదయం పట్టం నించి తెప్పిద్దాం!" అన్నాడు

కానీ "

"ఇదిగో మంగమ్మా! నీ కొడుక్కేం పరవాలేదు! నేను చెప్తున్నానుగా ఇప్పుడంతడా ఫ్లుజ్యూరాలున్నాయి! అంతే! రోహ మందుబిళ్ళ వేస్తే టికిమని తగ్గిపోతుంది! నా మాట విని ఇప్పటికెళ్ళు!" పెద్ద వరాలిచ్చే దేవుడిలా పోజు పెట్టి అన్నాడు దాసు

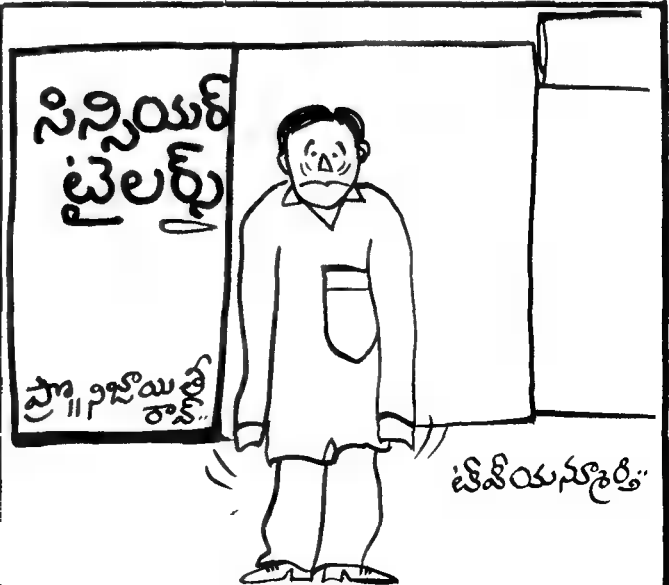
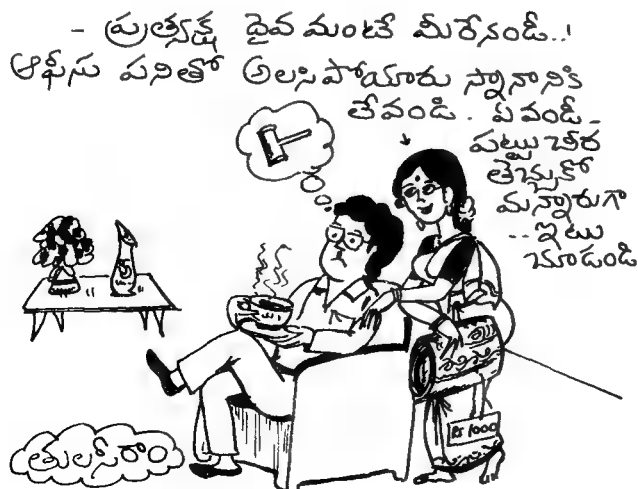
లోపల్నించి మరోసారి గజాల గలగలలు వినిపించాయి

పరిస్థితి గ్రహించిన మంగి నిరాశగా వెనుతిరిగింది ఆమెకేం చెయ్యాలో అర్థంకాలేదు

పొద్దున్నే వచ్చి తప్పకుండా చూస్తాను!" వెనకనించి అభయమిచ్చాడు దాసు

మంగి క్షణం ఆలోచించి ఏదో నిర్ణయానికొచ్చి రాయుడి గారింటి కేసు పరుగుతీసింది

(ఇంకా ఉంది)

వారపూలం

27-9-1985 శుక్రవారం మొదలు 3-10-1985 గురువారం వరకు

★ **మేషం :** ధనాదాయానికి లోటు లేదు. ప్రజారంగం పేరుప్రతిష్ఠలకు లోటు రాదు. చుట్టుప్రక్కల వారికి సాయం చేయవలసిన అగత్య మేర్పడుతుంది. అలా చేయటం పుణ్యార్థనకోగా! స్త్రీలకు అధికారమందలివృద్ధి. ఆశించిన 'యింక్రిమెంటు' లభ్యం కాగలదు

★ **వృషభం :** అలోచనలు సంప్రదాయ-వద్దంగా, సాంగంగా, సానుకూలం కాగల వారం వృద్ధుల్లు, గౌరవనీయులు యింటికి రానున్నారు ఆచరించి ఆశీర్వాదనం అందుకోవలసిన సమయం వ్యవహారాల్లో అనుకూల సమయం దినాంతాన ఏదో పోగొట్టుకొన్నట్లు జాడ పడతారు స్త్రీలకు విద్యావిద్య మూలకకాక్షేపం దనలబ్ధి

★ **మిథునం :** ఉత్తమ ఫలదాయక వారమని చెప్పనవసరం లేదు భూసంపద వృద్ధినందించుకోవలసిన అగత్య మేర్పడుతుంది రాకరాక దూరప్రాంతాల నుండి బంధువుల్లో, మిత్రుల్లో యింటికి రానున్నారు వారమంతా హడావుడిగా ఉంటుంది అన్ని అభివృద్ధి చేసికోవలసిన నిర్బంధం ఏర్పడుతుంది స్త్రీలకు ఇంటా, బయటా గౌరవాభివృద్ధి

★ **కర్కాటకం :** నూతన సమస్యలు తలపెత్తగలవు ఒకటి చేయబోయి మరొకటి చేయటం జరుగుతుంది వ్యవహారాల్లో మేలు చేకూరుతుంది కార్యనిర్వహణకి మంచి సమయం కళారంగాన ప్రతిభకు తగిన పాటితోపాటే లభ్యం కాగల సమయం గమనించి, శ్రమించండి స్త్రీలకు శుభకార్యనిర్వహణకు, ఉద్యోగమందు ఉత్తమ న్యాయినందుకోనుటకు అనువైన సమయం

★ **సింహం :** ఆదుతా పాదుతా నూతన వస్తువులు సేకరించుకొనుచు, గృహ నిర్మాణ కార్యక్రమందు నిమగ్నులగుచు, వారమంతా గమృతారు ఉత్తమ ఫలదాయక వారమే, గ్రహించండి స్త్రీలకు అప్రయత్నాదాయం, అధికారమందు పెంపు

★ **రిన్యో :** నూతన మిత్రులు దాపునకు రాగలరు వారి వసులు నిర్వహించుటకై కాలం వ్యయించవలసిన అగత్యమున్నది అధిక వ్యయం కూడా సంభవమే ఎదో కారణంగా దనమందు పెంపు కనిపిస్తుంది అన్నిరంగాలలో మి అభివృద్ధి నెరవేరుతుంది స్త్రీలకు వృత్తి యందు వికాసం, సుఖసంతోషాలు, స్వర్వాదాయం

★ **తుల :** అభిమానుల ఆదరణతో వృత్తి యందు యంత కాలం ప్రగతి సాధించారు. ఇకనుండి అందుకు అంతరాయమే. రాతగిన డబ్బు అందక యిబ్బంది పడుతారు. సాహితీపరంగా కొంత అనుకూలం కొందరు స్త్రీలకు వస్తు సేకరణ యందు వారమంతా నిమగ్నత

★ **వృశ్చికం :** నూతనాంశాలు గ్రహిస్తారు సుఖశాతులకు లోపం రాకుండా శ్రమించండి కృషితో ఎలాంటి యిబ్బంది, ఎవరికి రాదుగా! అలోచించి చేసిన కార్యం ఎన్నడూ చెడదు రాజకీయవాదులకు అనుకూల సమయంగాదు స్త్రీలకు వస్తువులు, వస్త్రాల సంపాదనకు, ఉద్యోగప్రగతికి అనుకూలం

★ **ధనుస్సు :** వార ప్రారంభంలోనే అన్నివిధాలా అనుకూలమని గ్రహించే సన్నివేశాలు ఏర్పడుతాయి వ్యయానికి తగిన అయివోజు లభ్యం కాగలదు ప్రజాసమూహంలో గౌరవాధిక్యతకు అవకాశమున్నది స్త్రీలకు యిల్లు మారవలసిన అగత్యమున్నది

★ **మకరం :** మంచి రాఫదాయకమైన వారం వ్యాపారాన అంది వుచ్చుకొన్నట్లు రాజార్థన చేయగలరు సుఖశాతులకు అవకాశం, కుటుంబానందం, ఉద్యోగవిద్య చేసిన యత్నాలు ఫలవంతం కావటం గమనిస్తారు స్త్రీలకు అనుకొనని మార్గాన ధనలబ్ధి, ఉద్యోగమందు ప్రశాంతి

★ **కుంభం :** పోగొట్టుకొన్న వస్తువుల భోగట్టా తెలిసికొగలరు నూతన యత్నాలు ఫలవంతం కాగలవు అప్రయత్నంగా ధనాదాయముంటుంది వారాంతంలో ఉద్యోగమందభివృద్ధి కనుగొంటారు స్త్రీలకు ఇంట శుభం జరగటం, తద్వారా వ్యయం

★ **మీనం :** బంధువుల కొరకొ, మిత్రుల కొరకొ, పరిచితుల కొరకొ మి కాలం వ్యయించవలసిన అగత్యమున్నది సంతానం కొరకు చేసిన ఉద్యోగ యత్నాలు ఒక రేపునకు రావటం గమనిస్తారు ప్రయాసతో వ్యాపారమందు అంతోయింతో దనం గడింపగలరు స్త్రీలకు సంఘ గౌరవం, ఉద్యోగమందు ప్రశాంతి, యత్నకార్యుద్ధి

- విద్వాన్ కోటసత్యరంగయ్యశాస్త్రి

ఒకప్పుటి ప్రముఖ సినీ నటి, ఇప్పుటి అరెల భారత అన్నా ద్రావిడ మున్నేట్ర కళగం పార్టీ ప్రముఖులలో ఒకరు, రాజ్యసభ సభ్యురాలు జయలలిత తిరిగి పార్టీ ప్రచార కార్యదర్శిగా నియమింపబడ్డారు సంవత్సరం క్రితం ఈమె ఈ పదవినించి తప్పుకున్నారు గతంలో మంత్రి వీరప్పనీ ఈమెకి తీరమైన విభేదాలు వచ్చాయి ఇప్పుడు ఈమెని పార్టీ ప్రచార కార్యదర్శిగా నియమిస్తూ, మంత్రి వీరప్పన్ మొదటినించీ నిర్వహిస్తున్న సమాచార, ప్రచార, ఫిలిం దిక్పాలనీ మంత్రిత్వ శాఖలని ముఖ్యమంత్రి ఎం జి అర్. తీసుకుని ఇప్పటిదాకా తాను చూస్తున్న ప్రణాళిక, పురాతత్వ, హిస్టోరీ శాఖలని అయినకీ బదిలీ చేశారు ఇది వీరప్పన్ వర్గానికి పెద్ద దెబ్బ అనుకుంటున్నారు. గతంలో ఎం జి అర్ వైద్య చికిత్స కోసం అమెరికాలో ఉన్నప్పుడు పార్టీలో అంతర్గతమైన విభేదాలు తీవ్రంగా ఏర్పడ్డాయి అయిన తిరిగి వచ్చిన తర్వాత అపి సమసిపోయాయి. కాని ఇదీవల మళ్ళీ అయిన వైద్య పరీక్షకోసం నెల రోజులు జపాన్, అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలకి వెళ్లినప్పుడు అపి తిరిగి తలపెట్టాయి వీరప్పన్ వర్గం పలుకుబడి పెరిగింది. అందుకే ఇం జి అర్ తిరిగి వచ్చిన వెంటనే ఈ చర్య తీసుకున్నారు. అయిన జపాన్ వెళ్లేముందు క్రిమితి జయలలితకి పార్టీ ప్రచార కార్యదర్శి పదవి ఇస్తామని అన్నారు కానీ అమె అలోచించి చెప్పతానని అన్నారు అది అయిన ఎదురు చూడని సమాధానం కానీ రాబోయే స్థానిక సంస్థల ఎన్నికల దృష్ట్యా అమెకి ఇప్పుడు ఆ పదవిని ఇవ్వక తప్పదు జన సమాహారం వివరితంగా అకట్టుకొగల వ్యక్తి అమె తప్ప పార్టీలో మరొకరు ఎరు అమె సభలకి ప్రజలు వివరితంగా వస్తారు, అమె ప్రచారంచేస్తే ఆ పార్టీకి బోట్టు బాగా వస్తాయి క్రి ఎం జి అర్ కి ఇంకా మాట సరిగా రావటంలేదు అందుకే మిగతా పదవులు అన్నిటికీ నియామకాలు జరిగినా పార్టీ ప్రచార కార్యదర్శి పదవి మాత్రం సంవత్సరం పాటు తిరిగి ఈమె నియమింపబడవరకా భాళికానే ఉండటానింది

సమూహానం

కారుకూడ / థ్యాంక్

మళ్ళీ నేనీ ఈడు బ్రాన్స్ ఫర్ మీద వచ్చాను జాయినింగ్ టైమ్ ఇంకా నాలుగు రోజులుంది ఈలోగా ఇల్లా వాకిరీ చూసుకొని డ్యూటీకి రిపోర్టు ఇచ్చాక సెలవు మీద ఇంటికి వెళ్ళి ఫేమిలీని తీసుకొని రావాలి

డిగ్రీలో క్లాస్ మేటూ, మంచి మిత్రుడు అయిన అనంద్ ఈ ఊళ్ళోనే బ్రాన్స్ ఫర్ లేని చక్కని ఉద్యోగం చేసుకుంటూ హాయిగా బ్రతుకుతున్నాడు బ్రాన్స్ ఫర్ ఆర్డర్లు వచ్చి రావడంతోనే వాడికో టిలిగ్రాం ఇచ్చేసు రిలీవ్ అయిన వెంటనే బయల్దేరి వాడింటో వాలేను వాడు నాకు అభయహస్తం చూపించి నా ఏర్పాట్లన్నీ తనే చూస్తానని అన్నాడు దాంతో సంతోషపడనుడనై వాడిని వెంటేసుకొని ఊరి మీద పడ్డాను

వాడికి ఎక్కి ఉంది దాని మీద ఇద్దరం తిరుగుతూండే దొర్ల శివాలయం కన్పించింది

వెళ్ళామా? అని వాడ్ని అడిగేను

నీడు అన్నాడు వాడు

ఎక్కిని క్రింద మెట్లు దగ్గర పెట్టి ఇద్దరం మెట్టిక్కడం మొదలు పెట్టాం

అలయ ప్రాంగణంలోకి అడుగు పెట్టాలంటే ఓ వంద మెట్టిక్కాలి నేనీ ఊళ్ళో వస్తే సున్నపుపుడు అప్పుడప్పుడూ క్రిమితో కలసి ఈ గుడికి వచ్చేవాడిని

మెట్టిక్కుతుంటే సదనగా నాకో వ్యక్తి గుర్తొచ్చాడు వాడి పేరు కూడా నాకు తెలియ గానీ వాడో ముష్టివాడు ఓ నలభై మెట్లు పైన ఉండే విశాలమైన చవ్వా మీద కూర్చొని అడుక్కునే వాడు వాడు అడుక్కునే విధానం, అడిగినప్పుడు వాడి ముఖ కవళికలు, వాడి దబ్బాలో చిల్లర పడుతున్నప్పుడు నా వైపు చూసే కృతజ్ఞతా పూర్వకమైన చూపు నన్నెందుకో ఎంతగానో ఆకట్టుకొనేవి. రచయితలైన నేను వాడ్ని బాగా పరిశీలించడం వల్లనూ, ఒకసారి ఓ ముష్టివాడి పాత్ర కథలో వ్రాయాల్సి వచ్చినప్పుడు వాడినే దృష్టిలో పెట్టుకొని వ్రాయడం వల్లనూ వాడు నాకు గుర్తుండిపోయాడు

అప్పుడు వాడు కూర్చొని అడుక్కునే చవ్వా వచ్చాక నేను వాడికోసం చూసాను వాడక్కడ లేడు

అనంద్ మాట్లాడుతుంటే వాడి గురించిన అలోచనలను ప్రక్కన పెట్టి అనంద్ తో మాట్లాడడం మొదలు పెట్టేను

అప్పుడు మెట్టిక్కుతుంటే అయాసం వచ్చేది కాదు ఇప్పుడు అయాసం వస్తుందేమిటా?

"వస్తుంది మరి సుఖానికి అలవాటు పడిపోయి, శరీరానికి శ్రమనివ్వకపోతే అయాసం రాదు మరి? ముందా పొట్టి తగ్గించరా? అన్నాడు నా పొట్టి వైపు చూస్తూ అనంద్

అవును, నాకి మధ్య పొట్టి వస్తోంది అందుకు నాకు నేనే బరువు ఫీల్ అవుతున్నాను

కూర్చొని కథలు వ్రాయడం కాస్త తగ్గించి ఉదయం పూట కాస్త పరుగుతుతుండు " అని నవ్వేక నేను అలాగే అన్నాను

అగుదామా?

"వద్దులే! ప్లీజు తగ్గిద్దాం" అని నెమ్మదిగా ఎక్కడం మొదలెట్టాను అనంద్ ఏవో మాట్లాడుతున్నాడు

ఇంకో పదిమెట్లుంటాయి అనుకోకుండా నా దృష్టి మొదటి మెట్టు మీద పడింది ఆ మెట్టు మీద వాడు, అదే ఆ ముష్టివాడున్నాడు

ఎందుకో అనుకోకుండా నాకు కొద్దిగా సంతోషం కలిగింది

వాడిని అనంద్ కు చూపించి అన్నాను అక్కడ చూడు, ఆ మొదటి మెట్టు మీద అడుక్కుంటున్నాడు. అప్పుడు నేనీ ఊళ్ళో వర్క్ చేస్తున్నప్పుడు ఇంకా క్రింద కూర్చొని అడుక్కునే వాడు అప్పుడు గుడికి వచ్చేటప్పుడు చూసేవాడ్ని ఎందుకో నాకు వాడంటే వెరి ఇంట్రన్స్ వాడ్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని ఓ కథలో ఓ కారకర్మి కూడా డెవలప్ చేసాను

"ఆ కథ పడిందా?" మధ్యలో అందుకొని వెటకారంగా అన్నాడు అనంద్.

"పడటమేమిటి? సెకెండ్ ఫ్రైజ్ వచ్చింది "

"అలాగా, ఏం వ్రాసావేమిటి వాడి గురించి?

'వాడి గురించేం వ్రాయలేదు వాడి బిహేనియర్, ఆకారం, మాటలు ఇవన్నీ ఓ కథలో బెగ్గర్ కారకర్మి తగిలించేను కథ వేరే అయినా వీడికి ప్రతిరూపమే ఆ కారకర్మ అన్నాను నేను

"అయితే వీడి గురించి నీకేమి తెలియ

దన్నమాట

"తెలియదానికి ఏముంది అంతకన్నా?"

అబ్బో! వాడి గురించి చాలా ఉంది చెప్పడానికి .

చెప్తే నువ్వు ఆశ్చర్యపోతావ్"

ఏమిటి? అతృతగా, ఉత్సాహంగా అడిగాను .

'గుళ్ళోకి వెళ్ళొచ్చాక చెప్తాన్నే' అన్నాడు వాడు

వీడొకడు . పెద్ద సస్సెన్స్ క్రియేట్ చేస్తున్నాడు విషయం ఏమి ఉండడమో? ఏమిలేని దాన్ని గొప్పగా చెప్పి ఆ తర్వాత పెద్దగా నవ్వేసే అనంద్ అలవాటు గుర్తొచ్చి అనుకున్నాన్నేను. .

మొదటి మెట్టు దాటుతూ వాడి వైపు చూసాను.. మనిషిలో అప్పటికీ ఇప్పటికీ ఏ మార్పు కన్పించలేదు నాకు వాడు పనిలో వాడు 'బిజీ'గా ఉన్నాడు

కాలిక మాసం గుడి చాలా రద్దీగా ఉంది . రెండు గంటలు పట్టింది మా పేర అభిషేకం జరిగేసరికి

తిరిగి వస్తూ జేబులోంచి చిల్లర పైసలు తీసి ఓ పది పైసల్ని ముందుగా వాడి సిల్వర్ క్యారేజీలోనే వేసేను వాడి ముఖ కవళికలోనూ, కళ్ళల్లో కృతజ్ఞతా పూర్వక భావం లోనూ కూడా అప్పటికీ ఇప్పటికీ ఏ మార్పు కన్పించలేదు నాకు చిల్లర ఉన్నంత వరకూ వేసే మెట్టు దిగిపోయి మోటారు పైకిలు దగ్గర అగాం

'ప్రసాదం తిను. అని అనంద్ నా చేతికి ఓ కొబ్బరి ముక్కను ఇచ్చి వాడూ నోట్లో వేసుకున్నాడు

కొబ్బరి ముక్క నములూ "ఇప్పుడు చెప్పరా అనంద్, వాడి గురించి" అన్నాన్నేను

ఏమిటా, అంత ఇంట్రెస్టింగా అడుగుతున్నావ్, కథ గాని వ్రాసావేమిటి?

"అదేం కాదు గానీ, చెప్పరా"

అనంద్ చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు

అది సంధ్యా సమయం సూర్యుడు ఎర్రగా మెరుస్తున్నాడు గాలి రిఫ్రెష్ వీస్తుంది .

అనంద్ అలా చెప్పుకు పోతున్నాడు

"ఒరే ఒరే ఏమిటా చెప్తున్నావు?"

మరి మీ కథలు వ్రాసేవాళ్ళు కథల్ని ఇలాగే మొదలు పెడతారా?

ఇంక చాల్తే చెప్పరా"

'అయితే విను వాడి పేరు అప్పల నరసింహం వాడి ఉద్యోగం చిన్నప్పటి నుండి అడుక్కోడమే! ఈ గుడి కట్టిన కొన్నాళ్ళకు వాడు ఈ గుడి దగ్గరకు వచ్చాడు వాడిప్పుడు ఇక్కడున్న ముష్టివాళ్ళందరికీ హెడ్డు, పైగా. దబ్బున్న వాడును. అందుకే మొదటి మెట్టు మీద కూర్చున్నాడు చిల్లర వ్యాపారం, పద్ది వ్యాపారం, సెకెండ్ హ్యాండ్ బట్టల వ్యాపారం, చిత్తు కాగితాలు, పాల కవర్ల వ్యాపారం ఇలా చాలా వ్యాపారాలున్నాయి వాడికి నాకు లేని స్వంత ఇల్లు వాడికుంది . ఈ మధ్యనే వాడి కూతురికి

ఘనంగా పెళ్ళి చేసాడు వాడి వ్యాపారాల్లో అల్లుడు సాయం చేయడం మొదలెట్టాడు వాడికింద ఈ వ్యాపారాల్లో పాతిక మంది పైగా ఉన్నారు ఇది కార్తిక మాసం కాబట్టి ఈ ధైమలో మనకు కన్పించాడు గానీ, మామూలు రోజుల్లో అయితే వాడి దర్శనం ఉదయం రెండుగంటలు, సాయంత్రం రెండు గంటలు మాత్రమే! హమ్మయ్య! అని వెటకారంగా అయిన పడుతూ అగాధు అనంద్

'ఏరా, ఆశ్చర్యపోతున్నావా? లేక ఏదైనా కథ వ్రాద్దామని అలోచిస్తున్నావా? మళ్ళీ అనంద్ అన్నాడు

'అదేం కాదురా, ఆ మధ్య ఓ పత్రికలో ఇలాంటి దబ్బున్న ముప్పివాడి కథ ఒకటి వచ్చింది ఇప్పుడు ఆ కేరక్కురు కళ్ళకు కన్పిస్తుందేనూ

అనందంగా ఉందా? ఇంక ఆ విషయం వదిలేసి నడు, ఇంటి కొసం గాలిద్దాం .' నీ కొంప కాదు గానీ చలిగాలికి రొంప పట్టిస్తుంది నాకు ఇప్పటికే ఇక్కడ రెండు గంటలు పైగా ధైమై పోయింది " అని ఎక్కి స్వార్మ్ చేసాడు

నేను మాత్రం అలోచిస్తూనే ఉన్నాను చిన్నవో పెద్దవో అన్ని రకాల వ్యాపారాలుండి, మామూలుగా బ్రతికే అవకాశాలుండి హాయిగా ఉండకుండా ఇంకా ఆ ముప్పి బ్రతుకే బ్రతుకుతా దెందుకు వాడు?

ఇందాకట్టుండి అదే ప్రశ్న నా మెదడును తొలిచేస్తోంది

అనంద్ని అదే అడిగాను ఆ సాయంకాలం తాజీ లో కాఫీ త్రాగుతూ అనంద్ నవ్వేడు ఈ ప్రశ్న అప్పల నరసింహాన్ని అడుగుదామనుకుంటున్నావా? అహా! వాడ్ని అడుగుతానని కాదు , నాకలా అనిపిస్తుంది అన్నాను "నీకేదైతే అన్పించిందో అదే వాడిని అడిగావనుకో, వాడేమంటాడో తెల్సా?" ఏమంటాడు? కొంచెం అసక్తిగానే అడిగాను 'బాబూ! నీకు సొంత ఇల్లు ఉందా? అనంద్ అలా అడుగుతుంటే నాకేవీ అర్థం

ఊహా పోహాలు!

కలేదు...

"చెప్పరా, చెప్పు... అడిగిన వాటికి అబద్ధం అడకుండా సమాధానం చెప్పు!" అన్నాడు అనంద్...

"ఉంది, మా ఊర్లో... అద్దెకి ఇచ్చేవాను..."

అన్నాన్నేను...

"ఏదైనా మోటారు సైకిలుందా?"

"ఉంది... స్కూటరు..."

"నీ దగ్గర ఎంత బంగారం ఉంది?"

"మా అవిడ నగలు మొత్తం ఇరవై తురాయింటాయి..."

"ఇంకేమైనా అదాయం ఉందా?"

"ఉంది... మా ఊర్లో నాలుగేకరాల పొలం ఉంది.... దాని మీద సంవత్సరానికి పదిహేను, ఇరవై వేలు వస్తుంది..."

"ఇంకా?"

"ఇంకా... నేను కథలు, నవలలు వ్రాస్తుంటాను, వాటి మీద కొద్దిగా వస్తుంది...."

"నీకు ఉద్యోగం ఉందా?"

"ఉంది...."

"శీతం?"

"రెండు వేలు దగ్గర వస్తుంది...."

"ఏం బాబూ? బోలెడంత బంగారం ఉంది, నాలుగేకరాల పొలం ఉంది, దాని మీద మంచి అదాయం వస్తుంది, సొంత ఇల్లుంది, దాని మీద అద్దె వస్తుంది, ఇంకా చిన్న చిన్న అదాయాలున్న నువ్వైందుకు ఉద్యోగం చేస్తున్నావా?"

స్వర్ణగిరి శిఖరాలకు చేరుస్తుంటాయి!

బలి సదనాలకు పడద్రోస్తుంటాయి

నరుని మానస వైకుంఠ పాళిలో

"నిచ్చేనలవి"

— కె. కిశోరు బాబు

— కె. అశోకు బాబు

సమాధానం

"చేయకపోతే ఎలా?"

"ఏం? ఉద్యోగం మానేసి ఇంకేదైనా చెయ్యొచ్చుగా? లేకపోతే వచ్చే అదాయాన్ని సరిపుచ్చుకోవచ్చుగా?"

"ఇంకేం చేయాలి? నాకు ఈ ఉద్యోగమే సుఖంగా ఉంది... మంచి ఉద్యోగం ఉండగా దాన్ని మానేసి ఉన్నదాన్ని సర్దుకుంటూ బ్రతకడం ఎందుకు?"

అనంద్ నవ్వేడు... ఈ సారి గట్టిగానే నవ్వేడు... అది పోటర్ అన్న విషయాన్నే మరచిపోయి....

బిల్వీ చేసి బయట పడ్డాం.... బయటికి వచ్చాక అడిగేను...

"ఎలా, అన్ని ప్రశ్నలు వేసి అంత గట్టిగా నవ్వేవు?"

"అక్కడే ఉందిరా నీ అలా చనకు, ప్రశ్నకు

సమాధానం... వాడ్ని నువ్వు ఈ ముష్టి బ్రతుకు ఎందుకు బ్రతుకుతున్నావ్ అని అడిగితే వాడలాగే అన్ని ప్రశ్నలు వేసి అభిర్న...." మిర్రెలాగైతే ఉజ్జోగం సుఖంగా ఉందో, మిర్రెలాగైతే ఉజ్జోగం ఇడిసి పెట్టేసి ఒచ్చే అదాయాన్ని సర్దుకోకుండా బతకరో అలాగే నేను కూడా ఈ ముష్టి తుక్ పడం మానేసినా ఒచ్చే అదాయాన్ని సర్దుకుంటూ బతకలేను.... అయినా బాబయ్యా ఇక్కడ నేనేటి అలిసిపోతున్నాను? ఈ గుడికాడ అడుక్కోడంలో నాకు బోల్సు సుఖంగా ఉంది బాబయ్యా!" అని అంటాడు వాడు...

నేను ఒక నిమిషం వరకూ మాట్లాడలేకపోయాను...

"అలా అంటాడని నీకేలా తెల్పురా?" అడిగాను నేను....

"వాడి గురించి తెలిసిన కొందరు నీలాగే అలా చించి వాడ్ని అలా అడిగినప్పుడు మరి వాడు ఇలాగే అన్నాడు... వాళ్ళలో నేనూ ఒకటి! అందుకే నువ్వలా అడిగితే వాడిలా సమాధానం చెప్తాడని జోస్యం చెప్పగలుగుతున్నాను...." అన్నాడు అనంద్....

ఆ తర్వాత నేను ఈ ఊరికి ఫామిలీని తీసుకొచ్చేసాక అప్పుడప్పుడూ ఆ గుడికే వెళ్ళేవాడిని.... అక్కడ అప్పుల నరసింహం చాలా సార్లు కన్పించేడు.... వాడు కన్పించిన ప్రతిసారి నాకు అనంద్ చెప్పిన విషయాలే గుర్తొచ్చేవి! □

క్రిస్టల్ క్లైఫ్ల సస్పెన్షన్ సుండి

క్లాస్ క్లెర్ ఇదుగో

పట్టుకోవడం సులభం బీటతీయని వానలేక విరగవిస్తాట్టిక్ హండిల్

మీ టేబుల్ పై స్టలేకంలాంటి క్లెర్ ఉంచండి- దాని మెరుగు ఎంత సాగుగా, క్లాస్ గా ఉందో గమనించండి. బాహుళ్యమైన 108 రకములలో ఏరుకోవాలి.

తయారుచేయువారు ఫార్మ్ మాక్స్ ఇంజనీర్లు

ఆజి పారిశ్రామిక ప్రదేశము, క్రిస్టల్ ఎస్టేట్, రాజ్ కోట-360 003. ఫోన్: 87305, గ్రామ్ క్రిస్టల్.

బొంబాయి ఆఫీసు: 32, ప్రెస్టెన్ స్ట్రీట్, బొంబాయి- 400 002.

ఫోన్: 294607, 314018.

ఆంధ్రప్రదేశ్ కు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు

మహావీర్ కంబైన్స్

కాంపస్ జంగ్ కాంప్లెక్స్ కింగ్ కాలనీ, హైదరాబాద్-1

ఫోన్: 221198 34361

దిగుమతి చేయబడిన 100% స్టైలిష్ లెన్స్ ట్ చేసినైవా కోయగల నడునైన క్లెర్లు

నవ్వులపువ్వులు

గీతా

అలా-చూడకు! అద్దె ఇస్తే చాలు..
నాకు ఇంకేం వద్దు!...బయట..
మాళవిడ.....

సారీ!.. ఇరుక్కు
పాపించి....

DABBOO—

ఈ ఫోన్
నోట్స్ సెం...

కలసి వుండాలని...
శతవిధాల ప్రయత్నించాం!
కుదరడంలేదు... మాకు
విధానాలు ఇప్పించాలి....

శ్రీశివయ్య అంతరంగ-అంతర్భావ అనుభవాలు

(గత సంచిక తరువాయి)

సరోజ అతి సామాన్యమైన దుస్తులు ధరించింది. లంగా, ఓణీ, జాకెట్టు - కాళ్లకు వున్నవి కూడా మామూలు చెప్పులే. వదనంలో వినయం, చూపులో అమాయకత్వం ఉట్టిపడుతోంది. పొడర్లు, క్రిములు పులుముకొనక పోయినా, మెలిమి బంగారానికి మరింత వన్నె తెచ్చేంతటి శరీరచాయ. ఆమె మనసు కూడా బంగారమేనన్నట్లు తలపింపజేస్తోంది.

'రండి, ఇలా కూర్చోండి....' అని అహ్వనిస్తూ కుర్చీలు చూపించాడు శ్యామం. 'ఏటీ యువర్ కైండ్ పర్మిషన్...' అంటూ కూర్చుంది శోభ.

'ఫరవాలేదు రెండి...' అంటూ సరోజ మెల్లగా కుర్చీని సమీపించి కూర్చుంది.

శ్యామం వెంటనే అన్నాడు -

'మీరు సుబ్బారావుగారి కుమార్తెకదా...'

'అవునండీ...' అంటూ లేవబోయింది సరోజ. శ్యామం వలదని వారించాడు.

'వీరు....? అంటూ శోభవైపు చూచి అడిగాడు.

'ఐ ఇన్ ట్రూస్ట్ మైనల్సీ... ఆ... మరి... నా పేరు శోభారాణి. నా ఫ్రెండ్స్ అంతా నన్ను అవ్వాయంగా శోభ అంటారు. అఫ్ కోర్స్...' అని ఇంకా ఏదో చెప్పబోతోంటే, శ్యామం అడ్డుతగిలి... 'మీ నాన్నగారు...?' అంటూ ప్రశ్నార్థకంగా చూచాడు.

'ఓహో,' అదా... సారీ... చెప్పడం మరచాను. మా నాన్నగారిపేరు మాధవరావుగారు. బ్యాంకర్. చాలా ఫర్మ్స్లో పేర్లున్నాయనుకొండి. అయినా, మా నాన్నగారిపేరు తెలియనివారు సాధారణంగా వుండరే...' తానే ఆశ్చర్యపోయినట్లుగా అంది శోభ.

'కావచ్చు. కాని నేను చిన్నవాణ్ణి. నా వుత్తి వ్యాపకాలువేరు కాబట్టి మీ నాన్నగారి గురించి నాకు తెలియకపోవచ్చు....' అంటూ సరోజవైపు తిరిగి,'ఏమండీ, నాన్నగారు కులాసాయెగా... ఆయన పాతకాలపు వ్యక్తిలా పైకి

జరిగినకథ-4 : సుబ్బారావుగారు వ్యక్తిత్వం గలవారు, పరోపకారి. ఆయన సతీమణి సుబ్బమ్మగారు. ఎదిగిన కొడుకులు డబ్బు సహాయం చేయడం లేదే అని, చిన్నకూతురు సరోజ చిన్న చిన్న సరదాలు కూడా తీర్చలేక పోతున్నామే అని ఆమె బాధ. పెద్దకూతురు శాంతను పురిటికి తీసుకు రావటానికి పైకం అప్పు తీసుకొచ్చి ఊరికి వెళతారు సుబ్బారావుగారు. శాంతను, పిల్లలను విజయవాడ తీసుకు వస్తారు. ప్రయాణంలో ఆయనకు శ్యామసుందరరావు పరిచయం అవుతాడు. శ్యామం సుబ్బారావు ఇంటికి వచ్చి వెళ్లాడు. తన స్నేహితురాలు శోభతో కూడా సరోజ శ్యామసుందరరావు ఇంటికి వెళ్తుంది.

కనిపిస్తారు. కాని అధునికులకంటే అధునికులు. మంచిని ప్రేమించే వ్యక్తి. అందుకే ఆయనంటే నాకు అభిమానం...' అన్నాడు శ్యామం.

శ్యామం సరోజవైపు తిరిగి మాట్లాడుతోంటే, శోభ శ్యామాన్ని కన్నార్పకుండా చూస్తోంది.

ముందుకుపడిన ముంగురులు సరిచేసుకుంటుంటే శ్యామం విశాలమైన నుదురు వసిమి వన్నెలో మెరుస్తోంది. చూపులు నిలుపుతోంటే, వాటిల్లోంచి అయస్కాంత తరంగాలు ప్రసారమవుతున్నట్లు తలపిస్తోంది. అప్పుడప్పుడు కనురేపులర్పాడుతోంటే, సాదరంగా అహ్వనిస్తున్నట్లుగా భావిస్తోంది. అందమైన అతని పలుచని పెదవులు కలుస్తూ, విడిపోతూ క్షణంలో సగంసేపు చిరునగవు చూపుతోంటే, అక్కడి కదే ఒక అమృతకలశంగా భావిస్తోంది. సన్నని మినకట్టు, కొనదేరిన ముక్కు ఆ చిరునవ్వుకు మరింత వెలుగునిస్తున్నాయి. లేత గులాబీ రంగులోని చేతివ్రేళ్ళు, మాటలతో సరితూగుతూ విన్యాసాలు చేస్తోంటే, 'ఎక్కడెక్కడో' మిటుతూ హాయినిచ్చే స్వర్ణకొసం అహ్వనిస్తున్నట్లుగా వున్నాయి. అతగాడి కంఠస్వరం ఒకప్పుడు గంభీరంగా, మరొకప్పుడు ఆదేశించినట్లుగా, ఇంకొకప్పుడు దరిజేరమని అహ్వనించినట్లుగా, వేరొకప్పుడు లాలించినట్లుగా హాయిగా, తీయగా వుంది... ఇవన్నీ శోభ తలపులు. చూడకొద్దీ ఇంకా, ఇంకా చూడమంటోంది శోభ మనసు. శ్యామం వదనం, రంగులతోగాక, వెలుగు కిరణాలతోనే రూపుదిద్దుకుంది శోభ హృదయంలో. హాయిగా నవ్వుకుంది ఆమె మనసు. కాని ఎందుకో మరి ధైర్యం చాలలేదు. ఆ నవ్వు చిరునవ్వుగానే మిగిలిపోయింది. ఇదేమి చూడనేలేదు శ్యామం. తన ధోరణిలో తాను సమాజం గురించి, ముఖ్యంగా స్త్రీల పరిస్థితి గురించి, తన అభిప్రాయాలు చెప్పుకు పోతున్నాడు. సరోజ శ్రద్ధగా అన్నీ వింటోంది. కాని శోభ మాత్రం మాటలు వినబడుతున్నా, మనసు మరిక్కోతో వుంది. ఆమెను శ్యామంపైలగ్నమై వుంది.

ఇంతలో శ్యామంగారు అన్న పిలుపు వినబడగానే, శ్యామం తక్కిన మాటలు అపి, గుమ్మంవైపు చూచాడు. అహ్వనం అక్కరలేదన్నట్లుగానే ముగ్గురు యువకులు లోపలికి ప్రవేశించారు. వందన ప్రతివందనాలు ముగిశాయి.

అక్కడి వాతావరణంలో తాను శ్యామంతో మాట్లాడటం సాధ్యపడదని భావించింది శోభ. ఏకాంతంగా వున్నప్పుడే కలుసుకో.... అంటూ శోభ మనసు సలహా చెప్పింది.

"మళ్ళీ ఓసారి వచ్చి కలుస్తాను రెండి...." అంటూ శోభ లేచింది.

"మంచిదండీ...." అన్నాడు శ్యామం. తత్తరపడి బిత్తరపోయింది శోభ.

కాసేపు కూర్చోండి అంటాడేమోననుకుంది. కాని వెళ్లిరండి అనే అర్థంలో "మంచిదండీ," అన్నాడు. ఇందుకే శోభ మనసు చిచ్చుక్కుమంది. కాని శ్యామం గౌరవపూర్వకంగా లేచి నమస్కరిస్తూ చిరునవ్వు చూపాడు. ఈ నవ్వు శోభ మనసును ఊరటపరచింది. ఆమె ఆప్రయత్నంగానే లేచి, ప్రతినమస్కారం చేసి ఆ గదిలో నుంచి వెళ్లిపోయింది. సరోజతో తాను కలసే వచ్చిన సంగతే

మరచిపోయింది. శోభ చరచర వెళ్లిపోవడం చూచిన సరోజ ఆశ్చర్యపడింది. తాను కూడా వెడతానంది. శ్యామం కనుసైగతో కూర్చోండి అని కొర్రాడు. సరోజ కదలేకపోయింది.

■ పచ్చినవారు శ్యామానికి చిరపరిచితులే.

"ఏమిటి విశేషం.... మోహనరావుగారు మా అఫిసుమీద అలిగినట్లుందే...." శ్యామం సవ్యతా అన్నాడు.

"అదేం లేదు బాబు... చూచిపోదామని పచ్చాము. మిరెప్పుడూ బిడిగానే వుంటుంటారు కదా. అందుకని ఈ మధ్య రావడం తగ్గించాను..." మోహనరావు సంజాయిషి చెప్పుకున్నట్లు అన్నాడు.

"మి యిద్దరి విషయం ఏమోగాని, ఈ రోజుల్లో అందరూ బెట్టుగా- అంటే- కొంత రిజర్వుగా వుండటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారని ఏసోంది..." గొవిందరావు నుంచి అనుకోని వ్యాఖ్య వినిపించింది.

"ఎందుకంటారు?" రాధాకృష్ణ ప్రశ్న.

"కారణం ఏదైనా. పరిణామం మాత్రం ఇదే. స్వార్థపూరితచింతనే కొంతవరకు కారణం కావచ్చునని నా ఆహ...." అని గొవిందరావు అన్నాడు.

సరోజ ఈ సంభాషణను శ్రద్ధగా అలకిస్తోంది. ఏదేవో కొత్త మాటలు వినబడుతున్నాయనుకుంది కాబోలు.

"అక్కడితో ఆగారేమి. చాలా మంది స్వార్థాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకునే వ్యవహరిస్తున్నారు. అవసరం లేనిచోట రిజర్వుగా వుంటున్నారు. అది స్వార్థంతోనే. అవసరం వున్నచోట కాకాయిజం ప్రయోగిస్తున్నారు. ఇక్కడికిది స్వార్థమే. అందుకే మనుషుల మధ్య సంబంధాలు కూడా బిజినెస్ లైక్గానే తయారయ్యాయి." అని మోహనరావు తనకు తెలిసినది కుండబ్రద్దులు కొట్టినట్లు చెప్పాడు.

"అదికాదు గురూ, సమాజంలో కలిమిలేముల తారతమ్యం వున్నంతవరకు, మనుషుల మధ్య సంబంధాలు ఇలానే ఏడుస్తాయి. వియ్యాల, కయ్యాలలో కూడా బంధాలు, బాంధవ్యాలు ఇలాగే వుంటాయి..." ఇది రాధాకృష్ణ అభిప్రాయం.

"కాదని నేనడం లేదుగాని, మార్పుకొనం ప్రయత్నించాలి కదా.... ఇదిగో ఇక్కడేవున్నాడుగా మన శ్యామం. ఇలాంటి మేధావులు తమ పత్రికల ద్వారా మార్పుకొనం కృషి చేస్తే బాగుంటుంది..." గొవిందరావు తెచ్చేసినట్లు చెప్పాడు.

"మార్పు రావడం అనుకున్నంత సులభం కాదు. భృతృక పరిస్థితులు మారితేనే, మనుషులు కూడా మారతారు. అంతేగాని, మనుషులు మారాలి- మారాలి అని ఎంత మొత్తుకున్నా ప్రయోజనం వుండదు. అంటే దీన్నే టూకిగా నేనిలా అంటాను. అంతరాలు తొలగినప్పుడే, అంతరాలు కూడా మారతాయి. ఎందుకిలా అంటున్నానంటే, ఈ రెండు పరస్పరాధార భూతమైనవి కాబట్టి- ఆకర్షణకులో నై, వయసులో వున్న వాళ్ళు కొందరు అందమైన అమ్మాయిని, లేక

అంతరాలు-అంతర్యాలు

అందమైన అమ్మాయిని చూచి మనసు పారేసుకుందారు. కాని దీవితంలో ప్రవేశించేటప్పుడుగాని, ఆ మనసు ఎన్ని బంధాల మధ్య, ఇనుప గోడల మధ్య బండిగా వున్నదో గ్రహించ లేదు. చిన్న పిల్లల విషయంలోనే గాదు, యవ్వన దశలో ప్రవేశించిన యువతీ యువకుల మనస్సులను కూడా నేను "లేత మనస్సులే" నంటాను...." శ్యామం గంభీరంగా చెప్పిన ఈ మాటలు అతడి మిత్ర బృందంమీద కన్నా, సరోజమీద ప్రభావం కలిగించాయి. శ్యామంగారి మాటలు అక్షర సత్యాలా అన్నట్లు ఆశ్చర్యపోతూ చూచింది. ఎందుకోగాని, తనకు తెలియకుండానే తన మనస్సు కలుక్కుమంది. ఆమె లేత హృదయంలో ఎక్కడో ఒక మూలకించిత్తు నిరాశ చోటు చేసుకుంది.

"ఇంతకూ మీరనేది, మనిషి మనసుకన్నా, భృత్య పరిస్థితులకే ఎక్కువ ప్రాధాన్యత నివ్వాలంటారు... అవును...?" రాధాకృష్ణ ప్రశ్న.

"కరెక్ట్... ఎందుకంటే, మన ఈ సమాజంలో మనిషికిగాని, మనసుకుగాని ప్రాధాన్యం లేదు. మనిషికి మనసుతో తేలేలేదు. మంచి, మానవత, మమత-వంటి పదాలకు అర్థం తెలియని రోజులివి. స్వార్థం కోసం తన స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలను, మంచిని, మానవతను పణంగా పెడుతున్నాడు మనిషి. ఇలాంటి దశలో అభ్యుదయ కరమైన మార్పులు తీసుకురావడం ఎంత కష్టమో ఈపాంచుకోవచ్చు...." అని శ్యామం వివరించాడు.

"అయితే, మన సమాజం ఇంత కల్పవంతోను, కళ్ళలంతోను నిండివుందన్న మాట..." రాధాకృష్ణ కొద్దిగా ఆవేశంతోనే అన్నాడు.

ఈ మాటలు విన్న తర్వాత మోహనరావు నిట్టూర్పు విడిచాడు.

"ఏమో అనుకున్నాను గాని మీరు గట్టివారే...." అన్నాడు గోవిందరావు.

"గురువుగారి దగ్గర నేర్చుకోవలసిన విషయాలు ఇంకా చాలా వున్నాయనుకుంటాను," ఇది రాధాకృష్ణ వ్యాఖ్య.

ఈ వ్యాఖ్య లేచి సరోజ చెవిలో పడలేదు. కాని ఎదురుగానే కూర్చునివున్న శ్యామం, ఎన్నటికీ అందుకోలేనంత, అనంత దూరంలో వున్నట్లుగా తలపించింది సరోజ హృదయానికి. ఆమెకు తెలియకుండానే ఆరాధనాపూర్వకమైన గురుభావం చోటు చేసుకుంది. అది, ఓ విద్యార్థినిలో వుండే భక్తి-పూర్వకమైన గురుభావం కాదేమో! భక్తి-కి, ఆరాధన గల వ్యక్త్యాసం కూడా ఎంతో సూక్ష్మమైనదే గదా మరి!

ఇంతలో బయటనుంచి శ్యామంగారు అన్న పిలుపు వినబడింది. "కమిన్" అని అహ్వనించాడు శ్యామం. యువతీ యువకులు ఇద్దరు ప్రవేశించారు.

"హల్లో.... మీరా.... ప్రసాద్ గారు, రండి. అమ్మా మీరు కూడా..." అని నిలబెట్టి వున్న రెండు ఫోల్డింగ్ ఛైర్స్ తెచ్చి వేశాడు శ్యామం. మిత్ర బృందానికి, సరోజకు ఆవచ్చిన అతిథులను పరిచయం చేయడం ముగిసింది.

"అ.... ఏమిటి విశేషాలు... అంతా సెట్ రైట్ అయినట్టేనా...?" శ్యామం ప్రశ్న.
"ఏదో.... మీ దయవల్ల అంతా సవ్యంగానే సేరవేరింది..." ప్రసాద్ వినయంతో చెప్పాడు.

"వాట్.... నిజంగానా.... అయితే, త్వరలో కాబోతున్న నూతన పథావరులకు- సారి- దంపతులకు నా హృదయపూర్వక శుభాకాంక్షలు...." అంటూ మిత్ర బృందం వైపు తిరిగి... "మిత్రులారా ఓ శుభవార్త. ఈ యువతీ యువకులు కులాంతర వివాహం చేసుకోబోతున్నారు...." అని ఎనోన్స్ చేశాడు శ్యామం.

"గుడ్ ఐడియా. హార్టీ కంగ్రాచ్యులేషన్స్ ప్రసాద్ గారూ!" అన్నాడు చిరునవ్వుతో మోహనరావు.

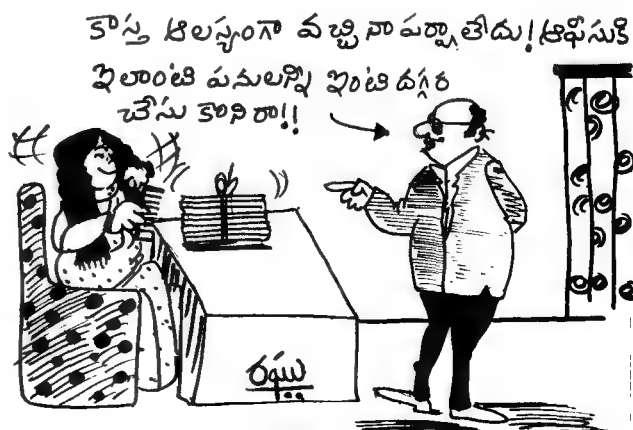
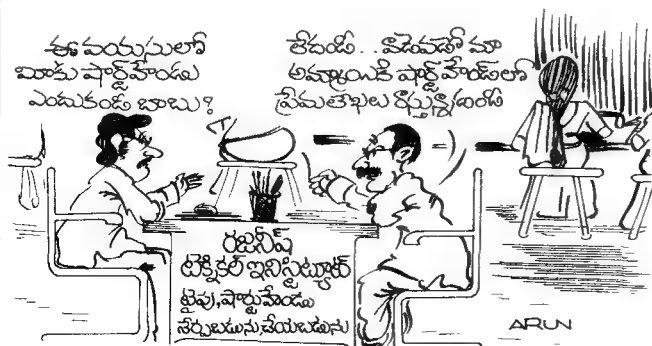
"అభ్యుదయ కరమైన మార్పు రావడానికి ఇలాంటి వివాహాలు దోహదపడ్డాయి కదండి..." అన్నాడు రాధాకృష్ణ.

"ఎస్.... అంతేకాదు. సమాజంలో సమత్వం, సమైక్యత, అభ్యుదయం పెంపొందాలంటే ఇటువంటి మార్పు ఎంతో అవసరం మంటాను. ఇకనుంచి దిన్ని "అభ్యుదయ వివాహం" అని పిలువదలచు కున్నాను.... బాగున్నదా నా అభిప్రాయం...?" అని ప్రశ్నార్థకంగా చూచాడు శ్యామం.

"భేషగా వుందండి..." రాధాకృష్ణ మెచ్చుకోలు వ్యాఖ్య.

"గుడ్.... ఇంతకూ ఈ ఉద్దీప్త దంపతుల కథ మీకు తెలియదు కదూ.... ఆదే చెప్పబోతున్నాను. ఈయన పేరు ప్రసాదరావు. గ్రాడ్యుయేట్. ప్రభుత్వోద్యోగి. అస్తి-పాస్తులు లేవు. తల్లి, తండ్రి వృద్ధులు. ఈతడే జ్యేష్ఠ పుత్రుడు. తమ్ముడిని, చెల్లెల్ని చదివించడంతో పాటు కుటుంబ పోషణ కూడా ఈయనదే. ఓ చిన్న ఇంటిలో అద్దెకుంటున్నారు.

ఇక ఈమె విషయం.... పేరు సౌజన్య. గ్రాడ్యుయేట్. వీరి కుటుంబానికి కూడా అస్తి-పాస్తులు లేవు. తండ్రి ప్రభుత్వోద్యోగి. ఈమెకు ఇద్దరు అన్నయ్యలు, ఒక చెల్లాయి వున్నారు. అన్నయ్య లిద్దరికీ వివాహం లైనాయి. ఈ ఊళ్లోనే వేరుగా కాపురముంటున్నారు. ప్రస్తుతం సౌజన్య వివాహం పెద్ద సమస్య. అన్నయ్య లిద్దరూ కలసి కొంత డబ్బు లోన్ తీసుకుని చెల్లాయి పెత్తికి ఇస్తామన్నారు. వీరి తండ్రిగారు కూడా లోన్ తీసుకునే ఉద్దేశంతో వున్నారు. పెత్తి సంబంధాలు వెదకడం ప్రారంభించారు. అయితే ఈ గ్రాడ్యుయేట్ సౌజన్యకు మరో గ్రాడ్యుయేట్ వైనా వెతకాలి కదా. ఈ రోజుల్లో కట్నం కొరని వారెవరున్నారు. ఒకవేళ కట్నం ఇచ్చినా సరిపోతుందా. అన్ని లాంఛనాలు సక్రమంగా జరగాలంటే మరెంతో డబ్బు కావాలి. పెత్తి ఖర్చులకు ఎంతయ్యేది ముందుగానే అంచనా వేయడం కష్టం. ఎన్ని వేలీ వుంటేగాని ఈ సౌజన్యగారు

గదప దాటదన్న మాట. వేలకు వేలు దబ్బు తీసుకు రావడం, వీరివంటి సామాన్య కుటుంబీకులకు ఎలా సాధ్యమో చెప్పండి....?"

"సాధ్యం కాదుకదా...." మోహనరావు అన్నాడు.

"అవును కదా.... మరి ఈ సాజన్య పెళ్లి సమస్య ఎలా పరిష్కారమయ్యేట్లు....? పెళ్లి చేయకుండా ఎంత కాలమని ఆవగలరు... ఎలా సాధ్యం...." శ్యామం ప్రశ్న.

"నిజంగా ఇది చిక్కు సమస్య...." రాధాకృష్ణ వ్యాఖ్య.

శ్యామం వివరించా డిలా-

ఈ సమస్యకు పరిష్కారం ఒక్కటేవుంది. వినండి చెబుతా. ఒక కుటుంబంలోని పెద్దలు తమ అబ్బాయిలకు కట్నాలు తీసుకునేటప్పుడు ఎంతో సంబర పడతారు. పెద్దకట్నం వచ్చేవరకు పెళ్లిమాట ఎత్తరు. కాని, వారింటిలో ఆడపిల్లలకు పెళ్లిళ్లు చేయవలసి వచ్చినప్పుడు మాత్రం దిగజారిపోయి, కట్నాల ఏకాచాన్ని దుమ్మెత్తి పోస్తారు. మరి ఇలాంటి వాళ్లను ఏమనాలో మిరే చెప్పండి. అందుచేత, నేను చెప్పేదేమంటే, మొదటగా ప్రతి కుటుంబంలోని పెద్దలు తమ అబ్బాయిలకు కట్నాలు తీసుకోకుండా వుంటే, అవతలివాళ్లు కూడా తమ కుటుంబంలోని అబ్బాయిలకు కట్నాలు ఆశించకపోవడమనేది సాధ్యపడుతుంది. ఇదే కవడతి....

మోహనరావు అడ్డువచ్చి.... 'అపవయ్యా నీ ఉపన్యాసం. ఈ దొంక తిరుగుడంతా దేనికట. అబ్బాయిలు, అమ్మాయిలు ధైర్యంగా ముందుకొచ్చి కట్నాలు, కులాలు బెడదలేకుండా నచ్చినవాళ్లను పెళ్లిచేసుకుంటే సరిపోదూ. అప్పుడి సమస్యలే వుండవుగా... అని తల్లిపాశోశాడు.

'మాటలు ఆచరణలో పెట్టడం ఈపాించినంత సులభంకాదు. చూడరాదూ, ఈ ప్రసాద్, సాజన్యల విషయం ఏమైందో నన్ను పూర్తిగా చెప్పనివ్వలేవే(టి....' అన్నాడు శ్యామం.

'చెప్పుబాబూ, నిన్నేవ్వరూ అపలేదులే...' అన్నాడు నవ్వుతూ గోవిందరావు.

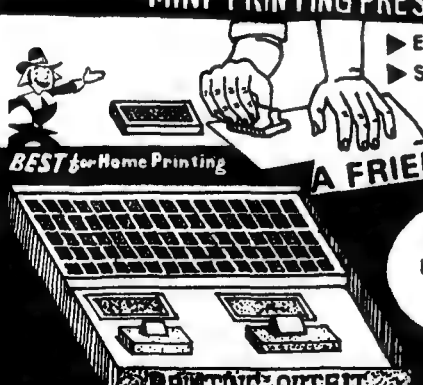
ఈసారి శ్యామం సరోజ కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూస్తూ చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

'ప్రసాద్, సాజన్య ఒకే ఆఫీసులో పని చేస్తున్నారు. వీరి మధ్య సాన్నిహిత్యం ఎలా ఏర్పడిందో వారికే తెలియాలనుకొండి. అదంతా వ్యూర్తి, వారి పర్సనల్ విషయం....' అంటూ మందహాసం చేశాడు శ్యామం యధాలాపంగానే. ఈ మాటలు వినగానే సరోజ వదనంలో కొత్త కాంతులు ప్రసరించినట్లు యింది. అప్రత్యంగనే కనురెప్పలల్లాగ్ని ముఖాన్ని కొద్దిగా ప్రక్కకు తిప్పుకుంది. అదే సమయంలో ఆమె సోయగాల మధురాధరాల ప్రకంపనం చిరునవ్వులో కలసి మాయమైంది. ఈ అమాయకపు సిగ్గు దొంతరలను శ్యామం పసికట్టకపోలేదు. కాని దాన్ని సీరియస్ గా పట్టించుకోలేదు.

అంతటితో శ్యామం మాపులు సరోజ మిదనుంచి, రాధాకృష్ణ వైపు మళ్లాయి. 'ఇకపోతే, వీరిద్దరు ప్రేమికుల్ని వివాహం చేసుకుందామనుకున్నారు. కట్నం అక్కరలేదన్నాడు మన ప్రసాద్. అంతవరకూ బాగానే వుంది. అప్పుడు, కులం అనే మేరే గడ్డు సమస్య అడ్డు వచ్చింది. ప్రసాద్ వచ్చి నాకు పూర్తి విషయాలు చెప్పాడు. తప్పకుండా సహాయపడతానని వాగ్దానం చేశాను. వీరి ఆఫీసులో పనిచేసే మరో ఉద్యోగిని, వీరి ప్రేమ వ్యవహారం గురించి సాజన్య తల్లిదండ్రులకు చెప్పింది. పెద్దవాళ్లు నిగ్గడిశారు. ఉద్యోగం మాన్పించేస్తామన్నారు. ప్రసాద్ గురించి వాళ్ల ఆఫీసరకు ఫిర్యాదు చేశారు. సాజన్య అన్నయ్యలు బ్రూస్టి పోజలో మా ఆఫీసు కొచ్చి నన్ను బెడరించారు. అప్పుడు నేనన్నాను,మి చెల్లెలు, ప్రసాద్ కలసి పదిమంది సమక్షంలో పెళ్లి చేసుకుంటాము అని చెబితే, వారి పెళ్లి జరిపించి తీరుతాను అని బిల్లు గుడ్డి మరి చెప్పాను.

'మిరు చేయలేరు' అని వాళ్లు సవాలు చేశారు. 'చేసి తీరుతాను', అని నేను ప్రతి సవాల్ వినిరాను. 'సరే చూద్దాం' అంటూ వెళ్లిపోయారు. చివరకు ఏమైందో తెలుసా. ఈ అమ్మాయిగారి తల్లిదండ్రులు, అన్నయ్యలు దిర్ఘాలో చనలో

.....DELUXE.....
MINI PRINTING PRESS

▶ EXPERTLY DESIGNED
 ▶ SUPERIOR QUALITY

BEST for Home Printing

A FRIEND IN NEED

A set of Rubber English Types with Accessories

ధర రు.45/- (హాస్టేజీతో సహా)

ఇంగ్లీషులో
 ప్రింట్లు చేయుటకు,
 తయారు చేయుటకు
 చక్కటి రూప కల్పన

**రబ్బరు స్టాంపులు
 విజిటింగ్ కార్డులు
 రెటర్ పాడ్స్**

వి.పి. పార్థివ్ కొరకు దయచేసి వ్రాయండి

Young India Trading Corporation
 161/1, Mahatma Gandhi Road, Calcutta-700007.

వెలుపడినవి!

యత్రంతేట్టి నాయి
 కిక్కిరించుచి 16-00 ముక్కటి 18-00

డా॥కె.రవీంద్రబాబు
 జేకముసు ప్రేమించుమన్నా! (అంబుప్రతి ఫీరియట్) 20-00
 శైకుంఠి పాళి (అంబుప్రతి ఫీరియట్) 15-00

ఆర్.సంధ్యదేవి
 బ్రాహ్మయజ్ఞోజి 15-00
 ఇందుమతి పట్నాయిక్ 20-00
 త్యదయ పుంగుతుం 20-00
 ప్రశ్నియగోపీచంద్ 200 సంవత్సరపు కవిత్వం 2 భాగాలు
 1. భక్తిపద్య 30-00 2. పతితలు 30-00

సమస్త సాహిత్యం తో పాటు:-

హిష్కాటిజం డి.యస్.కాక 15-00
హోమియో-చికిత్స డి.నియాజ్ 13-00
సర్జన్ సలహాలు డి.కె.రవీంద్రబాబు 15-00

పల్లవి పబ్లికేషన్స్
 విలెటరౌడ్, విజయవాడ 2

ఆంతరాలు-ఆంతర్యాలు

వద్దారు. వారాపెద్ద కట్టాలు ఇవ్వలేరు. జటుమాస్ట్రే ఈ కుగ్రామ గ్రామ్యుడేటే. సైగా ఉద్యోగి. కట్టుం ఇచ్చినా నిందుద్వీగిచ్చేకంటే, కట్టుం లేకుండా ఉద్యోగికిచ్చి పెత్ని చేయడమే మేలనుకున్నారు. అంతేకాదు. వారి పుష్పలీ ఇదే రాధానాటి జేరంగా తోచింది. సైగా, ఈ వ్యవహారం వెల్లడైపోయింది. ఇప్పుడి ప్రసాద్ ను కావంటే సాజన్ నకు మళ్ళీ సంబంధాలేవీ ఎక్కడెవెవోనని భయపడ్డారు. వారి మనసు మారడానికి ఇదొక ముఖ్య కారణం అనాలి. అంతటితో వారి ప్రగల్భాలు తగ్గిపోయి, ప్రసాద్ ను, అతని తల్లిదండ్రులను కలుసుకుని ఈ వివాహానికి అంగీకరించినట్లు చెప్పారు. ప్రస్తుతానికి వీరి వ్యవహారం ఈ చోటకు చెరింది. చూచారా ఎంత రాధాతం జరిగిందో. ఈ విషయం చెప్పడానికి వీరిద్దరూ వచ్చింది..... అంటూ ప్రసాద్ పైపు తెరిగి 'ఇక మి భవవ్యక్త కార్యక్రమం చెబితే ఆ ప్రకారమే చేస్తాను' అన్నాడు కామం.

ప్రసాద్ సౌజన్యవైపు చూశాడు. సౌజన్య సరోజ వైపు చూచింది. సరోజ ఎంతో తృప్తి పడుతూనవ్వింది. ఆ సమ్యక్లో చెప్పలేని ఆనందం మిళితమై వుంది.

'శ్యామంగారూ, మిరపెద్దగా వుండి, పరి వివాహం జరిపించేయండి....' అని సరోజ తన మనసులో మాట వెల్లడించింది. శ్యామం మరోసారి సరోజ వైపు చూశాడు.

'గంత పెద్ద భారం, నావంటి చిన్నవాడి మీద వేయడమా....' అన్నాడు.

'అయ్యా, నీవే కదా సూత్రధారిని. ఈ సూత్రధారణ కార్యక్రమం కూడా నీచేతి మిదుగానే కానిచ్చేస్తే, కథ శుభాంతమవుతుంది కదా....' గోవిందరావు సలహా పూర్వకంగా విజ్ఞప్తి చెగాడు. అంచరూ నిష్క్రమించారు. సరోజ ఒక్కతే కూర్చుని వుంది. శ్యామం ఏమి మాట్లాడలేదు. సరోజ కూడా ఎందుకో బిడయపడింది. తన స్థాయికి మించి సలహా చెప్పినవోనని భావించింది. 'వెళ్లిస్తానండి....' చెప్పి లేచి చరచర వెళ్లి పోయింది. వెళ్లి తానున్న సరోజను, రెండు క్షణాలు చూచిన తర్వాత శ్యామం తన పనిలో నిమగ్నమయ్యాడు.

5

‘ఏమండోయ్, మమ్మల్ని. ఎక్కడది....’ అంటూ సుబ్బమ్మగారు ముందు గదిలోకి పచ్చి భరణు పిలిచి.... ‘అమ్మాయి మళ్ళీ మనవడినే కన్నది...’ అని ముఖం చాటంత చేసుకుని చెప్పి, వెంటనే గిరుగు తిరిగి లోపలికి వెళ్లి పోయింది.

ఈ శుభవార్త వినగానే సుబ్బారావుగారి వదనం కూడా వికసించింది. చదువుతున్న పేపరు పక్కన పెట్టి, కుర్చీలోంచి, చివాల లేచారు. ఏదో

వెదకబోతున్నారు. సంతోషంతో ఆయన హృదయం పొంగిపోయినందువల్ల కాబోలు, దేనికోసం వెదుకుతున్నది ఆయనకే అర్థం కాలేదు.'

ఇంతలో సరేజ వచ్చి ... 'నాన్నా, నాన్నా, బాబు ఎంచక్కా పున్నాడనుకున్నావు ...పండు... బుగ్గలు ఉబ్బి బూరిల్లా పున్నాయి. చిన్నిగడ్డం. చిన్ని ముక్కు. కళ్ళు మూసుకునే ఏడుస్తున్నాడు భదవ. అచ్చ నా తొలికొన్నా ...' అంది అనందంతో ఆయాసపడుతూ.

'అలాగామా!' బాబిగారు అంత బాగున్నారా ... అవును మరచాను. ఉత్తరం ... ఉత్తరం రాయద్దు అల్లుడికి ... ఏదీ కార్డు ... ఇందాకటి నుంచి ఉత్తరం ముక్కు కొనపే వెదుకుతున్నాను కాబోలు. నా మతి ఇక్కడ లేదు ...' అంటూ కార్డుకొనం వెదికి, ఇద్దెక్కడో కనిపించనందుకు చికాకుపడి, ఇప్పుడేవెళ్ళి తీసుకొస్తానంటూ లాట్రీ, ఇండువా చేతుల్లోకి తీసుకున్నారు. అదరాబాదరగా చెప్పుల్లో కాళ్ళు చూర్చారు.

'నాన్నా, నేను కూడా అన్నాయిలకి రాస్తాను. నాకూ తీసుకురండి...' అంటూ పెద్దగా అరచినట్లు చెప్పింది సరోజ. గుమ్మంలోనే నిలబడింది నాన్న రాక కోసం నిరీక్షిస్తూ. పొష్టాఫీసు అక్కడికి చక్కరే. మూడు నిమిషాల్లో సుబ్బారావు గారు ఉత్తరాలు చేత బట్టుకుని తెరిగి రావడం చూసింది సరోజ. ఇంటికి తెరిగి వస్తున్న నాన్నను చూస్తూ, తాను అన్నయ్యలకు ఏమేమి వ్రాయాలో ఉపాసించుకుంటోంది.

ఇంతలో, లోవల నుంచి తల్లి పలుపు వినిపించింది. కాని ఉత్తరాల కోసం నిర్దిష్టమైన సరౌజ గుమ్మంలోంచి కదలలేదు.

‘అమ్మాయ్, సరేజా! త్వరగా రావే ...’ అంటూ తల్లి గదిలోంచి ముందు గదిలోకి వచ్చింది. తల్లి వదనం వివర్ణం కావడం చూచిన సరోజ విస్తుపోయి ... ‘ఏమటమ్మా?’ అని ప్రశ్నించింది. అప్పటికే సుబ్బమ్మగారి కంఠస్వరం మారిపోయింది. కళ్ళు చెమసుగులు తున్నాయి.

‘ఏరి, మి నాన్న ఏరి?’ అని గార్లద్దిక స్వరంతో అడిగింది.

‘వసున్నారే...’ కూతురు బదులు పలికింది.

‘నాకదే ప్రయంగా వుండే. శాత్రు అదొలా వుంది. పిరిస్టే పలకడంలేదు ...’
 ఇలా అంటూ ఉండగానే ఆమె కళ్ళ వెంట నీళ్ళు జలజలా రాలాయి. పమిల
 కొంగుతో కళ్ళకు కుంటూ లోపలికి తెరిగి వెళ్లిపోయింది. ఆమె వెంట సరోజ
 కూడా వెళ్ళింది.

గదిలో నులక మంచం ప్రక్కన భయం, ఆందోళన ముప్పిరిగొన్న చూపులతో నిలబడి వుంది. ఆమెలో కూడా ధైర్యం సదలిపోయింది. ఆ ప్రక్కనే శాంతపిల్ల లిడరూ ... 'అమ్మా! అమ్మా!' అంటూ ఏడుపు పారంభించారు.

శాంత పదనం పాలిపోయింది. పాదాలు బిగ్గరి బిగుసుకుపోతున్నాయి. కళ్ళు మూతబడే పున్నాయి. తల పక్కకు వాల్చింది. చేతులు చప్పబడి అచేతనమైనాయి.

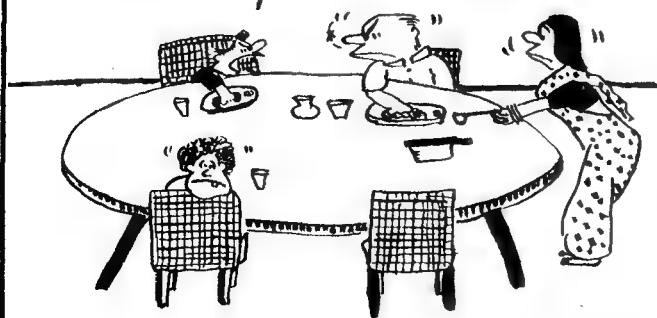
మంత్రినానికి ఏమి చేయడానికి తోచడంలేదు. వెళ్లి, వెంటనే లేచి డాక్టరును తీసుకు వద్దామనుకుంది. కాని, కాళ్ళు కదలడంలేదు. చైర్యం జంకా సడలిపోతోంది.

'అమ్మా! శాంతా! ... ఇటు చూడవే ...' అంటూ తల్లి - 'అక్కా చూడవే ఓ సారి' అంటూ సరోజ, రోదించడం ప్రారంభించారు.

శాంత తలను, మంత్రసాని అటు ఇటు ఆడించి చూచింది. ముక్కు దగ్గర వెలు పెట్టి చూస్తే శ్వాస ఉన్నట్లు లేదు. నాడి చూచింది వణుకుతున్న చెమలతో, కొంగుతో కళ్ళు తుడుచుకుంటూ ప్రశ్నకు తప్పుకుంది.

సుబ్రహ్మణ్యగారు, సరోజ, రఘు, రాణి బావురుమన్నారు. గగ్గెలు పెట్టారు. అప్పటికే, లోపలికి వచ్చి, ఈ అరుపులు, ఆకంఠనలు విన్న సుబ్రహ్మణ్యగారు గది

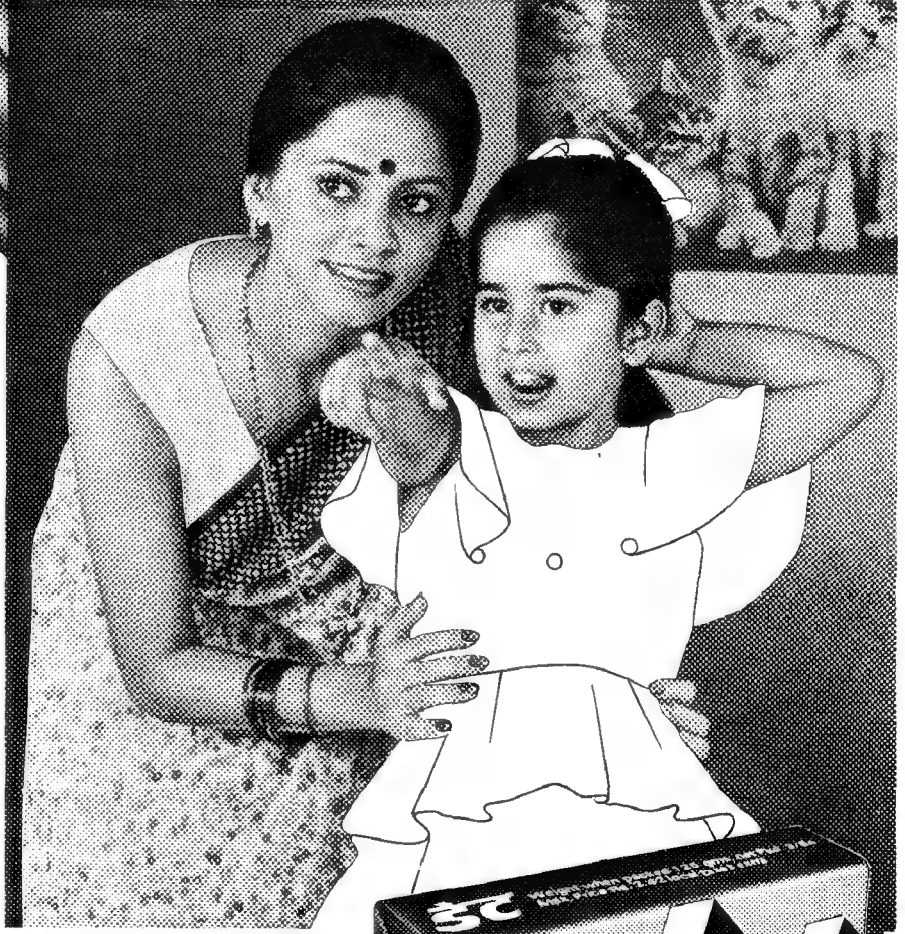
పీకల దాకా తింటునికేగా మరుమా యింటకొచ్చేది
మరి మొహమాటందనికి తినంట్లే....

Sarathi

అసలైన తెలుపు ఏమిటో...ప్రపంచానికి చూపండి

డెట్

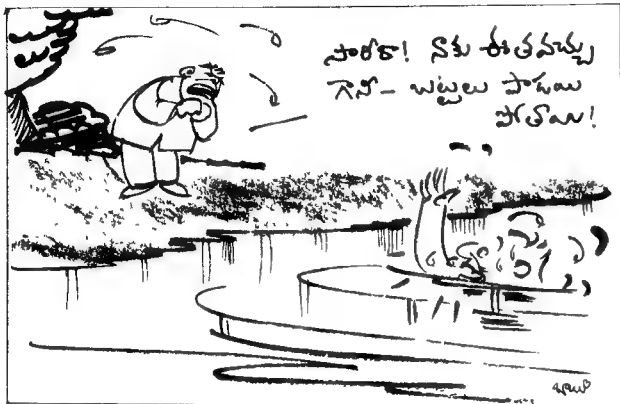
ఉత్తమం... ఉత్తమం...తెలుపులో సర్వోత్తమం!

డెట్ మీకు అందిస్తుంది ఎంతో ఎక్కువ. దీని క్రొత్త రేపర్ ఎంతో అందమైనది. ఆకర్షణీయమైనది. తీసి చూడండి, లోపల మరో ఆశ్చర్యం — ఉల్లాసకరమైన మనమోహక పరిమళం. అంతేకాదు, డెట్ లో నిండి వున్నది ఎంతో ఎక్కువ తెలుపు శక్తి. మరి రండి, డెట్ ప్రపంచంలో అడుగిడండి. స్వయంగా చూడండి, అందరికీ చూపండి. డెట్ తెలుపు...అసలైన తెలుపు!

సుభాషితాలు

యః ప్రీణయేత్ సుచరిత్రైః పితరం స పుత్రో
యద్భర్తు రేప పిత మిచ్చతి తత్ కళత్రమ్
తన్నిత్ర మాపది సుఖే చ సమక్రియం య
దేతత్ త్రయం జగతి పుణ్యకృతో లభంతే

ఏ పుత్రుడు తన సచ్చరిత్రతో తండ్రిని సంతోషంప చేస్తాడో వాడే పుత్రుడు. భర్త యొక్క హితాన్నే కొరు భార్యయే భార్య. ఆపద యందు, సంపద యందు గూడా సమానంగా సఖ్యాన్ని చూపు మిత్రుడే మిత్రుడు. ఈ ముగ్గురిని లోకంలో పుణ్యం చేసిన వారే పొందుచున్నారు.

పద్మాకరం దినకరో వికచం కరోతి
చంద్రో వికాసయతి కైరవ చక్రవాళమ్
నాభ్యర్థితో జలధరోఽపి జలం దదాతి
సంతః స్వయం పరహితే విహితాభియోగాః

సూర్యుడు ఎవరూ కోరకయే తామర కొలనును వికసింప చేస్తున్నాడు. చంద్రుడూ కలువపుల సముదాయాన్ని వికసింప చేస్తున్నాడు. అట్లే మేఘుడు గూడా నీళ్ళనిస్తున్నాడు. సత్పురుషులు పరులకు మేలు చేయుటలో స్వయంగానే ఆసక్తి గలవారు.

-ఆయుర్వేద శిరోమణి రాజరాజేశ్వరశర్మ.

అంతరాలు-అంతర్యాలు

వెలుపలే కుప్పగా కూలబడిపోయారు. తెచ్చిన ఉత్తరాలు చేతిలో నుంచి తప్పుకుని చెల్లా చెదరుగా పడ్డాయి. క్షణం శ్రీతం వరకు ఆనందంతో పరవశులైన సుబ్బారావుగారిని ఆ ఉత్తరాలు వెక్కిరిస్తున్నట్లుగా వున్నాయి.

అవును ... శాంత లేదు ... కష్టాలు, బాధలు తప్పించుకుని శాశ్వతంగా కన్నుమూసింది.

మంత్రనాని వణుకుతున్న స్వరంతోనే చెప్పింది ... 'బలహీనం వల్లనే ఇలా జరిగిందండీ ... అసలే అనారోగ్యంగా వున్నది. అందుకు తోడుగా, శరీరంలో తగిన రక్తం లేదు. పాపం ... ఎంతో ప్రయాసతోనే ప్రసవించింది. కాని, కన్నబిడ్డను కల్లారా చూసుకోదానికైనా నోచుకోలేదు...' అని నిట్టుర్పు విడిచింది.

శాంత వంటివారు, పేదరికం వల్ల అనారోగ్యంతో, చాపు, బ్రతుకుల మధ్య కృశించిపోయి, చివరకు ఇలాంటి విషాదకరమైన మరణాలకు ఎందరు గురి అవుతున్నారో ఎవరికెరుకొ?

సుబ్బామ్మగారి కడుపు కోతకు అంతులేదు. పెద్దగా శోకాలు ప్రారంభించింది.

'అమ్మా శాంతా ... నాకింతటి కడుపు కోత పెడతావా తల్లీ. నేనేం పాపం చేశానే ... నీవెంత కృశించి పోతున్నా. 'నా భర్త దేముడు అదే నాకు పదివేలు ...' అని చెప్పేదానివి కదే తల్లీ ... నన్నెలా బ్రతకమంటావే ఇప్పుడూ. పేదవాళ్లకు అయిదు తీరక ముందే చాపు రాసి పెట్టావా భగవంతుడా ... అయ్యో దేముడా జాలి, దయ లేదా ... అమ్మా శాంతా ఒక్కనాడైనా నిన్ను సుఖపెట్టలేక పోయాము గదే తల్లీ ... నీ దీవితం కష్టాలపాలైంది గదే మా అందరికీ ఇంత కడుపు కోత పెట్టి వెళ్లిపోయావా తల్లీ ...' ఆ తల్లీ గుండెలు బ్రద్దలయ్యేట్లుగా పెద్దగా రోదిస్తోంది తల్లీని కౌగలించుకున్న సరోజ గజ గజ వణికిపోతోంది నాన్న వచ్చినది లేనిది చూడలేదు పసివాళ్లు మంచం మీద, అమ్మమీద పడి ఏడ్చే సత్తువ లేకపోయినా, అలసట వచ్చినా, అయోమయ స్థితిలో వుంటూ విలపిస్తున్నారు

కూలబడిపోయిన వృద్ధుడు సుబ్బారావు గారిలో ఆ సమయంలో చైతన్యం వున్నదంటే ఎవరూ నమ్మరు. కుడి చేతి వ్రేళ్ల మధ్య కళ్లజోడు నెలకు అనుకుని వుండి కన్నీటిధారతో రొమ్ము భాగులలో వున్న లాత్రి తడవి ముద్దయింది. కళ్లు పెద్దవి చేసుకుని సూదిగా నేలమీదకు చూస్తున్నారు. 'దన్ని ..?' అయోమయాన్ని అంధకారాన్ని చూస్తున్నది దేన్నో ఆయన కళ్లకు తెలియదు అలోచిస్తున్నదేమిటో ఆయన మెదడుకు తెలియదు ఆక్రందనగా వినపడుతున్నా వెలి అలోచనల మధ్య ఆయనకేమి బోధపడటంలేదు

'సుబ్బారావు నీవు చచ్చిపోయావు .. నీవు నిజంగానే చచ్చిపోయావు ... అసలు నువ్వెందుకు బ్రతుకుతున్నావు నీకు, నీ బ్రతుక్కి విలువ వుందా. పరువుందా. ఇంత విషం వుచ్చుకుని చావరాదా ఎవర్ని సుఖపెట్టావు నీ దీవితంలో చెప్పు ... చెప్పు ...' నీ వెలి మొగ్గి చెప్పలకు, ఎచ్చి పనులకు నీతోపాటు నీ కుటుంబం యాపత్నా సర్వనాశనమై పోయింది గదా ... చీ ... ఎందుకు నీ బ్రతుకు నువ్వు కష్టపడలేదు వున్నావని. ఎవడైనా ఒక్క పైసా ఇచ్చాడా చెప్పు ... కన్నావు. పెంచావు. ఒక అయ్య చేతిలో పెట్టావు పుట్టినంట, మెట్టినంట ఎక్కడా సుఖపడలేదే నీ కూతురు చివరికి ఇదా ఆమె రాత. ఇదా ఫలితం ... ఛీ చేతకాని వాడివి బిడ్డల్ని ఎందుకు కన్నావయ్యా నీవేమి చేయలేవు. ఎందుకూ కొరగావు... ఏమి చేయలేవు .. అవును .. అవును ...' సుబ్బారావు అలోచనలతోపాటు పెదవులు కూడా కంపిస్తూ పలికాయి.

'ఏమి చేయలేను. అవును ఏమి చేయలేను అమ్మా శాంతా. దీనంతటికీ నీ తండ్రేనమ్మా కారకుడు. ఈ కుటుంబానికి ఇంతటి దుర్గతి పట్టడానికి నేనేనమ్మా కారకుడిని ...' అంటూ బావురుమని విడవడం ప్రారంభించారు. గుండె తరుక్కుపోతోంది. అప్పుకోలేని ఆక్రందన. మెల్లగా లేచి గదిలోకి వెళ్లారు. సుబ్బామ్మగారు, సరోజ, పిల్లలు, వారితోపాటు సుబ్బారావు గారు ... అందరూ గగ్గెలు పెట్టారు ఒక్కసారిగా.

(ఇంకా ఉంది)

వచ్చాడు.

"మీరు సింహచలం దిగాక మాట్లాడుదాం మావ్వారు. మాకు అక్కడ పావుగంట రెస్టు ఉంటుంది. టిక్కెట్లు కట్ చెయ్యాలి. ఏఏ అనుకోకదేం?!" అన్నాడు సూర్యం సమ్రతగా.

నిజమేమరి!

ఉద్యోగం. పని మానేసి తనతో మాట్లాడుతుంటే ఎలా?

నేను అలోచనల్లో ఉండగానే బస్సు సింహచలం చేరుకుంది. ప్రయాణికులు ఒక్కొక్కరే దిగుతున్నారు.

ఏఏటి!? ఇంత నెమ్మదిగా దిగుతున్నారనుకుంటూ బస్సు విండో నుండి బైటకు చూసాను.

స్వేడ్ టిక్కెట్లు చెక్ చేస్తున్నారు. సూర్యం వాటి ప్రక్కన చేతులు కట్టుకు నిలబడ్డాడు.

నాకెందుకో భయం వేసింది.

మేం టిక్కెట్లు తీసుకోలేదు. కాదు సూర్యం పడ్డన్నాడు. పక్కదన్నాడు. కానీ.

ఇప్పుడెలా? వాళ్లేమంటారు? ఫైనల్ వెయ్యారా?

సూర్యం ప్రక్కనే ఉన్నాడు కదా! పక్కేదు. అనుకున్నాను మళ్ళా. అందరూ దిగిపోయారు. అఖరున మేం దిగాం.

"టిక్కెట్లు ఇవ్వండి!" అన్నాడతను.

నాకు నోట మాట రాలేదు. సూర్యం వైపు చూసాను. నన్ను చూసి మొహం తిప్పుకున్నాడు. ఏం? ఎందుకబ్బా! సూర్యం అలా ప్రవర్తిస్తున్నాడు.

"మొత్తం ఎదుగురూ! ఏం? మావ్వారూ! పెద్దవారు. మీరు కూడా ఇలా చెయ్యటం వాస్తవాదా? టిక్కెట్లు లేని ప్రయాణం నేరమని తెలిదా?!" అతను గడ్డించాడు.

"కండక్టర్....." ఏదో చెప్పబోయాను.

"నేను అఖరికి టిక్కెట్లు.....టికెట్లు అని పదిమార్లు అర్చకుంటూ తిరిగాను సార్. ఏళ్ళ దగ్గర వాళ్ళందరూ టిక్కెట్లు తీసుకున్నారు. ఏళ్ళు మాత్రం తీసుకోలేదు." సూర్యం స్వేడ్తో అంటున్నాడు.

అవాళ్ళియిపోయాను.

మా ఎదుగురికి మనిషికి పదిహేను రూపాయల చొప్పున వసూలు చేసి రశీదు ఇచ్చారు స్వేడ్.

ఎదు రూపాయల్లో పోవాల్సింది. నూట అయిదు రూపాయలు పోయాయని మా అవిడ తెగ బాధ పడింది.

ఏం చెయ్యను? పరుపూ పోయింది. డబ్బూ పోయింది.

చాలా మంది మమ్మల్నే గమనిస్తున్నారు. కొంతమంది నవ్వుతున్నారు. కొంతమంది మమ్మల్ని దొంగల్లా చూస్తున్నారు.

గబగబా సూట్ కేస్ అందుకొని ముందుకు దారి తీసాను. నా వెనుక ఫాలో అయ్యారు మావాళ్ళు.

హాటల్లోకి వెళ్ళి కూర్చున్నాం.

టిఫిన్ చేసి బైటకు వచ్చాం.

కండక్టర్ సూర్యం ఎదురయ్యాడు.

భేదదృష్టి

ధర్మపథం

దైవభక్తి ఎక్కువగా ఉండవచ్చు. నిస్సంగులైన సాధువుల యెడల సన్న్యాసుల పట్ల ఎంతో గౌరవం ఉండ వచ్చును. సర్వ మానవుల యెడల ప్రేమ, ఆభిమానం ఉండ వచ్చును. కాని, ఎక్కువ తక్కువ భావాన్ని చూపకుండా ఉండేవారు మాత్రం చాలా అరుదు. శ్రీమంతులు దరిద్రులనూ, బలవంతులుబలహీనులను హీనంగా చూడడం తరచుగా కాన వస్తున్నది. దానికి అహంభావం ప్రధాన కారణం. సర్వ వ్యాపకుడగు భగవ దంశఅందరి లోనూ ఉన్నదని గ్రహించాలి.

ఒక ప్రభువు దైవభక్తి పరుడు. సాధువులన్నా సన్న్యాసులన్నా ఆతనికి గొప్ప

గౌరవం. వారు లౌకిక బంధాలకు లోనుగాక జనులకు సన్మా ధ్గాన్ని బోధించే మహానీయులని ఆయన విశ్వాసం. ఆ రాజు నివసిస్తున్న నగరానికి ఒకప్పుడు ఒక సాధువు వచ్చాడు. ఆయన గొప్పతనాన్ని గురించి జనులు చెప్పుకొనసాగారు. ఆ సాధువు ఆ వూరికి వచ్చిన సంగతి రాజుగారికి తెలిసింది. ఆయన తన అమాత్యుని ఆ సాధువు వద్దకు పంపి, ఎంతో గౌరవంతో తన భవనానికి రప్పించాడు.

ప్రభువు ఆ సాధువును పూజించి, ఆయన వలన ఎన్నో విషయాలు తెలుసుకున్నాడు. ఆయనకు విలువైన

బంగారు జరి పట్టు శాలువను సమర్పించాడు. సాధువుకు దానిపై ఆశ లేదు. దాన్ని తిరస్కరిస్తే రాజు చిన్నబుచ్చుకుంటాడని, ఇష్టంలేక పోయినా స్వీకరించి తననివాసానికి వెళ్లుతూ ఉండగా, దారిలో ఇతరులను యాచిస్తూ ఉన్న ఒక బీదరాలు కనబడింది. ఆ సాధువు, రాజుగారు తనకు బహూకరించిన ఆ పట్టు శాలువను ఆమెకు ఇచ్చి వేశాడు. ఆమె పరమానంద భరితురాలయింది. నాటితో ఆమె లేమి అంతరించింది.

ఈ సంగతి ఎలాగో రాజు చెవిని పడింది. ఆయనకు సాధువుపై తీరని కోపం కలిగింది. తానెంతో గౌరవంతో ఇచ్చిన విలువైన శాలువను ఒక దరిద్రురాలికి ఇవ్వడం తన్ను అవమానించినట్లు ఆయన భావించి, ఆ సాధువును తన వద్దకు పిలిపించి "మీకు ఎంతో గౌరవంగా సమర్పించిన శాలువను ఒక బీదరాలికి ఇచ్చి నన్ను అవమానించడం తగునా?" అని తీవ్ర స్వరంతో ప్రశ్నించాడు.

ఆ సాధువు చిరునవ్వు నవ్వుతూ "రాజా! మీరిచ్చిన ఆ శాలువను భౌతిక, బలహీన శరీరాన్ని ధరించిన బీదరాలికి ఈయలేదు. ఆమెలో నాకు కానవచ్చిన సర్వాంతర్యామి అయిన జగన్మాతకు సమర్పించాను. నాకు ఆమెలో ఆ దేవియే కనబడింది" అన్నాడు. రాజు నిర్ద్వంద్వతపోయాడు. ఆయనలోని అహంభావం అంతతో నశించినది.

-బులుసు వేంకట రమణయ్య

క్షమించండి

తిట్టియ్యాలనుకున్నాను.

సూట్ కేస్ క్రింద పెట్టి గబుక్కున వెనక్కి తిరిగాను.

సూర్యం చేతులు కట్టుకు నిలబడ్డాడు.

సూర్యంను చూస్తూ అలాగే అచేతనంగా నిలబడిపోయాను.

సూర్యం... సూర్యంలా కనిపించలేదు నాకు.

అదో థైవర్.... అదో థైవర్ నా కళ్ళలో మెదిలారు. చెల్లని వంద రూపాయలు మార్పుల కోసం

పాపం! అదో కుర్రాడిని మోసం చేసాడు. అతని కష్టాన్నిదోచుకున్నాడు.

కానీ, ఇప్పుడూ....?!

తగిన శాస్త్ర జరిగింది.

సూర్యం నా వాలకం చూసి పళ్ళి పోతున్నాడు. మరి, తమ క్షమించదని గ్రహించాడు గాబోలు.

"సూర్యం!" అన్నాను అనందంగా.

అట్లాడే నిలబడి నాకే అశ్రురంగా మూసాడు సూర్యం.

రమ్మన్నట్టు కళ్ళతోనే సైగ చేసాను.

నా మనసివ్వుడు పోయిగా ఉంది.

"మాష్టారూ!....నన్ను క్షమించండి. అప్పుడు అలా మాట్లాడకపోతే నా ఉద్యోగం పోతుంది. నాకీ కలక్టర్ కేసు వ్రాస్తాడు. సస్పెండ్ చేస్తారు. నేనసలు చెకింగ్ అవుతుందనుకోలేదు మాష్టారూ!" అన్నాడు ప్రాధేయపూర్వకంగా.

"క్షమించండి! మిరెవరో నాకు తెలీదు." అనేసి సూర్యాన్ని తప్పించుకొని రోడ్డు మీదకు వచ్చాను.

"మాష్టారూ!....మాష్టారూ!....!" అంటూ నా వెనకే వచ్చాడు సూర్యం. అవమానం నన్ను అతలాకుతలం చేస్తోంది.

కోపంగా ఒక్కసారి వెనక్కి తిరిగి

సి. హెచ్. ఎన్. ఆర్. సత్తెనపల్లి

* రిటైర్మెంట్ అనేకులకు మీ సూచన సలహా ఏమిటి?

● రిటైర్మెంట్ ఉద్యోగం నుంచి గాని-
జీవితం నుంచి కాదుగా? ఏదో వ్యాపకంలో
ఫండకటాత -మనిషి నిర్మలంగా, తయారయ్యే
ప్రమాదం వుంది కల్పించుకుని-ఏదో పని
చేస్తూండాలి లేకపోతే తనకి తానే కాదు -చుట్టూ
అందరికీ- తలనప్పగానో, భారంగానో తయారయ్యే
పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. సరిమే అరిని చూడండి -
96 లో పడినా -హమాలయలోకి ద్రిష్టింగ్కి
వెడుతున్నాడట- మౌంట్స్ క్లయిన్ గుర్తించి -
వట్టుకు రావడం కోసం అది జీవితం అంటే

సి. కె. ఆర్. కొట్టాల

- * భీష్మ మీద మీకు నమ్మకం వుందా?
- ఎందుకు??

జి. ఆర్. కాళీబుగ్గ

* మీ ప్రశ్నలో ప్రేమ అనే పదం తప్ప చేర
గురించి వ్రాయడం లేదు నా కిటువంటి ప్రేమ,
దోమ అంటేనే పదదు పరమ చికాకు మారిటువంటి
వారికి సమాధానం తెలియపరచక పోతే
కాగుంటుంది

● ఎవరికి కాగుంటుంది -మీకు! కాని
ప్రేమాదోమా అంటే చికాకు లేని వారి మాట ఏమిటి?
మన ఇష్టాయిష్టాలు ఒకరిపై రుద్దక పోవడమే
(రుద్దాలని వున్నా) నాగరికత

జి. కె. ఆర్. గంజాం

- * మీలేవర్తస్తులు?
- చామన చాయ!!
- * అదాన్ని చూస్తే మగాడి కిందుకంత
అలుసు?
- తిరగబడే ధైర్యం లేని ఎవరి చూసినా -
అలుసే

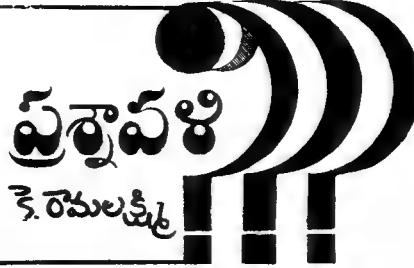
డి. ఎన్. బి. ప్రొద్దుటూరు

* నేను ఒక అమ్మాయిని ప్రేమించాను అప్పు
గోరింటాకు సినిమాలో లాగే నేను ప్రేమిస్తున్నానని
అమ్మాయికి తెలియదు

● జీవితం నుంచే కథలు వుట్టి ప్రేమించినా
'ప్రేమించానని' చెప్పడానికి చాలా మానసిక ధైర్యం
కావాలి ఎల్లడారాని విరికితనం ప్రేమ దగ్గర
రావడం - సహజమే

ఎ. కె. హైదరాబాదు

- * ఇరవై ఒకటవ శతాబ్దానికి మనదేశం ఎలా
వుంటుందనుకొంటున్నాడు?
- నేనుండక పోవచ్చుగాని - ఉపాంచకలను
- ఇలాగే - వుంటుంది?

ఎన్. బి. అనంతపురం

* నేను ప్రభుత్వ ఉద్యోగం చేస్తున్నాను.
నచ్చిన అమ్మాయిని ప్రేమించి పెళ్లి
చేసుకోవాలనుకున్నాను జరుగలేదు అంతలో
పెద్దలు నిర్ణయించిన ఒక సంబంధం
కుదుర్చుకున్నాను అది జరిగిన నెలలోగా ఒక
అమ్మాయితో పరిచయం అయింది

● పోనీ ఆ అమ్మాయిని వదలి, యీ అమ్మాయిని
పెళ్లి చేసుకుంటే - తరవాత యింత కంటే-
ప్రేమించతగ్గ అమ్మాయి దొరకదని గ్యారంటీ
లేదు మీరే అలోచించుకోండి

ఎమ్. ఎ. ఆర్. భాణిపేట

* కొందరెందు కంత వెనుగిచ్చేలా మాట్లాడు
తారు

● పైన విలువ తక్కువే కాని భాళి చెంబులో
అది చేసేటంత చప్పుడు యింకేది చెయ్యదు కదా
వీళ్ళూ అంత - విలువ లేక - వాగడం

బి. ఎ. ఆర్. కాకినాడ

* గిడ్డానికి విప్లవానికి అవినాభావ సంబంధం
ఏమిది రామలక్ష్మిగారూ?

● ఏం లేదు విప్లవవాదుల కేనా గిడ్డం
వుండేది? బ్రిటానులకి లేదా? నేదాంతులకి లేదా?!

పి. ఆర్. ఆర్. సికింద్రాబాదు

* తమరు నా ప్రశ్నకు 5-11 జూలై పత్రికలో
జవాబు నిష్పక్షపాతంగా అపిధైర్యంగా
యిచ్చినందుకు నా హృదయ భృతజ్ఞతలు మీ
ధైర్యసాహసాలకు మరొక మారు -ధన్యవాదాలు

● మీ సుదిర్ఘమైన లేఖలో స్వీయ నిర్భేదం
మరి ఎక్కువగా వుంది! ఎప్పుడూ రెండు వైపులా
అలోచించే ప్రయత్నం చెయ్యాలి. మీ అవజయాలకి
కారణం వూర్తిగా యితరులనుకోవడంలో అర్థం
లేదు. నాది ధైర్యం కాదు, నిజం చెప్పడమే

కె. ఆర్. ఎన్. గుణుపూరు

* నేను ఒకరిని ప్రేమించాను కాని అమె నన్ను
ప్రేమించినదీ లేనిదీ తెలుసుకోవడం ఎలా?

● ఏం తీరా అడిగితే - కాదంటే మీ పొరువం
దెబ్బతింటుందని భయమా??

ఎ. డి. బరంపురం

* భర్తను వదిలేసిన స్త్రీ జీవితం తెగిన
గాలివటం లాంటిదంటారు మరి భార్య వదిలేసిన
భర్త జీవితం?

● అతగానికే? కొత్త పెళ్లికొడుకు!

బి. ఎ. ఎ. ఆర్. బిలాస్ పూరు

* చదువులు ముఖ్యమా, అందం ముఖ్యమా?
జీవిత భాగస్వామిని ఎలా ఎన్నుకోవాలి?

● మీరు అబ్బాయి కనక కాథలేదు రోజుకో
రెండు చూపుల చొప్పున అమ్మాయిలని చూసి- ఎది
ముఖ్యమో తెల్పుకోవచ్చు! అందంతో పాటు డబ్బు
వస్తూంటే - అందం ముఖ్యం అనుకోవచ్చు.
చదువుతో పాటు మంచి ఉద్యోగం వస్తూంటే -
చదువు ముఖ్యం అని తెల్పుకోవచ్చును

దేశం మరి పాడవలేదు...!

తెన్నెలకి నాకాయలకావు

అబిప్రాయమది

రాజారావు నుదుటి మీద చెమట తుడుచుకున్నాడు వెనక తనని ఎవరో ముందుకి తోసారు ఒళ్ళుమండింది వెనక్కి తిరిగి

చయచేసి ముందుకి త్రోయకండి అని జబ్బు తిరిగి చూస్తే పుష్ అన్న బొర్డు కనపడింది తక్కువ వెనక్కి తిరిగి సారి వెప్పుడు రాజారావు తన సెన్స్ అఫ్ హ్యూమర్ కి తనే నవ్వుకున్నాడు రాజారావు వెనకున్నతను బావరహితంగా చూసాడు నవ్వులేని నరుడు అనుకున్నాడు అదే సినిమా థియేటర్ లాగా ఉండే అనుకుని చాలా చాలా అలోచించాడు కాసేపయిం తరవాత రాజారావు కొంత మంది చేత తిట్టబడ్డాడు ఎదురుగుండా బుకింగ్ క్లర్క్ సానుభూతిగా చూస్తున్నాడు అదే సానుభూతితో రాజారావుకి టిక్కెట్ జచ్చాడు

రాజారావు ఇవతలకిచ్చి కాసేపు అబగా గాలి వీల్చాడు ప్రాణం కుదుటపడింది రుసుం లేకుండా ఈ దేశంలో దొరికేదిదొక్కటి మరి స్పేషల్స్ కి బయలుదేరాడు అన్ని చప్పుళ్ళు - అచప్పుల్ని మళ్ళీ చద చద చద ఫట్ ఫట్ రాజారావు ఎదురుగుండా సామాన్లు పెట్టి ఉన్న బండి - ఆఘమేఘాలమీదవస్తోంది

బండి ముందు మనిషి లేడు బండి మాత్రం వస్తోంది చద చద రాజారావు ప్రాణ బీతతో చుట్టూ చూసాడు సామాన్లు పోవే పెట్టెలు చాలా

జనం జనం ఎక్కడ చూసా కిక్కిరిసిన జనం కాళ్ళకి మాటలకి చేత పగతెక్కి అడ్డు పడే జనం రాజారావుని రైలు దిక్కై తీసుకొనికుండా జనం వెదప జనం అచేమిటి? మంచివాళ్ళుండరా అని మీరు ప్రశ్నించవచ్చు రాజారావు

ఎత్తుగా పేర్చి ఉన్నాయి తోస్తున్న వాడికి తనుగాని ఇతరులుగాని కనపడే అవకాశంలేదు ఎంక్వైరీ అన్న బోర్డు కనబడింది బోర్డు కింద బల్ల ఎగిరి ఆ బల్లెక్కాడు ధైర్యవశాత్తు బల్ల వెనకున్న కుర్చీలో ఎవరూ లేరు బండి దార్చి బండి పోయింది అమ్మయ్య అనుకొన్నాడు

ఎడిక్స్ ప్లీస్ తనక్కావలిన రైలు కొద్ది నిమిషాలలో బయలుదేరబోతున్నట్టు ప్రకటన రాజారావు నడకను పరిగెత్తడం మొదలు పెట్టాడు పరుగెత్తాడు పరిగెత్తాడు తక్కువ ఎవరో తనని పట్టుకున్నాడు అగి పట్టుకున్న వాడిని ఎగాదిగా చూసాడు నటా బర్తా అన్నాడు వాడు చింపిరి తలా చిరుగుల బట్టలూ తీక్షణమైన కళ్ళూ ఒక పడేళ్ళుంటామో వాడికి రాజారావుకి చాలా కొపం వచ్చింది గానీ తమాయించుకుని

నట్టు బర్తులూ దానం చెయ్యడానికి సువ్వేమన్నా రైల్వే మంత్రిగారి పెద కొడుకువా? అన్నాడు కాదు పోట్లరు ఈరిగిడి మనపట్నం అన్నాడు ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో నాది చాలా పెద్ద పోదా సుమా అన్నట్టు చూసాడు వాడు సరే నటు ఇచ్చించు అన్నాడు రాజారావు రండి అని బాణంలాగా పరిగెట్టాడు వాడు రాజారావు కూడా ఇందాకటి తన పరుగుని కంటిన్యూ చేసాడు అ కుర్రాడు పరిగెత్తి పరిగెత్తి ఒక పెట్టికి ఎక్కాడు వాడొక తుండు గుడ్డ తీసి ఫట్న దులిపి రాజారావుని చూసి రానీంది అన్నాడు ఏమిటన్నట్టు చూసాడు రాజారావు నీటూకి మూడూ బర్కీ ఐదూ అన్నాడు వాడు అప్పుడర్థం అయింది రాజారావుకి వాడదిగిది డబ్బులని వెంటనే డబ్బు తీసచ్చాడు వాడికి రైట్ రైట్ అనుకుని గబ గజా కిందికి దిగిపోయాడు వాడు

ఆ పెట్టి ఇంకా చాలామంది జనం వున్నారు ఒకటి గడబిడగా ఉంది ఇంతలోకి కొంతమంది బలమైన వ్యక్తులు రైల్వే ప్రవేశించి అందరినీ బలవంతంగా దించడం మొదలెట్టారు అక్కడికి ఒక్కట్ల నిలవేసి అడిగాడు యే హై మిలిట్రీ తుమ్ బాపారే జావ్ అన్నాడు రాజారావుని బయటికి తోస్తూ వాడు హతనిది అనుకున్నాడు రాజారావు సామ్యూహాయి శనీ పట్టడం అంటే ఇదే కాబోలనుకున్నాడు యేం దారి గోదారేనా అనుకున్నాడు

ఈ ప్రయాణం అతనికి చాలా ముఖ్యమైనది ఉద్యోగం వచ్చింది వెళ్ళి జాయినవ్వాలి వెళ్ళి తీరాలి సరే ఎలాగయ్యా తను ఎమర్సా మినిస్టరు కొడుకా ఏ ప్లీనోలోనన్నా వెళ్ళడానికి ఒక సామాన్యమైన గుమాస్తా కొడుకు ప్రాణం ఉసూరుమనివించింది ఈ రషేలో ఎలా వెళ్ళడం ఎలా? అతని బుర్ర అదే ఆలోచిస్తూంది ఎంత ఆలోచించినా మళ్ళీ అదే ప్రశ్న ఎలా? ఎలా? చీ చీ వెదవ రైళ్ళు వెదవ వెదవది వెయ్యిసార్లు పిట్టుకున్నాడు ఇవా చివరికి అతిరి ప్రయత్నంగాటి

■ ఇ దగ్గరికెళ్ళి బతిమాలాడు లేపండి లేపండి

లేపండి అదే సమాధానం అందరినీ ఎందుకు లేపు ఇస్తావా? చస్తావా? అనే ధైర్యం ప్రజలకి లేదు రాదు కళ్ళంబడి నీళ్ళు తెరిగినయి రాజారావుకి

నిస్త్రాణగా అనివించి కాస్త కాప అయినా తాగుదామని కాంటీన్ వైపు నడిచాడు కాప రూపాయి కడుగు నీళ్ళ కాప రూపాయ అతని మనసు బాదగా మూలిగింది అయినా తాగాడు కొదిగా ప్రాణం కుదుటపడదీ నగరేటి తీసి వెలిగించాడు లేటుగా వెళ్ళి అవసులో ఎం చెప్పాలా అని ఆలోచిస్తున్నాడు ఆ ఎదో చెప్పొచ్చు అలా అనుకున్న తరవాత అతను హాయిగా తిసిరి ఎల్పాడు

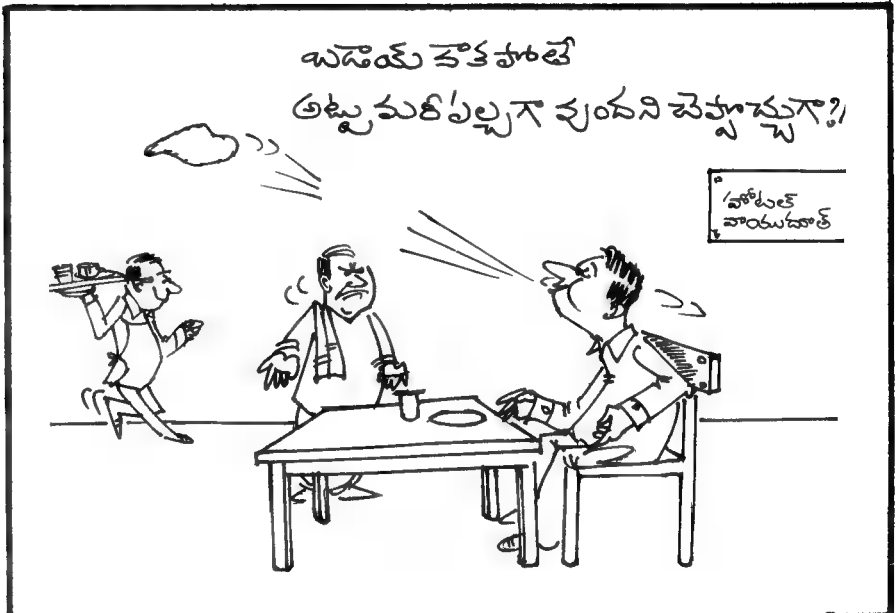
ఇంతలో వెనుకనుంచి ఏదో చల్లని పదార్థం తనని తాకినట్లనివించింది ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగాడు చింపిరి జాట్టు కుర్రాడు అతనికి బలే నవ్వొచ్చింది ఎరా అందగాడా మళ్ళీ వచ్చావ్? అన్నాడు

ఒరేయ్ నాయనా! బాబూ! ఆ మిలిట్రీ వాళ్ళు నన్ను బయటికి తోసేసారు మళ్ళీ మనకి నటు ఎక్కడ దొరుకుతుందిరా? అన్నాడు రాజారావు

ఏటి? ఎటది? ఆరో నంబరు ప్లాట్ నంబం మాంకళిగాడు నటు చెప్పాక దాన్నెవరూ మార్చడానికి ఈల్లేదు! లేదంతే! రైట్ రైట్ అని పరుగు పెట్టడం మొదలెట్టాడు

ఒరింట్ కి వెళితే వీడికి మినిమం తర్ ఫ్రైజ్ గారంటి అనుకున్నాడు రాజారావు బండి కూత పెట్టింది వాడు ఎరిగెట్టే ఇంజను వెనక పెట్టో ఎక్కాడు రాజారావుకి వెళ్ళేసరికి అక్కడ నటు కార్పర్లో రెడిగా ఉం కిటికి వక్కన! హుర్రే అనుకున్నాడు

చూతారేంటి? కూకొండి అని వాడు గబ గబా బండి దిగిపోయాడు ఒరేయ్ ఒరేయ్ అని అరిచాడు బండ్లో వాళ్ళందరూ అతన్ని అశ్రయంగా చూసారు

అందగాడేటండి మీ కోసం టేషనంతా ఎలికెటికి సచ్చిన తాత లవపడ్డారు అన్నాడు వాడు మొహం నిండా చమట దారగా కారుతోంది ఎందుకూ డబ్బులిచ్చాగా ! అన్నాడు రాజారావు

డబ్బులిత్తే అయిపోతాడేటి? ఆ గోరేసుగాడు రాంగినపరమేసనిచ్చాడు సరే ఇప్పుడేమంటావ్ ? అన్నాడు ఎంతాను ఒచ్చి బండ్లో కూకొమంటాను ?

బండి మన బాబుగారి ముల్లట్రా? అన్నాడు పోయిన నటు ఎలానూ పోయింది వీడితో కాసేపు సరదాగా మాట్లాడుదామనుకున్నాడు నీ పేరేంట్రా? అన్నాడు

ఈసులాదాని కిడేవన్నా సంబరవా? సంతా ? పదండి బేగి బండెల్లి పోగల్లు అన్నాడు వాడు నువ్వు చెప్పేది నిజమే! నిజంగా నటుందా?

ఏం సారీ వాడేమన్నా డబ్బు లివ్వాలా? జేబు కొట్టాడా ? అని రకరకాల ప్రశ్నలు వేసారు లేదు లేదు చాలా బాదగా అన్నాడు మరేవిటండి బాబూ? అన్నాడు ఒకతను

అందరూ వాట్నీ గురించి అలా మాట్లాడనందుకు అతనికి గుండెల్లో ముల్లు గుచ్చినట్లుంది ఎంత నిజాయితీ ! ఈ లోపల చింపిరి కుర్రాడు తిరిగి వచ్చాడు

అయినా ఈ లేబర్ వెదపల్లో పెట్టుకొకూడదండి మరి దరిద్రంగా బిహేవ్ చేస్తారు అన్న మనిషి వైపు చాలా తీవ్రంగా చూసాడు రాజారావు అతను కొద్దిగా ఖంగారు పడ్డాడు తనన్నదాట్లో అంత తప్పు ఏమిటో అతనికి అర్థం కాలేదు

చూడండి కొంచెం నే చెప్పేది వినండి! అన్నాడు రాజారావు అవతల మనిషి వింటున్నాడా లేదా అని

ఇ'వేమన' పద్యాలు

పుడమిలో న నరులు పుత్తు లబడగోరి
అడలుచుందురు వింత యాశచేత
కొడుకు గలిగినంత కులముద్ధరించునా
విశ్వదాబిరామ విసురవేమ

కూడా చూడండి చూడండి

లేబరు వెదవలు! అన్నాడు నేనావకపోతే ఇంకా చాలా అనుందేవారు మిరన్నదానికి కల్పర్ వెదవలు అని వాడు తిట్టలేడు వాడికి చదువురారు కాబట్టి కనీసం మీరు వాడికి నాకు మధ్య యేం జరిగిందో కనుక్కునే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు సరాసరి వాడు డబ్బు లెగట్టాడా జేబు కొట్టాడా అన్నారు వాడి నుంచి వాడిలాంటి కొంచెం దగ్గిర్లుంచి మి కలాంటి అనుభవం ఎదురయి ఉండొచ్చు కానీ అక్కడకూడా నీతికి నిజాయితీకి చోటు వుంది వాడి ఎతుకు తెరువులో పైకి కొడిగా అవినీతి కనబడొచ్చు కాని లోపల మహత్తరమైన సామాజిక న్యాయం ఉంది అని జరిగింది చెప్పారు అవతల వ్యక్తి తెల్ల మొహం వేసాడు రాజారావు వాణ్ణి దగ్గరకు ఎల్లారు వచ్చాడు జేబులోంచి 10 రూపాయల నోటు తీసిచ్చాడు

దేశం మరి పాడవలేదు !

ఇదేటండి అన్నాడు వాడు

మాడు బాబూ నీలో నిజాయితీకి వెల కడితే నా పుష్పలో ఈ ప్రపంచం అంతా నీ కప్పచెప్పినా సరిపోదు ప్రస్తుతానికి చుంచు అన్నాడు వాడు కొంచెం విచిత్రంగా చూసాడు రాజారావు అన్నది వాడి కరం కాలేదు కాని పబ్బులు తీసుకున్నాడు యెల్లొత్తానండి అని వెళుతున్న రైల్వేలోనికి దిగిపోయాడు

ఆ రాతంతా రాజారావు వాణ్ణి గురించే ఆలోచిస్తూ గడిపాడు

పొదున్నే అవాసుకి వెళ్ళి జాయినింగ్ రిపోర్టు ఇచ్చాడు ఆ ఊళ్ళో తన కెవరూ తెలియదు అవాసులో కొందరు పలకరించారు ముందు హాటల్లో రూమ్ తీసుకుని బొంచేసే పడుకున్నాడు

బాగా నిద్ర పట్టేనంది

ఎకారుగా బయటికి ఊరు చూడమని ఎయిలేరాడు అటూ ఇటూ తిరిగి ఇంటి కొచ్చి ఎదుకుని ఆలోచించసాగాడు వాడే కళ్ళలో మెదుల్తున్నాడు ఎప్పుడు నిద్ర పట్టేనందో నిద్ర పట్టేనంది పొదున్నే లేచి మామూలుగా అవాసు కెళ్ళాడు అవాసు మూసేసే ఉంది దర్వాన్ చెప్పాడు సార్ మీకు తెలియదా? మన ప్రధానమంత్రిగార్ని ఎప్పుడో కాల్చి నంపేసారు అని

బిస్సు డైటోయాడు రాజారావు ఊరంతా గగ్గోలుగా ఉంది కొంతమంది గుంపులుగా కూడి బస్సుల్ని చారిల్చి అటకాయున్నారూ హాపులు మిదపడి అన్నిటినీ ద్వ్వంం చెస్తున్నారు ఎందుకు ఎందుకు ఎందుకు ఒకటి ప్రశ్న అవిడ మరణం అందరికీ బాదాకరమే బాదకి పరగవనానం కన్నీరే గాని కరాళ వృత్తం కాదు గదా వాళ్ళలో ఎల్లలు యువకులు వృద్ధులు కూడా ఉన్నారు అందరికీ ఒకటి ఈ గలబాలో ఎదో ఒక ప్రయోజనం పొందుదామని ఎంత అవినీతి ఎంత నేర ప్రవృత్తి

రెండు రోజుల్నించి దొరకని సమాధానం ఒక్కసారిగా దొరికింది అతనికి వాడికి (చింపరి కుర్రాడికి) మిగతా ప్రపంచానికి తేడా స్పష్టంగా కనిపించింది జాతి మొత్తం యెద్దవలననే తరుణంలో ఒక మహా వ్యక్తి మరణాన్ని తమ ప్రయోజనార్థం ఉపయోగించుకుంటున్న చీడ మురుగుల్ని కల్పా చూసానం తర్వాత వాడి తాలూకు నిజాయితీకి ఉన్న విలువ అరం అయ్యింది ఈ దేశం మొత్తం నీచత్వానికి లోబడిపోయినా వాడిలాంటి తులన మొక్కలు కొన్ని మళ్ళీ జాతిని పునరుద్ధింప చేస్తాయి అన్న ఆశ అతనికి కొత్త స్ఫూర్తినిచ్చింది పోలీసు లోచ్చారు గుంపుల్ని చేదర గొట్టారు కర్నూ విడిచిపెట్టింది మొత్తం బ్లాక్ అవుట్ మంచి నీళ్ళు గాలి తప్ప ఎది దొరకటం లేదు యెంత కర్నూ అయినా కొంత మంది పెద పొంపల రాయంతో పాటలు తెలిచి బోజనం పెడుతున్నారు కొందరు అతి కఠజ్జాలయి బొంచేస్తున్నారు రాజారావులాంటి వాళ్ళు బొంచెయి లేచి యెందుకంటే బోజనం బరిదు 35 రూపాయలు కళ్ళు తిరిగినయే అక్కడికి రాజారావు హాటలు యజమాన్ని అడిగాడు ఎమిటి దారుణం అని దానికి హాటలు ప్రాప్రైటరు విద్విలాసంగా నవ్వి చూడు బాబూ! నువ్వీ ఊరి కొత్త నుకుంటాను అన్నాడు

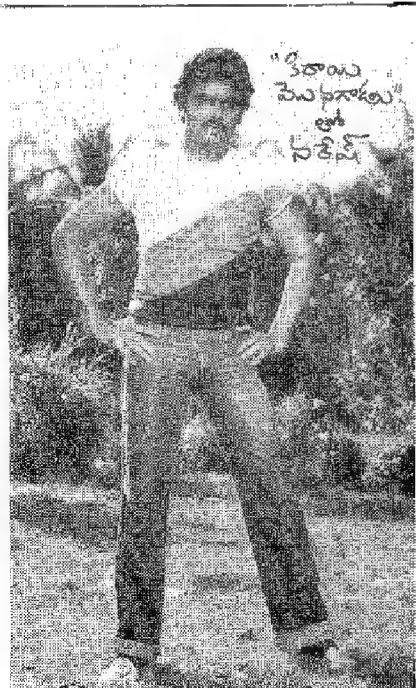
రాజారావు మాట్లాడలేదు తిరిగి అతనే మొదలిట్టాడు చూడు బాబూ ఈ బోజనం డబ్బులు నేను తినేయ్యడం లేదు ఇందులో పెద్ద వాళ్ళందరికీ వాడా వుంది వాళ్ళ అందతో మనం బోజనం పెడుతున్నాము మరొక్కటి వాడా లుండొద్దో అన్ని అందరికీ ఇచ్చాకా నాకు ఎమిటి మిగులుద్ది? అన్నాడు నగరెట్టు పెట్టి కొందామని కొద్దిగా తెళుచున్న కొట్టు దగ్గర కెళ్ళాడు చార్మిసార్ అడిగాడు ఐదు రూపాయలన్నాడు కొట్టువాడు మళ్ళీ చింపరి జట్టు కుర్రాడు గుర్తొచ్చాడు

అనుష్ఠర అనుగుల అందమైన విగ్రహం
 కృష్ణంరాజు. గంభీరమైన నటన తాయన నాత్తు!
 నన్నిచోటను పండించడంలో, పాటలను చిత్రీక-
 రించడంలో, చెప్పదలచుకున్నది గుండెలకు
 గుచ్చుకునేలా సూదిగా చెప్పుడంలో అందిచేసిన సినీ
 మేధావి డైరెక్టర్ కె. రాఘవేంద్రరావు. వీరి కాంచిన-
 పనలో విజయ మాధవి పిక్చర్స్ నిర్మించే "రావణ-
 బ్రహ్మ" చిత్రం సెప్టెంబర్ 21న సెక్యుకు వెళ్తుంది.
 జయసుధ, నత్యనారాయణ, రావు గోపాలరావు,
 నూతనప్రసాద్, గిరిబాబు, అల్లులరామలింగయ్య,
 మాదా, అన్నపూర్ణ, సూర్యకాంతం, మమత, ఓ
 తమాషా వాత్రలో స్థిత, ద్వీపాత్రలు నిర్వహించే
 కృష్ణంరాజు సరసన నాయికగా మరో మేరీ నటి
 సునీతారని నిర్మాత వడ్డే రమేష్ తెలియజేశారు.
 పూడిచూరి సోడరులు, వేటూరి, జె. వి. రాఘవులు, కె.
 ఎస్. ప్రకాష్, నటించి, ఎ. ఎస్. రెడ్డి, పర్వ, జి. జి.
 కృష్ణారావు ప్రభుత సాంకేతిక పర్ఫంట్ వడ్డే
 కోటనాది సమర్పించే ఈ మహత్తర మైన చిత్రానికి
 వడ్డే కిశోర నిర్మాణ సారథి.

"అనాదిగా అదృది"

"షూటింగ్ ప్రారంభం

"మహిళల సమస్యలకు, ముఖ్యంగా వరకట్న

పట్నం పల్ల - పల్లెటూరి చిన్నోడు లో సుహాసని కె ఆర్ విజయ

సమస్తముకు రికిత్త కోణ లో ఎరిమ్మర మార
చూచి బహుశా అవాజ్ హి ది చిత్ర బహుళ
ప్రజాదరణతో పాటు నాలుగు అవార్డులను కూడా
దక్కి గుకు ది దాని ఆధార గా ఈ చిత్రాన్ని
రూపొందిస్తున్నా అన్నాడు అనాదిగా అడవి
చిత్ర నిర్మాత ఎన్ రామలి గోల్లరరావు దీనికి
స్ట్రీన్స్ దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహించే
అనిలోమూర్త తనకే ఎఫ్కె కావ లో ఆది వచ్చేదాకా
ప్రేక్షకులకు ఏ కావాలో దాన్ని బ్యూలాయిడ్ పిద
రాబట్టుకునేదాకా క్షుద్ధ చేసి అనుభవజ్ఞుడు అగస్త్య
28వ ప్రారంభమైన తొలి షెడ్యూల్ నుంచి బర్ 20
వరక జరుగుతుంది బి నువ్వయ రాజ్ దర్శనార్థ

అశ్వని నూతనప్రసాదీ గొల్లపూడి దేవదాసు
కళాకాల సాక్షి గంగాపు చెట్టిబాబు జయవిజయ
జయమూరిని బేటి సీతబే హుటు స్రవ్యోక తరహా
వ్యాత్రులో ద ప్రమాహవ ప్రభకనివిస్తారు వూరిని
న భాషలకర నత్య వ్యరకల్పనలో చేసుకొని
గీతాలు రాశారు శరత్ ఛాయ రామచ ద్రుస గ
శిల్ప నాగేశ్వరరావు సత్య కూర్పు బి
బుల్లిసుబ్బారావు నిర్వహణ నాగేశ్వరరావు సహకార
దర్శకత న హనుమంతరావు ప్రొడక్షన్తో ఈ
చిత్రాన్ని మర్రి చేసే దిగి దేవీప్రసాద్ అకో బిర్
11 ము చి 20 వరకు జరిగే మలి ఎడ్యూటో
మాది గొప్పరపుతు చి అనారు

కొత్త లిరిల్ ఇది తాజాదనపు సరికొత్త అనుభూతి!

లిరిల్ కొత్తదిగా మారింది!
నిలిచి గుబాళించే కొత్త సువాసనతో...
ఆకర్షణీయమైన కొత్త ప్యాకల్!

లిరిల్
తాజాదనపు సబ్బు

మీను తీ, నవనారిగా రూపొందిస్తుంది

కె. రాఘవ చిత్రానికి

వరప్రసాదరావు దర్శకత్వం

"విశాచక్రవర్తి సమకూర్చిన అద్భుతమైన కథ. సెప్టెంబర్ 25 నుంచి మూడింగ్." అన్నారు ప్రతాప్ అర్మ ప్రాడక్ట్స్ అధినేత కె. రాఘవ. ఈయన నిర్మించే చిత్రానికి రచయిత మహారథి కుమారుడు త్రిపురనేని వరప్రసాదరావు స్క్రిన్ ప్లే, దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహిస్తారు. జి. వి. రాఘవులు సంగీత వర్ణకుడు.

ప్రతాప్ అర్మ ప్రాడక్ట్స్ సమర్పణలో తాజా డిస్-కోన్ క్రియేషన్స్ నిర్మించే "పెళ్ళిళ్ళయ్య పెళ్ళిళ్ళయ్య" హాస్యప్రధాన చిత్రం మూడింగ్ పూర్తయింది. నరేష్, పూర్ణిమ, సంగీత, గొల్లపూడి మారుతీరావులతో పాటు బాగ్యవగర్ కళాకారులు పాల్గొన్నారు. అరీరాజా శత్రు జిడిగుంట రామచంద్రమూర్తి సంభాషణలు రాయగా అదివిష్ణు పర్యవేక్షణ గావించారు. సి. నారాయణరెడ్డి, కోవల్లి శివరాం.

జయమాలిని, "పాపి కొండలు" లో

వడ్డేవల్లి శృంగార గీతాలకు బి. శంకర్ బాటలు కూర్చారు. నాగరాజ్ ఛాయ, శృంగారమూర్తి శిల్పం, అక్షీనారాయణ ప్రాడక్ట్స్, మోహన్ కూర్పుతో గోపాలశృంగార దర్శకుడు.

బాలకృష్ణ, కోదండరామిరెడ్డి కాంచినేషన్స్ లో రావుగోపాలరావు సమర్పించే చిత్రం

"ఇదొక దివికర్ సెక్విల్స్, పరుచూరి బ్రదర్స్ ప్రతిభకు మరో నిదర్శనం," అన్నారు ఎస్. ఆయరాచారావు. ఈయన జి. బి. క్రియేషన్స్ పతాకంలో నిర్మించే చిత్రంలో బాలకృష్ణ రావు గోపాలరావు ప్రభువులు పాల్గొన్నారు. వేటూరి గీతాలు. చక్రవర్తి సంగీతం, సందమూరి మోహన్ శృంగార ఛాయ, డవి కూర్పుతో ఎ. కోదండరామిరెడ్డి స్క్రిన్ ప్లే, దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహిస్తారు.

కల్యాణ్ చక్రవర్తి, రజనీ, "మేనమామ"లో

అడవిదాసరి

దర్శకత్వం

కె రాఘవేంద్రరావు B.A

నిర్మాత

చలనానిగోపి

సంగీత దత్తవల్లి కథ మూలం పరుమాలిబ్రదర్స్ కెమెరా కె.యస్. ప్రకాష్ కళ బాస్కరరాజు

గణపతి పిక్చర్స్ ప్రొడక్షన్స్ వారి తొలి చిత్రంలో కృష్ణారాజు, జయసుధ

శోభన్ బాబు, బి.వి. ప్రసాద్ లతో కొడాలి బోసు బాబు చిత్రం

"అన్నా చెల్లెల్ని అనురాగానికి, అవ్యయతకు అపురూపమైన రూపకల్పన, అగస్ట్ 12 నుంచి 18 వరకు మద్రాసు సుంగంబాక్కిలో కొన్ని ముఖ్యమైన సన్నివేశాలను చిత్రీకరించాం. నవంబర్ లో జరిగే పెడ్యూల్ తో మాదింగ్ పూర్తవుతుంది. అక్టోబర్ లో షూటింగ్ నాలుగు పాటలను, మదుమల్లె అడవుల్లో పతాక సన్నివేశాలను పిక్చరైజ్ చేస్తాం. డిసెంబర్ విడుదల," అన్నారు బి. వి. ప్రసాద్. ఈయన కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో వ్యక్తిగా ఒక బెస్టు, నటుడిగా ఓ డిగ్నిటీ సదా పదిలపరచుకుంటూ తన తీవ్రానికి ఓ విశిష్టత సంపాదించుకున్న శోభన్ బాబు నాయకుడుగా కొడాలి బోసు బాబు నిర్మించే బారకోస్టర్ మూవీ తొలి చిత్రంలో జయసుధ, సుమలత, శరత్ బాబు, నూతన్ ప్రసాద్, పద్మనాభం, మిక్కిలినేని, మాడా, జయశీల ఆదిగాన వారు పాల్గొంటున్నారు. రాజశ్రీ మాటలు, పాటలు రాశారు. సత్యం సంగీతం, చెంగయ్య ఛాయ, దిలీప్ సింగ్

"దయ్యల మేధ"లో అనూరాధ

ప్రొడ్యూసర్, బయచంద్రా రెడ్డి నిర్వహణ, బి. రామకృష్ణారావు సహదర్శకత్వంతో ఆశోక్ కుమార్ ప్రొడక్షన్స్ ఎగ్జిక్యూటివ్.

అనిల్ కుమార్ దర్శకత్వంలో అర్జున్, విజయశాంతి

"మా డెరిక్టర్ ఒక రసవత్తరమైన కథను సమకూర్చారు. ఆ సక్విస్టేను సినిమాస్కాప్ లో తీసేస్తే బావుంటుందనిపించింది. అంచేత, ఎక్కువ వ్యయమైనా వెనుకాతక జనవరిలో షూటింగ్ మొదలెట్టాను. ఎక్కువ భాగం షూటింగ్ నే మాదింగ్ జరుగుతుంది. అర్జున్, విజయశాంతితో పాటు శరత్ బాబు ఒక కిలకమైన పాత్రను ధరిస్తారు," అన్నారు జి. వి. ఆర్. ప్రొడక్షన్స్ అధినేతల్లో ఒకరైన గాలి పంకజ్ రావు, ఈయన జి. వి. ఆర్. క్రియేషన్స్ బానర్ లో నిర్మించే ఈ సినిమాస్కాప్ చిత్రానికి సత్కాసంద్ మాటలు, వేటూరి పాటలు, ఎస్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం సంగీతం, శరత్ భాయ్ తో అనిల్ కుమార్ కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహిస్తారు.

గంగాధర

భై.పరికృష్ణ
నమస్కరము

కృష్ణ చిత్ర
(హైదరాబాద్)

SREE PUBS

పండితముతరం

దర్శకత్వం: కృష్ణ

నిర్మాత: భై అనిల్ బాబు

సంగీతం చక్రవర్తి నాటకరసిత్ర ఆర్.కె.మోహన్

సినిమాటోగ్రఫీ: వి.యం.సి

తమిళ సినిమా విశేషాలు

- తామర కుళం" (కలువ కోనేరు) అనే చిత్రం 27 రోజుల్లో తయారైంది. "సీరై" (శివు) చిత్రపు యూనిట్లో ఈ చిత్రానికి పనిచేసింది. ఈ చిత్రంలో 200 అడుగులున్న పాటల్లో లక్ష్మి పాల్గొంది, దానిని ఒకే టీకలో ఓ-కే చేశారు థైరక్కర్ శక్తి.
- అమితాబ్ బచ్చన్, సునీల్ దత్తులకుమార్లై రాజకీయరంగంలో ప్రవేశించిన మరో తమిళనటుడున్నాడు. ఈయన పేరు అన్నతంబి. ఎం. పి. ఈయన ఎ ఐ డి ఎం కె పార్టీ సభ్యుడు. 1977లో తమిళనాడు రాష్ట్ర అసెంబ్లీ ఎన్నికలలో పోటీ చేసి, వెయ్యి వోట్ల తేడాతో పోడిపోయాడు. ఆ తర్వాత లోక్ సభ ఎన్నికలలో దాదాపు లక్ష ఓట్ల మెజారిటీతో గెలుపొందాడు. ఈ హాస్య నటుడు పలు తమిళ, మలయాళ చిత్రాలలో నటించాడు.
- నళిని అసలు పేరు రాణి. ఈమె సోదరుడు 'రాణి ఎంటర్ప్రైసెస్' పతాకంలో "శివప్రకాశ్" (ఎర్ర చిలుక) అనే చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నాడు.
- మాధవ "జై భేతార్" తెలుగు తమిళ 3-డి చిత్రానికి వరుసగా 60 రోజుల పాటు కాల్షిట్ ఇచ్చింది.
- కె. బాలచందర్ తొలుద్ లై నిర్మిస్తున్న మలయాళ చిత్రానికి ఐ. వి. శివ దర్శకుడు.
- నటీ స్రీప్రయ స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో హిందీ "జవాబ్" చిత్రం తమిళంలో తయారవుతోంది.
- "సూపర్ బాబు" 3-డి చిత్రంలో పాల్గొనడానికి బొంబాయి నుంచి మద్రాసు వచ్చిన నర్తకి లీనాదాస్ కు టాక్ కోరమాండర్ పోటీల్లో బస ఏర్పాటు చేయబడింది. అందుకయిన బిల్లు రూ. 15,500.
- ప్రముఖ దర్శకుడు స్వర్ణీయ పుట్టణ్ణ కణగాళ్ ఒకే ఒక చిత్రంలో

నటించాడు. దర్శక రచయిత గుహనాధన్ కోర్కె మేరకు "ఒళిమయమాన ఎదిర్ కాలం" అనే తమిళ చిత్రంలో పాల్గొన్నాడు. కొంత మాటింగ్ జరిగాక రోషే చేసిన పుట్టణ్ణ "నా ఆక్టింగ్ పరమ ఛందాలంగా ఉంది. దయచేసి, వేరే టీరింటిడ్ ఆక్టర్ ఎవరితోనైనా మళ్ళీ రి మూట్ చేయండి." అని విన్నవించుకున్నాడట. ఆ పాత్రను చివరికి అశోకన్ ధరించాడు.

• శివాజీ తన కొడుకు ప్రభుతో కలిసి నటించిన చిత్రాలు కొన్ని ప్లాప్ అయ్యాయి. అంచేత, తనతో పాటు ప్రభుకు బదులు రజనీకాంత్ ను బుక్ చేయమని సలహా ఇస్తున్నాడు శివాజీ. "ఖుర్గానీ" ఆధారంగా బారాజీ, "ఇన్ క్విరాజీ" ఆధారంగా వీరాస్వామి నిర్మించే తమిళ వెర్షన్ లో శివాజీతో పాటు రజనీ నటిస్తున్నాడు. ఈ చిత్రాలకు అప్పుడే కొద్ది రూపాయలకు పైగా బిజినెస్ అయిపోయిందట.

• "మయూరీ" చిత్రం తమిళంలోకి రబీ చేయబడి విశేషంగా ప్రేక్షకులను ఆకర్షిస్తోంది. జెంగుళూరులో వోనెపుర్ కలెక్షన్స్ తో నడుస్తోంది. అక్కడ ఫియటర్ ఎదురుగా ఉంచబడిన బ్రహ్మాండమైన సుధ కట్ బెడ్ కు అభిమానులు ప్రతి రోజు బ్రహ్మాండమైన రాక్షస ఫూలమాలలతో అలంకరిస్తున్నారట. సుధ ఇప్పుడు అయిదారు తమిళ చిత్రాలలో బుక్ అయింది.

• చాలా సంవత్సరాల క్రితం తయారైన "అశోక్ కుమార్" చిత్రంలో కీ. శే. ఎం. కె. త్యాగరాజ భాగవతార్, స్వర్ణీయ కన్పాంబల్ పాటు ఎం. జి. ఆర్. సేనాధిపతిగా ఒక చిన్న పాత్రను ధరించాడు. ఇప్పుడా చిత్రం మళ్ళీ విడుదల చేయబడింది. అందులో కన్పాంబ, ఎం. జి. ఆర్ లో "చెప్పిన పని చేసే చేవలేని నువ్వు ఓ ముగారిచేనా?" అనే డైలాగ్ తొలగించబడింది.

(జి.వి.జి.)

గురుకొచ్చేవి నిజానికి ఇప్పుడొక గడ్డి కట్టి అభినయం చేస్తే వద్దనే వారెవరూ లేకపోవచ్చు కాని, ఆమె సమాజమిప్పుడు కుమారరాజా వారి భార్య అని ముద్ర వేసింది దాని నుండి ఆమె తప్పించుకోలేదు ఉన్నత స్థితిలో కూడా తాను మహారాణి అనీ కుమారరాజా వారి భార్య అనీ చెప్పుకునేది అన్నట్లు నీకు ఈ విషయం చెప్పటం మరిచానా నాయనా ఆమెకు కొంచెం మతిస్థిమితం కూడా తప్పింది అట్టి దశలో

చతురశ్రా తథో ధ్యతా తదా తలముదేన్న
స్వస్థితే విప్రకర్ణే బావ్యరాళకాళముఖే
అవిత్త వక్రే స్యూచాస్య రేచితా వర్తరేచితా
ఉత్తానమతితా చైవ పల్లహిత తదాకరే
అని తనలో తాను గదిలో గెంతుతూ ఉండేది

పారిజాతమ్మగారు ఈ కథ చాలా హృదయవికారముగా ఉంది కానీ, నాదొక అనుమానము ఆమె నటించటం మానివేసినా ఒక చిన్న నాట్య పాఠశాలను ప్రారంభించి ఉంటే ఎలా ఉండేదంటారు?

నిజమే! కానీ, ఒక్క విషయం అనుభవంలో గుర్తించవలసి ఉంటుంది గొప్ప అభినేత్రి ఎప్పుడూ గొప్ప టీచర్ కాలేదు అందుకొక ప్రదానమైన కారణం ఉంది కళాకారిణికి తాను పెరు, ప్రఖ్యాతలు గడించాలని, విదేశాలు తిరిగి బోలెడు డబ్బు గడించాలని, ప్రేక్షకులంతా తనకు బ్రహ్మరథం పట్టాలని భావిస్తూ ఉంటుంది ఆమెలో సహజంగానే అహంకారం, అసూయ ఉంటాయి తనను మించిన నర్తకి ప్రపంచంలో ఎక్కడా ఉండకూడదని అనుకుంటుంది ఇది అధ్యాపక ప్రవృత్తికి చాలా భిన్నమైనది ఉపాధ్యాయుడు ఎంత సేపు తన శిష్యులు గొప్పవారు కావాలని వారు విద్యలో తనను మించిన వారు కావాలని కోరుకుంటాడు ఆ వుద్దేశ్యంతోనే మర్యాద విడిచి తన శాస్త్ర రహస్యాలన్నీ కూడా శిష్యుడికి నేర్పిస్తాడు కాని, ప్రదర్శనలేవీ కళాకారుడు - అంటే మి బాషలో ఏమంటారు?"

"ఫెర్పార్కింగ్ ఆర్కిస్ట్"

అదే, అదే - అతడు శాస్త్ర రహస్యాలు, నలుగురికి చెబితే తన వృత్తికి బంగం కలుగుతుందనీ, విద్యను రహస్యంగా దాచుకుంటాడు ఎమైతేనేం అనందవల్లీ తాను నాట్య విద్యకు అధ్యాపకురాలు కాలేదు కాని తన కుమార్తె మాత్రం గొప్ప టీచర్, గొప్ప విజ్ఞవిఖ్యాత నర్తకి కావాలని ఆమె వాంఛించేది

భవభూతి అర్థ నిమిలిత నేత్రుడై వింటున్నాడు

"అక్కగారూ! నాదొ చిన్న సందేహం ఈనాడు మి న్యాయవారి గుట్టమీద క్షిరసాగర మథనం ప్రదర్శిస్తున్న ప్రతిభ

'అవును నాయనా' నేనూ అలాగే విన్నాను ఈమెయే అనందవల్లీ కూతురని

--అనోదా అనోదా

పారిజాతమ్మ మౌనం వహించింది

ఆమె చెప్పిన అనందవల్లీ కథకు తెరపడిపోయింది

గుట్టమీద ప్రతిభ నృత్యానికి తెరయెత్తారు

నట్టువాంగపు వాద్యసంగీత విశేషాలు మైకులో వినిపడుతూ వున్నాయి

ప్రతిభపైన నృత్యం చేస్తున్నది

భవభూతి మాత్రం కిందనే అనందవల్లీ కథ చెప్పిన పారిజాతమ్మ వాదాల వద్దనే ఆరాధి పొద్దు పోయేవరకు ఉండిపోయాడు

7

ప్రతిబత్తు బవభూతి ద్రాక్షారామం, అన్నవరం ప్రదర్శనలకు వెళ్ళి వచ్చినప్పుడు నుంచి ఆమెకు అతడు బాగా సన్నిహితుడైనాడు ఇదివరకు వారిరువురు పరిచయస్థులు కాని ఇప్పుడొక భవభూతిని కేవలం ఒక పరిచితుడిగానో శ్రేయోభిలాషిగానో చూడటంలేదు అంతకంటే ఎక్కువగా బావిస్తున్నది

నృత్య రూపకానికి అభినయాన్ని కూర్చుంటే ఆమెతో పాటు భవభూతి ఆమె నాట్యాలయంలోనే ఒక్కొక్కప్పుడు ఉండిపోయేడు ఒక్కొక్క పదానికి, ఒక్కొక్క పాదానికి ఏ ముద్ర బాగుంటుందో, ఏ సాత్వికాభినయాన్ని ఎలా

ఒప్పుస్తా కుచురుతుందో ఇరువురు సుదీర్ఘంగా చర్చించుకొనే వాళ్ళు ఈ చర్చల్లో వీరితోపాటు సుధారాణి కూడా పాల్గొనేది బవభూతి ఒక విషయం గుర్తించాడు సుధారాణి కేవలం ప్రతిబత్తు సహాయకారిణి మాత్రమే కాదు ఆమెకు అన్నీ తానేమై సహాయం చేస్తున్నది వారిరువురి మధ్య వున్న అనుబంధం రక్త బంధువులకన్నా ఎక్కువైనదిగా భవభూతి గుర్తించాడు

ఒక్కొక్కప్పుడు చర్చల్లో మునిగిపోయి రాత్రి అక్కడే వారితో పాటి బోజనం చేసేవాడు ఆ తరువాత బస్సు దొరికితే ఇంటికి వెళ్ళిపోయేవాడు లేకుంటే అక్కడే పడుకునేవాడు

ఒకనాడు సుధారాణి నవ్వుతూ బవభూతిగారూ! మిగిండుకు ఇంత శ్రమ నచ్చిన ఒక పిల్లను చూచి పెళ్ళి చేసుకుంటే బోయేది గదా! మికు వో టల్ తింది

ప్రతిభ

తినే బాధ తప్పిపోయేది అన్నది

'చూడండి సుధారాణి! నేనసలే చపలచిత్రం వాడిని ఇల్లా వాకిలి నాకు పట్టువు రచన చేస్తున్నాను అంటే నాలో అంతర్గతంగా దాగివున్న ఏవో ఉద్వేగాలనూ, అలోచనలనూ, ఆవేదనలనూ బహిర్గతం చేసుకోవడానికి వాహికగా శబ్దాలను ఉపయోగించుకుంటున్నాను అంతేకాని ఇది సమాజోద్ధరణ అనిగాని, తపస్సుగా గాని భావించటంలేదు అసవసరంగా ఇప్పుడు నా జీవితమే తెగిన గాలిపటంలా ఎగురుతున్నది 'మరొకళ్ళ గొంతు కొయటమెందుకు' నేను తిన్న చీట పరుండను దమ్మిడి రికాణాలేని వాళ్ళి సంతారం నాకు బరువు నేను సంతారానికి బరువు' అన్నాడు భవభూతి

మిరలా అంటే ఎట్లా? మిలో పరిచయం లేక మునుపు మిమ్మల్ని గుర్తించలేకపోయాం కాని మీరు మహా కళాతపస్వి అని మాకు తెలిసిపోయింది ప్రతిభ మిమ్మల్ని పరోక్షంగా ఎంత పొగుడుతుందో అమెకు తెలుసు నాకు తెలుసు మీకే తెలుసు?

భవభూతి చలించిపోయాడు

'మి అభిమానానికి కృతజ్ఞుణ్ణి అమె సామాన్య కళాకారిణి కాదు అమె ఒక దేవత ఏదో శాపవశాన దేవలోకం నుండి దిగివచ్చింది అమె ఉద్విగ్న నర్రకి పుస్తకాల్లోని ముద్రలు రసాలు, సాత్త్విక బావాలు కొందరు శరీరంమీద యాంత్రికంగా ప్రదర్శిస్తారు మరికొందరికి అవి చర్మపు లోలోతులకు దిగుతాయి ఇంకొందరు వాటిని మనోగతం చేసుకుంటారు అయి స్థాయిల్లో లోతుల ననుసరించి ఆ కళ వికసించి విజృంభిస్తుంది కాని ప్రతిభకు ఈ కళ అత్యంతమైనది' అన్నాడు భవభూతి

'అమె కూడా అందరిలాగే శాస్త్రం చదువుకున్నది కాని శాస్త్ర పాండిత్యం వున్న వాళ్ళందరూ కళాకారులు కారు దానిని మించిన ప్రతిభ దివ్యదత్తమైన వరం అది వున్నవారే పశ్చిమిత్వాతి నార్కిస్తారు మీరన్నట్లు అమె నాట్యం చేస్తున్నప్పుడు తనను తాను మరిచిపోతుంది

'అమెకది జన్మసిద్ధమైన లక్షణం కావచ్చు అన్నాడు భవభూతి ఇలా అనడంలో అతని మనసులో అనందం స్ఫురించింది కాని సుధారాణి ఆ మాటను చాలా సామాన్యార్థంలోనే స్వీకరించింది భవభూతికి మాత్రం ఒక్క విషయం మాత్రం అర్థమైంది ప్రతిభ తనను విపరీతంగా అభిమానిస్తున్నది ఒక రచయితగా కాదు - అంతకంటే ఎక్కువగా

సుధారాణి మాటలు ఈ విషయాన్ని నిర్ధారించాయి

ప్రతిభ గత జీవితాన్ని గూర్చి భవభూతికి కొన్ని ప్రశ్నలున్నాయి పూలదండలతో, సన్యాసాలతో నిరంతరం ముంచెత్తబడే ప్రతిభ ముఖంలో ఎక్కడో ఒక విషాద రేఖ లీలగా గోచరిస్తున్నది అందుకు కారణమేమిటి? ఈ

విషయం సుధారాణిని అడుగుదామనుకున్నాడు

కాని దానిని అమె అనవసర ప్రసంగంగా భావిస్తే తాను గౌరవం పోగొట్టుకొన్నట్లువుతుంది అందుకని పూరుకున్నాడు

నిజానికి సుధారాణికి కూడా తానంటే విపరీతమైన అభిమానం తాను వాళ్ళింటికి వెళ్ళినప్పుడు కేవలం ఒక స్నేహితుడికో, పరిచయస్థుడికో గాక అంతకంటే మిన్నగా పరిచర్యలు చేస్తున్నది

ఈ అనుభవాలతనిని ముగ్ధుణ్ణి చేశాయి. వారికి తనను ఎక్కువగా సన్నిహితం చేశాయి

భవభూతి మనసులో ఇప్పుడెందుకనో ఒక కొరిక బయలుదేరింది అది ప్రతిభ గతజీవితాన్ని గూర్చి తెలుసుకోవాలనే వాంఛ.

ముఖ్యంగా పారిజాతమ్మ కథ చెప్పిన తర్వాత - అనందవల్లికి ప్రతిభకూ, సంస్కారగతంగానూ, ఆవేశాల్లో కూడా చాలా సన్నిహిత సంబంధం వున్నట్లు పక్కమయింది

ఒకనాడు రవీంద్రభారతిలో ఒక నృత్యప్రదర్శన జరిగింది. దానిని చూచే నిమిత్తం భవభూతి, ప్రతిభ, సుధారాణి మరికొందరు మిత్రులు కలిసి వెళ్ళారు అందాల్ కూడా వచ్చింది

అమెను చూచి భవభూతి నమస్కరించాడు

'ఇదివల తమరు కనపడటంలేదు?' అని మాట వరసకు పలకరించాడు

బెనెను మరి బిజీగా వున్నాను అయినా మన వాత్సావ్యశర్య ఇప్పుడు తన కాళ్ళమీద తాను నిలబడ్డాడు కవుల కాలేజీ ఒక దో వకోచ్చింది అయిన శిష్యులు వివిధ రంగాల్లో బాగా మార్కెటింగ్ చేసుకుంటున్నారు. మీకు తీరుబాటున్నప్పుడోకసారి మా ఇంటికి రండి కొన్ని విషయాలు మాట్లాడాలనుకుంటున్నాను" అన్నది

అమె ఏదో ప్రత్యేకమైన విషయం చెప్పాలనుకుంటున్నదని భవభూతి గ్రహించాడు

అలాగే" అని అప్పటికి ఉరుకున్నాడు.

అందాల్ కొరిక ననుసరించి భవభూతి ఒకనాడు బంజారాపాల్వకు వెళ్ళాడు. అతడు వెళ్ళేసరికి అచట ఒక విచిత్రం జరుగుతున్నది. లోపలనుండి పెద్దగా అందాల్ మాటలు వినపడుతున్నాయి. ఎవరికోనో అమె ఘర్షణ పడుతున్నట్లుంది. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో లోనికి వెడదామా వద్దా అనుకుంటూ ముందు వసారాలో కూచున్నాడు

రంగప్రవేశం చేయించినందుకు ప్రతివారి వద్దా నేను తులం బంగారం, పట్టుచీర, పదివేల రూపాయల నగదు పుచ్చుకుంటాను కాని మీ నాన్నగారు పెద్ద పలుకుబడి కలవాడనే కారణంతో మీ వద్దా నేను ఐదువేలకంటే ఎక్కువ

అటవీనామ కార్టూలయం
పులివాతగాని పుడ్డావా?

కాస్టాన్ మాపక్కింటి
వైదిరాజుతో పేకాటాడ్డూ
మావిడ కళ్ళబడ్డోను!!

యర్రావె
కవీశ్వర

నేను యెరిమరుపుయిద
గిసిన కార్టూన్లెలావున్నాయి
సాగి?!!

BANNU*

యేరు యర్చిపోయి
పొళ్ళో కవరే తెచ్చాడు
ఇందులో కార్టూన్లు
చేవు!!

ఎడిటర్

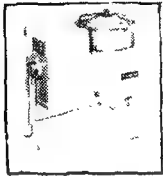
పరిపూర్ణ వ్యక్తిత్వాన్ని చేర్చే బట్టలు

- నాన్-స్టాప్
- బిఫోర్-టైమ్
- డే-ఆఫ్
- రాయల్ యాక్సన్
- క్రోవిన్-4850

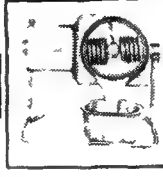

SYSTEM
SUITINGS

గృహిణుల ఆదరాభిమానాలు అందుకొన్న సాంత టిల్డింగ్ వెట్ గ్రెండర్

santha

ధృఢమైన మెటాకుతో పూచేస్తుంది
నిశ్శబ్దమైన చలనం, 11-12 నిమిషాలలో పియి
అయిల్, సుఖపడచడం ఎంతో తేలిక,
ఆకట్టణీయమైన రంగులతో లీటరు,
1½ లీటరు, 2 లీటర్లు సైజులలో
అన్ని పట్టుభాములందు లభింతును.

SUNARNA/PUSHPA

కంపెనీ బ్రాంచి ఆఫీస్:

SANTHA INDUSTRIALS

2-146/3 OPP. DURGAMAHAL
PATAMATA VIJAYAWADA-6

OUR SERVICE IS PROMPT. DO NOT INSURE IT

నూతన యవ్వనం పొందండి! సంతాన
వంతులు కండి. చర్మ వ్యాధులనుండి
విముక్తులు కండి. హస్త ప్రయోగమువలన
కలుగు న ర ము ల బల హీనత, శ్మి
స్కలనము, అంగము చిన్నదగుట, అవసర
కాలమందు అసంతృప్తి, సంతానము లేక
పోవుట, నమస్త చర్మవ్యాధులకు అద్భుత
చికిత్స! పోస్టు డ్యారా చికిత్స కలదు.

"క్యాంపులు": ప్రతి ఆదివారం 'భీమవరం' షెడ్యూల్
లాడ్జ్లో ఉదయం 8 గం. నుండి సాయంత్రం 6-30 గం.
వరకు ప్రతి నెల 1 మరియు 16 తేదీలో 'రాజమండ్రి'
హోటల్ ఆఫీసర్ కోటగుమ్మం దగ్గర మధ్యాహ్నం
12 గం. నుండి రాత్రి 9 గం. వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు

ఆయుర్వేద బిషక్, పెక్స్ & సిక్స్ పెషల్టీవ్.

పార్కురోడ్, గుడివాడ. 521301

ఫోన్ : 522 & 540

ప్రతిభ

పుచ్చుకోలేదు ఎప్పుడైనా మన కళాకేంద్రాన్ని మి నాన్నగారు ఆదరిస్తారని తన
పలుకుబడి ఉపయోగించి మనకేవలన చందాలిప్పిస్తారని నేననుకునేదాన్ని కాని
మొన్న ఆయన చేసినదేమిటి? లండన్ ఫోక్ డాన్స్ ఫెస్టివల్లో మన కేంద్రానికి
చాన్స్ రాకుండా చేశారు ఎన్నాళ్ళు నుంచో మన కళను అక్కడ ప్రదర్శించి వారి
చేత నటరాజన్వమికి శృంగార నీరాజనం పట్టించాలనే నా కొరిక వ్యర్థమై
పోయింది "

"క్రమించండి అది మా నాన్నగారి చేతిలో కూడా లేకపోయిందిట. కేంద్రం
నుండి ఏవో కొన్ని పత్రికలు ఒచ్చాయట లోపలినుంచే మరో ప్రీ సస్టైన్
కంరస్టరం

"చూడమూ! అభిమానమంటూ ఉండాలే కాని ఏ పత్రికలూ అర్థం రావు
మనమే వారిపై పత్రిక తీసుకురావచ్చు నీమిద నేను పెట్టుకున్న అశలన్నీ కూడా
వ్యర్థమైపోయాయి

అలా అనకండి బీచరుగారూ! అమెరికాలో జరగబోయే నృత్యోత్సవాలలో
తప్పకుండా మనకే చాన్సు వచ్చేటట్లు చేస్తామని నాన్నగారు చెప్పమన్నారు

అది జరగని పని అమెరికా కోసం ప్రతిభ ఎప్పటి నుంచో ప్రీ
చేసుకుంటున్నది ఈ హైదరాబాదులో మనమిక్కడ సుఖపడి పోతున్నామోనన్న
దుగ్గతో బెంగుళూరు నుండి అవిడ ఒకతె వచ్చి మన నెత్తిన
తాండవమాడుతున్నది. ఈమె ఇలా ఉడిపడుతుందని నేను ముందే కొంచెం
పునాంచి వుంటే ఈమె దేగంపేట ఎయిర్ ఫోర్ట్ కాలి పెట్టుకుందానే చేసేదాన్ని
టాలెంటూ లేదు పాదూ లేదు - వెధవ అసూయ ఉచిద "

అవును బీచరుగారూ!"

బయట నుంచి ఇవన్నీ వింటున్న భవభూతి నవ్వుకున్నాడు నిజంగా ఎవరు
అసూయాపరులో చూస్తేనే తెలుస్తున్నది ముంజేతి కంకణానికి
అద్దాలెందుకు

కళారంగం ఒక తపో కేంద్రం కావని సిద్ధేంద్రయోగి లాంటి తపస్సులు,
ఋషులు ఈనాడు లేరని, లండన్ పర్యటనకు, అమెరికా యాత్రలకు,
తులమెత్తు బంగారానికి, పట్టు పీఠలకు ఇదొక విపణి వీధి అని గ్రహించడానికి
భవభూతికి ఎక్కువసేపు వట్టలేదు నిశ్శబ్దంగా భవభూతి గీటు తలుపు తీసుకుని
బయటకు నడిచాడు. అందో మాట్లాడిన మాటలు భవభూతి విన్నాడనే
విషయం అందోకు తెలియడం భవభూతికి ఇష్టంలేదు

అలా వెళ్ళి సమీపంలోని రామమందిరంలో కూర్చున్నాడు అది నిర్దనంగా
వుంది కొంచెంసేపు అక్కడ ఆయన భావనమాధిలో గడిచాడు

వాళ్ళతో దోల వాళ్ళకు భారతీయ కళ అంటే ఏమిటో తెలియదు
భారతదేశంలో కూడా కళయొక్క ప్రయోజనం క్రమంగా కళాకారులు
మరచిపోతున్నారు

ఇక సామాన్యునికి ఎలా తెలుస్తుంది?

రాఘవేంద్రా! తప్పకుండా అమెరికాకు ప్రతిభకే అవకాశం వచ్చేటట్లు
చూడు ఈ అందో వంటి వ్యాపార కళాకారిణులు అక్కడకు వెళ్ళి దాలర్ల కోసం
కళనమ్మి కళంకం తీసుకు రాకుండా చూడు ఇది ఇప్పుడు నావంటి సామాన్యుని
చేతుల్లో లేదు నీవే చేయాలి అన్నాడు భవభూతి.

ఇంతలో కే వెనక ఎవ్వరో నవ్వునట్లు అనిపించింది

వెనుదిరిగి చూచాడు అలయంలో పలికి ప్రతిభ వస్తున్నది.

భవభూతి నివ్వరనాయాడు!

ఇదేమిటి- ప్రతిభ అందోను కలుసుకోవడానికి వచ్చిందా లేక- ఎవరినైనా
పెద్దలను కలుసుకోవడానికి పస్తూ మార్గ మధ్యంలో అలయంలోకి వచ్చిందా?

"ప్రతిభ!"

"నివేదిలా మీలో మీరే ఏకాంతంగా కూచుని మాట్లాడుకుంటున్నారూ?"
ప్రతిభ వచ్చింది.

"ఏమిలేదు. మి గురించే రామచంద్రుణ్ణి ఒక కోరిక కోరుకుంటున్నాను."

"ఏమిటది?"

"మరేం లేదు. మీరు తప్పుకుండా అమెరికాకు వెళ్ళాలని. అక్కడ మన భారతీయ కళా సౌందర్యాన్ని చక్కగా ప్రదర్శించి మన అధ్యాత్మిక విలువలను చాటి అవకాశం లభించాలని, అందుకు స్వామి తోడ్పడాలని కోరుకుంటున్నాను."

ప్రతిభ నవ్వండి

"మరి అంత పెద్ద పెద్ద మాటలనకండి అందరిలాగే నేనూ ప్రదర్శనలకు వెలగట్టి ధనం తీసుకుంటున్నదాన్ని నలుగురికంటే కొన్నివేలు ఎక్కువేమనాలు చేస్తున్నాను గాని ఎవరికీ ఉదారంగా సేవ చేయడం లేదు"

"ఎందుకు లేదు ద్రాక్షారామంలో చాలా తక్కువ డబ్బుకే ఇంటాక్యుకు ఒప్పుకున్నారా గదా!"

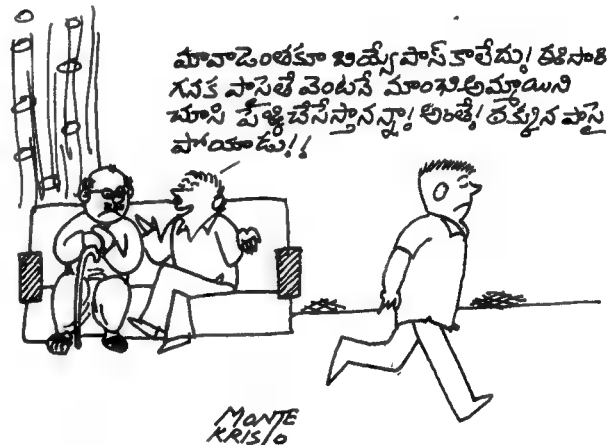
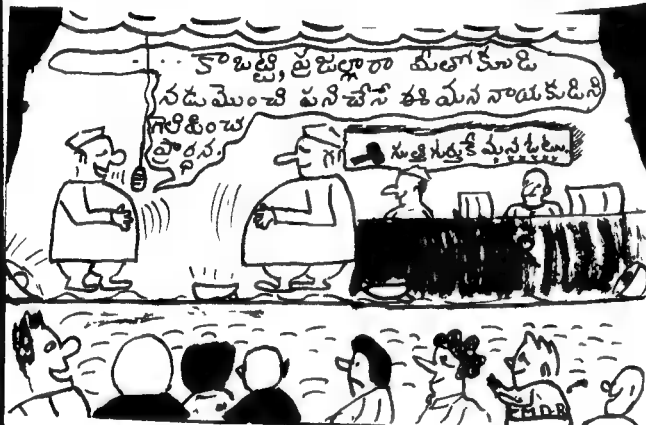
"అది వేరు అలాంటిది అప్పుడప్పుడు- ఎప్పుడో ఒకప్పుడు మాత్రమే అలా జరుగుతుంది. మిగిలినప్పుడు నేనూ అందరి కళాకారిణుల లాంటి దాన్నే, నాలో ప్రత్యేకత ఏమీ లేదు"

"ఎందుకు లేదు- మీలో ఉద్విగృత వుంది. మీలో తప్పు ఇంతవరకు ఎవరిలోనూ ఈ ఉద్విగృత కనపడలేదు కొంతకాలం శ్రీతం ద్రాక్షారామంలో అనందపల్లి అని ఒకానికొకడే అవిడ ఉద్విగృత నర్తకి ఆ లక్షణాలే మీలోనూ కనిపిస్తున్నాయి" అని భవభూతి ప్రతిభ మనోభావాలను చదవడానికి ప్రయత్నించేందుకై ఆమె ముఖంలోకి చూస్తున్నాడు ఆమె మనోభావాలు ఆమె

విద్వాంసుడు ఉండేవాడని మనకందరకూ తెలుసు అయిన పాదుషా వారి వస్త్ర సుండి ఎన్నో సన్మానాలందుకున్నాడు పాదుషా వారు సంగీత ప్రయులు అందులోనూ తానెన్నో సంగీతమంటే చెప్పి కొనుక్కునేవారు ఇలా ఉండగా ఒకనాడొక విచిత్రం జరిగింది పాదుషా ఒంటరిగా మారువేషంలో నగరాన్ని సంచరిస్తూ వున్నాడు. అలా వెళ్ళి వెళ్ళి ఊరికి వెలుపలవున్న ఒక తోట ప్రాంతానికి వెళ్ళాడు ఆ తోటలో ఒక ఆశ్రమం వుంది ఆ సమీపంలోనే ఒక హనుమంతుడి మందిరం వుంది ఆ మందిరంలో ఎవరో కూచుని గానం చేస్తున్నారు అది సంధ్యా సమయం సాధారణంగా కలకలరావాలు చేసే పక్షులు కూడా నిశబ్దంగా వుండి ఆ మధురగానాన్ని విని పరవశిస్తున్నాయి

పాదుషా ఆ సంగీతానికి పులకరించి దోయాడు ఆ సంగీతం పాడుతున్న దెవరో తెలుసుకో దలిచాడు దగ్గరకి వెళ్ళి చూచాడు అక్కడ ఆంజనేయ స్వామి సన్నిధానంలో ఒక ముదుసలి కూచుని వున్నాడు

అయిన చుట్టూ వాద్య విశేషాలు ఏమీలేవు శవలం చేతిలో ఏకతార మాత్రమే వుంది. దాన్ని ఆధారం చేసుకుని ముసలివాడు తాదాత్మ్యం చెంది గానారావణ చేస్తున్నాడు నిజానికి ఆ పాట వినడానికి అక్కడ శ్రోత లేవరూ లేరు ఎదురుగా హనుమంతుడి విగ్రహం మాత్రమే వుంది ఆ ముసలివాడు తనలో తాను పాడుకుంటున్నాడో లేక హనుమంతుడి విగ్రహానికి వినిపిస్తున్నాడో కూడా తెలియదు పాదుషా మనస్సు వసంతంలో చిగిరిన మామిడికొమ్మలా అయింది

నేతాలలో ఎలా ప్రతిఫలిస్తాయో పరిశీలిస్తున్నాడు. కాని ప్రతిభలో ఎలాంటి భావమూ ద్వేషతకం కాలేదు

ఈమె మహనీ- నర్తకి మనోగతమైన తన భావాలను ఆమె గుర్తంగా అణచుకోగలుగుతున్నదా?

లేక ఆమెకు అనందపల్లికి నిజంగా ఎలాంటి సంబంధమూ లేదా?

భవభూతి ఇదమిత్యంగా ఎలాంటి నిర్ణయానికి రాలేకపోయాడు ప్రతిభ తనకు చనువు ఇచ్చిన మాట నిజమే కాని ఇంతకన్నా ఎక్కువగా ప్రత్యక్షంగా ఆమె జన్మ రహస్యాన్ని గూర్చి తానామెను ప్రశ్నిస్తే ఆమె అపార్థం చేసుకుంటుందో ఏమో? - ఒకవేళ కోపం వచ్చినారావచ్చు.

ప్రతిభ భవభూతికి సమీపంలో కూర్చున్నది.

"చూడండి ప్రతిభా! మిమిద నేనొక రైపిభావాన్ని పెంచుకున్నాను. దానిని నిలబెట్టుకోవాలంటే మీరు నా కోరికను నెరవేర్చమని అడగడానికి సాహసించలేక పోతున్నాను"

"ఫరవాలేదు. మీ మనసులోని మాట నిర్మోగమాటంగా చెప్పండి. నా దగ్గర సంశయాలెందుకు?"

"చెప్పాను కాని అది వినడానికి ముందు ఒక చిన్న కథ వినాలి"

"ఏమిటి?"

"వినండి పూర్వం అక్కరు పాదుషా కొలువులో తానెన్నో అనే గొప్ప సంగీత

అయిన ఇంత గొప్ప సంగీతాన్ని ఎన్నడూ విన ఎరుగడు.

అంతాపురానికి వెళ్ళిన వెంటనే భటులను పిల్చి ఆ ముసలి వాడెవరో తెలుసుకు రమ్మన్నాడు భటులు వెళ్ళి ఆ ముసలివాడి వివరాలు తీసుకు వచ్చారు

"ప్రభూ! అయిన పేరు రామానందుడు అయిన ఒక సన్యాసి ఆ ఆశ్రమం అయినదే ఉదయం నుండి రాత్రి వరకూ అలా హనుమంతుని సేవలో జీవితం గడుపుతుంటాడు సాయంత్రం పూట అలా పూజలో భాగంగా గొంతెత్తి గానం చేస్తుంటాడు." చెప్పారు భటులు

వెంటనే అక్కరు పాదుషా తన అమాత్యులలో ఒకణ్ణి పిలిచి-

"రామానందుణ్ణి రేపు ఉదయం దర్బారుకు పిలిపించండి అక్కడ కచేరి పెట్టిద్దాం"- అన్నాడు

మర్నాడు ఉదయం పాదుషా తన దర్బారులో రామానందుడి సంగీతం వినాలని ఇబరాల పడ్డాడు కాని తీరా చూస్తే రామానందుడు దర్బారుకు రాలేదు

అక్కరుకు కోపం వచ్చింది. "ఇదేమిటి రాత్రి నేచెప్పిన పని చేయలేదా?" అని మంత్రి వేపు చూచాడు

'వెళ్ళాను ప్రభూ! తమ అజ్ఞను రామానందుడికి నివేదించాము కాని అయిన రాలేదు సరిగదా- నాకు మీ రాజస్థానాలతోనూ, ప్రభువుల

ఆంధ్ర శుద్ధి

“హృదయ శుద్ధిగలవారు దన్యులు. వారు దేవుని చూచెదర”ని క్రీస్తు ప్రభువు పలికాడు. చిత్తశుద్ధి లేకుండా, ఆరాధనలు, ప్రార్థనలు, దానధర్మాలు చేసినట్లయితే అది కేవలం బాహ్యమైన ఆచారముగా పరిగ్రహింపబడుతుందేగాని, వీటివలన మానవుడు ఒక్క అడుగుకూడా ఆధ్యాత్మికముగా జీవితంలో పైకి సాగలేడు. దొంగతనానికి బయలుదేరకమునుపు ప్రతీదొంగ తన ఇష్టమైనాన్ని ప్రార్థించకుండా అడుగు ముందుకు వేయడు. నల్లబజారు వర్తకుడుకూడా తన నల్లధనముతో ధర్మానుష్ఠానాలు, చరిత్రేంద్రములు కట్టించి బీడలయెడ దయ చూపుతాడు. వేశ్యలు కూడా దేవాలయాలకు ముడుపు చెల్లిస్తూ ధర్మ కార్యాలను, సంఘసేవను చేయుటకు తోడ్పడుతుంటారు. యుద్ధాలు, కరువులు, అగ్ని ప్రమాదాలు సంభవించినపుడు విస్తారమైన ధనం ఇటువంటివారి వద్దనుండే వస్తుందని చెప్పటానికి ఎటువంటి సందేహము లేదు. అయితే వీరు చేసే ధర్మకార్యాలను చూచి సంతోషించేవారు మానవులేకని దేవుడు కాదు. దేవుడే వ్యక్తి లంచగొండి కాదు. ధర్మకార్యాల చేసినంతమాత్రాన చేసిన ఫిరార్ నేరాలను ఉమించి స్వర్గద్వారాలను వారికిసం తెరిచి ఉంచడు. లక్షలకొద్దీ దాన ధర్మాలు చేసినా, వ్యక్తిలో తన పాపం గురించి పశ్చాత్తాపము, హృదయములో మార్పు లేనియెడల ఆ వ్యక్తి దేవుని ఉగ్రతను ఎదుర్కొనక తప్పదు. మార్పు లేనివారికి నరకమే నిత్య నివాసం. దేవుడు ఎన్నడూ వెక్కిరింపబడడు. విల్లినదానినే పంటగా పొందటం అందరూ ఎరిగిన సత్యమే. మానవులు చేసే కార్యము లన్నిటినీ చేదించుకొని ఆ దేవుని దృష్టి వాని అంతర్యముమీదనే కేంద్రీకరింపబడుతుంది ఆంధ్రంలో చేసిన పాపానికి పశ్చాత్తాపముతోపాటు మాత్రం హృదయం, స్వభావం అలరవ్వు కుంటే నీవెంత ఫిరార్పాపివైనా సరే, నీవెన్ని దుండగలలోనర్చినా సరే వాటి నన్నిటినీ ఉమించి, నీ శిక్షను రద్దుచేసి, ఆ స్వర్గంలో నీకు స్థలం అనుగ్రహించగలడు. అలా కాకుండా, హృదయంలో దురాలోచన, ద్రోహబుద్ధి, జారత్వం, అహంభావం నింపుకొని ఏటా లక్షలకొద్దీ దానధర్మాలు చేసినా పరలోకంలో ప్రవేశం అసాధ్యం. దేవుడు పరిశుద్ధుడు. ఆయన ఉన్న స్థలములో అపవిత్రతకు స్థానం లేదు. అందుకే ఆయన కంగీకారమైన క్రియలు పవిత్ర హృదయంనుండి రావాలి “రండి. మన వివాదము తీర్చుకొందము. మీ పాపములు రక్తమువలె ఎర్రనివై నను అవి హిమమువలె తెల్లబడును. కెంపువలె ఎర్రనివై నను అవి గొర్రెబొచ్చువలె తెల్లనివగునని” పలుకుచున్న దేవునిగూర్చి తెలుసుకున్నారా?

ఉ చి తం :

ఉ చి తం ::

భగవత్ప్రభువుడైన యేసుక్రీస్తు జీవిత చరిత్ర, ఆయన కమనీయ బోధనలవలెనే అందమైన సుప్రసక్తం ఉచితంగా పొందదలచుకుంటే మీ చిరునామా వెంటనే తెల్పండి. పోస్టు ఖర్చులు మేమే భరించి మీకు ఉచితంగా పుస్తకం పంపుతాము.

డా॥ ఎన్. జాన్ డేవిడ్,

పోస్టు బాక్సు 14,

చిలకలూరిపేట,

గుంటూరు జిల్లా (A.P.)

Gospel Message Inserted by For Corners

ప్రతిభ

సన్యాసంతోమా పనిలేదని చెప్పమని తమ అవ్వనాన్ని నిర్మోగమాటంగా తిరస్కరించాడు అన్నాడు మంత్ర

ప్రభువు ఒక్క క్షణం ఆలోచించాడు-

“మంచిది ఆయన మన దర్బారుకు రాకపోతే మనమే ఆయన దగ్గరకు వెళదాం నేను ఈ సాయంత్రం ఆయన ఆశ్రమానికి వస్తున్నట్లు కబురు చేయండి అన్నాడు

సాయంత్రం అట్టే స్యయంగా రామానందుడి ఆశ్రమానికి వెళ్ళాడు. రామానందుడు ప్రభువును పగోరవంగా అవ్వనించాడు తగిన మర్యాదలు చేశాడు

నిన్న సాయంత్రం నేను మీ సంగీతాన్ని విని ముగ్ధుణ్ణియ్యాను మా అన్నానంలో ఎందరో సంగీత విద్వాంసులు వున్నారు విశ్వ విఖ్యాతి నార్జించిన తానీసేన కూడా వున్నాడు అయితే వారివరిలోనూ లేని మాధుర్యాన్ని మీ గానంలో చవి చూచాను అందుకే స్వయంగా మీకు అవ్వనం వంపించాను మీరు తిరస్కరించారట అందుకని నేనే స్వయంగా మిమ్మల్ని అవ్వనించాలని వచ్చాను నాకోరిక మన్నించాలని కోరుతున్నాను

“ప్రభూ! మీరు ఈ దేశానికి పాలకులు కాబట్టి ఆజ్ఞాపించే అధికారం మీకుంది కాని నేను హనుమంతుడి పాదాలకు తప్ప మరే మానవునికి తలవంచి మోకరించి ఎరుగను ఏ నరమానవుడి సంతుష్టికొనమూ నేను సంగీతాన్ని వినిపించి ఎరుగను నిజానికి నేనేక గొప్ప సంగీత విద్వాంసుణ్ణి కూడా కాదు పూజావసాన సమయంలో స్వామి వారికి కైంకర్యంగా ఏదో నాకు తోచిన విధంగా గొంతెత్తి పాడు తుంటాను అంతే ఈ సంగీతం సన్యాసాలకోసం, బిరుదుల కోసం అలాపిస్తున్నది కాదు నా అత్త నాకొక్కార భావనలో ఒక సాధనగా నేను పాడు కుంటున్నాను

అట్టేరుకు ఏం మాట్లాడాలి తెలియలేదు

హానీయండి మీకోసం కాకపోయినా మా సంతుష్టి కొనమయినా మా అన్నానానికి రండి వద్దు, ఎద్దు

మీ ప్రత్యేకంగా చేయాలని కోరికతో కాదు కనీసం నాది రాజులలో నేనేక గౌరవాన్ని పొందాలని కోరికతో ఇలా అడుగు తున్నాను మివంటి సంగీత విద్వాంసులు నా దేశంలో ఉన్నారనే విషయం ఇలా మీ కచ్చేరిని నా దర్బారులో ఏర్పాటు చేయించటం ద్వారా ప్రపంచానికి తెలుస్తుంది అప్పుడు మీగిలిన సంగీత విద్వాంసులంతా సిగ్గుపడి పోతారు అందుకని మిమ్మల్నిలా అర్హిస్తున్నాను

అది విని రామానందయోగి చిత్రంగా నవ్వాడు

“ఓయి ఏచ్చివాడా! నీవు పాలకునివే గాని, యోగివి కాదు అందుకని నీకు అధ్యాత్మిక రహస్యాలు తెలియవు ఇతర పండితులను జయించి మా విద్యకును ప్రజల ముందు ప్రదర్శించి వారిచేత ప్రశంసలనూ, బహుమానాలనూ పొందాలనే కోరికతో మీ దర్బారులో నేను గనక కచ్చేరి ఏర్పాటు చేసినట్టితే ఆ మరుక్షణమే నా సంగీతం మీ చెవులకు తానీసేన వంటి వారి సంగీతం కన్నా గూడా చాలా తక్కువగా వినిపిస్తుంది కళను నేను శుశ్రూషాసక్తం చేశాను కాబట్టి ఇది దివ్యంగా భవ్యంగా వుంది నరానితం చేసిన మరుక్షణం వ్యాపారపు సరుకుగా మారిపోతుంది- అప్పుడు మీకుందులో నిన్ను విన్న మాధుర్యమూ, అర్థతా గోచరించదు

అట్టేరుకు జ్ఞానోదయ మయింది

క్షమించండి యోగిపుంగవా! మీరన్నట్లు నేను పాలకుణ్ణి కాని యోగి సంపత్తి తెలియనివాణ్ణి కాబట్టి మీ ధైవీ శక్తిని అర్థం చేసుకోలేక పోయాను నా అవ్వనాన్ని తిరస్కరించారనే బాధ, కోపం, నాకు లేకమాత్రమైనా లేవు నా అన్నానంలో వున్న వారి సంగీతంలో లేని మాధుర్యం మీలో ఉండడానికి కారణమేమిటో నా కిప్పుడు అర్థమయింది దానిని అలాగే పవిత్రంగా ఈ ఆశ్రమ ప్రాంగణంలోనే కాపాడండి అత్రంకో మిమ్మల్ని నా దర్బారుకు పిలిపించాలనే

చికాకు పెడుతున్న చిల్లర కొరత

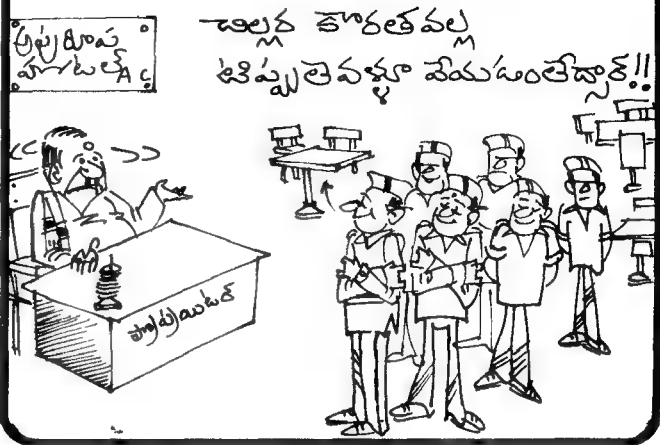
పట్టణంలో చిల్లర సమస్య
శివమండాల్నించి. పైపై ప్రజలకే
గాక, మేముకొల గ్రామాలనుంచినట్లే
ప్రజలకు కూడా చిల్లరసమస్య పెద్ద
దగా తయారయ్యాయి.

శశివర్ణ

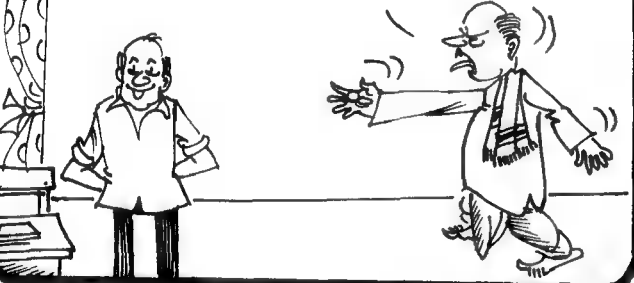
అబ్బే రోజూ నోచేసే వంటల బాసా కక్కిమ్మా! చిల్లర
కొరతవల్ల ఇంట్లో సరుకులు కొన్నామీ. అందుకని
మాటలకెళ్ళి ఖాంబోసి వస్తున్నాం !!

జీతాబ పెంచాలా? ఎందుకు?

రాకివ్వాలి న. ఖాక్ సురించి
అటు సులుంటే నువ్వూడా
ఊకెన్న ఇవ్వటంలా
ప్రజ్వేన్తం?!

అబ్బే వేర మరుద్దన్తం ఏంటేద్దాక!
చిల్లర కొరత తేచ్చడానికే దూహాయి
నోట్లు అబ్బేస్తున్నాం. అంతే !!

వాది వగ్గర ఖాల్లంత నల్లగనం
వ్రంపంటానూ చాలా సొప్ప ధనవంతుడను
కున్నా... అవన్నీ పాత దూహాయి నోట్లారాళ్ళు!!

ఆ నోట్లూ మోక వ్రంచుకొని
చిల్లరుంటే ఎయ్యంపి బాబయ్య !!

తేడా

యం.ఉమామహేశ్వరరావు

రాత్రి సుమారుగా తొమ్మిదిగంటలు దాటింది ఆ 'కాలానీ'లో నివసిస్తున్న వాళ్ళంతా ఎవరి యిళ్ళలో వాళ్ళు విశ్రాంతిని కొరుకుంటున్న సమయం

భోజనం ముగించి, వరాందాలో కొచ్చి, వాలు కుర్చీలో మేను వాల్చేడు సుధాకరం భర్త బొంచేసిన తరువాత, తనూ భోజనం పూర్తి చేసి, గిన్నెలు కడిగి సర్దుతోంది వసంత వంట గదిలో వాళ్ళ పిల్లలిద్దరూ అప్పటికే భోజనాలు చేసి, బెడెరుమ్మలో మంచమీద ఒకరి మీద మరొక్కళ్ళు కాళ్ళు వేసుకుని ఆదమరిచి నిద్రపోతున్నారు కడిగిన గిన్నెలు సర్దుట అయిందనిపించి, చేతుల్ని తుడుచుకుంటూ సుదాకరం కూర్చున్న దగ్గరగా వచ్చింది వసంత

వసంతను చూసి నోట్లో వెలుగుతున్న సిగరెట్ను తీసి ఆల్పేసి బయటకు విసిరోసేడు సుధాకరం అతనాపని తను చూస్తుండగనే రోజూ చేస్తాడని తెలిసినా, కనీసం ఆడినా చేస్తున్నందుకు తనలో తనే రవ్వంత గర్వపడుతుంది వసంత

భార్యను చూసి చిన్నగా చిర్చివ్వు మెదిలింది సుదాకరం పెదవుల మీద ఆతని దగ్గరగా వచ్చి కూర్చుంది వసంత బయట చల్లగా ఉంది వాతావరణం

వీధి తలుపు తీసి వుండటంతో చల్లగా వీస్తున్న గాలి హాయిగా శరీరాల్ని తాకుతోంది

"ఎల్లుండి నాకికల్లా పిల్లలిద్దరికీ బిర్త్ డేజులు కట్టాల్సి నేను చెప్పిన డబ్బు సంగతేంజేసారు? వసంత నోటి వెంబడి నెమ్మదిగా వచ్చేయూ మాటలు భార్య వేపు తలత్తిప్పి చూసేడు సుదాకరం నోసలు చిత్కించేడు ఆతని కనుబొమ్మలు విల్లులా వంపులు తెరిగి తెల్లటి ఆతని పాలబాగం మీద వరసగా పైకుబిగిన మడతలు స్పష్టంగా కనిపించాయి

'ఉన్న జద్దరు చంద్రి పెదపలకి చిన్న తరగతుల్లో జాయన్నేన, పుస్తకాలూ, డ్రస్సులూ చూసుకునే సరికే తలప్రాణం తోకకు వస్తుంటే, మూడ్లెల్లొకో సారి వందల కొద్దీ రూపాయలు ఫిజులు కట్టడం చాలా బాధగా వుంది వసంతా"

గవర్నమెంట్ స్కూళ్ళల్లో చదువులు అంతరించుతున్నాయిప్పుడు చదువులు పుస్తకాలుండవు అన్నీ వుంటే ఉన్న చీవర్లకు ఊతాలుండవు అంతంత మాత్రంగా పున్న ఈ

చదువుల వల్ల బంగారం లాటి పిల్లల భవిష్యత్తులు నాశనం అయిపోతున్నాయి పోనీ అన్నీ ఉన్న కాన్వెంట్లకు పరుగులు పెడితే మంచినీళ్ళలా ఖర్చయే డబ్బును చూసి మధ్యతరగతి వాడి నోటి వెంబడి మందహాసం గాదు వచ్చేది వెచ్చటి ఓనిట్టూర్పు

బాధగా అన్నాడు సుధాకరం భర్త మాటల్ని మౌనంగానే ఎంటోంది వసంత

అదే సమయంలో

ప్రక్కవాటాలోంచి ఎవ్వరిలాగానే వినిపించాయా కేకలు తమ బ్రతుకుల్లోని సమస్యల్లో ఉక్కిరి బిక్కిరొతున్న అదంపతులు, ఉలిక్కి పడ్డారు

వసంత లేచి అదిల్లబోయింది వారించాడు సుధాకరం 'రోజూ వినిపిస్తున్నదేగా' ఇంటింటికీ వుంది మంటిపొయ్యంటారు మనవి వెచ్చటి నిట్టూర్పులూ, వాళ్ళది అర్థంకాని ఆవేశాలు " చిన్నగా పలికింది సుధాకరం గొంతు

"పశువును బాదినట్టు రోజూ భార్యను బాడే అతను అసలు మనిషా? లేక దున్నపోతా? అని అనుమానం నాకు పాపం" అవిడ దెబ్బలు తినని రోజంటూ లేడు ప్లె ప్లె ఆవేశంగా అంది వసంత

'ఈ బ్రతుకు లాటలో వాళ్ళిద్దరిది అదో అట వసంతా" వాళ్ళంతే" సుధాకరం మాటలు పూర్తి కాలేదీంకా, వసంత అందుకుంది

అసలతనికి కాస్తంతయినా బుద్ధి, జ్ఞానం, వగైరాలు వుండ నబ్బిల్లేదా? అవిడా ఓ మనిషేననీ ఆమెకూ చిమూ, నెత్తురూ, మానం, అభిమానం ఉంటాయనీ గ్రహించడా? భార్య అనేది తనకు బానిసగా పడి వుండటానికేనని ఆతని బాపం కాబోలు, రోజూ వచ్చేరా ఇప్పుడెబ్బలు కొట్టడ మేనా? ఉక్రోషంతో అంది

కొందరికి అదో కాంప్లెక్స్ వసంతా! అతనలా రెచ్చిపోతున్నప్పుడు అవిడయినా నోరు మెదపక అగితే బావుణ్ణు! మాటకు మాట ఒప్పుచెప్పితే మగాడు రెచ్చిపోతాడు భార్యభర్తలిద్దరూ ఎవరు కాస్త చిరాకుగా ఉండి కన్ను బుస్సు లాడినా, మిగిలిన వాళ్ళు సహనం చూపితే ఈ ఘర్షణలూ, కేకలూ ఉండనే వుండవు గదా! ఇద్దరికిద్దరూ ఒకటే! సుధాకరం మాటలు రుచించలేదు వసంతకు

అయితే మారూ ఆతన్నే సమర్థిస్తున్నారా?

ఎంతయినా మగబుద్ధి పోనిచ్చుకున్నారు గాదు" నిమ్మరంగా అంది వసంత

అదిగాదు వసంతా! నేను చెప్పేది అక్ష రాతా సత్యం నా చిన్నప్పుడు మా అమ్మ, నాన్నా, కూడా ఇంతే చిన్నపిల్లలం మేము వాళ్ళు చెబులాడుకుంటున్నప్పుడు భయంతో బిక్కుబిక్కు మంటూ వుండేవాళ్ళం అపి, ఇపి అనుకుని నోళ్ళు పికి ఉరుకునే వాళ్ళు ఆ తరువాత సమాధాన పడే వాళ్ళు "నవ్వేస్తూ" అన్నాడు సుధాకరం.

ఒళ్ళు మండింది వసంతకు

మీ వాదన నచ్చలేదు నాకు భర్త ఎన్నన్నా, ఎం చేసినా నోరు విప్పకూడదా? రోపే పిల్చి చెప్తానా విడతే "అంటూ లేచింది వసంత

ఎవని చెప్తావు" అవిడకేమీ గీతా బోధ చేయకు చివరకు నువ్వే 'ఫుల్'ని అయిపోతావు వ్యంగ్యంగా అన్నాడు సుధాకరం కుర్చీలోంచి లేస్తూ కుర్చీని ఎత్తి గొడకు జారవేస్తూ తనూ భర్తతో పాటుగాలో పలకాచ్చింది వసంత

ప్రక్కంటి నుంచి కేకలూ, అవిడ మాటలూ వినిపిస్తూనే ఉన్నాయి

* * *

ఆమర్నాడు ఉదయాన్నే అఫిసుకు వెళ్ళిపోయాడు సుదాకరం. వెళ్ళేముందు మరోసారి పిల్లల ఫిజులు గురించి గుర్తు చేసింది వసంత తలూపుతూ వెళ్ళిపోయాడు

ప్రక్కంటి సరళ భర్త రామారావు కూడా మౌనంగా, తల దించుకుని నడిచిపోతుంటే, అతన్ని రాక్షసుణ్ణి చూసినట్టుగా చూసింది వసంత ఆమెలో విపరీతమైన కోపం ఆ తరువాత అసహ్యం రగిలింది

ఎంత మెత్తగా కనిపిస్తున్నాడీ మనిషి! ఆ నెమ్మదితనం మాటున సైకాచికం దాచుకున్న మనిషి రాత్తుళ్ళు రాక్షసుడిలా మారిపోయి, భార్య ఏదో అన్నందుకు ఉడికిపోయి చాపగొడుతున్న ప్రబుద్ధుడు

వసంత కోప తాపాలూ ఆ స్థాయిలో ఉండగనే, పిలవని పిలుపుగా సరళ బయటకు వచ్చి, వసంతను చూసి పలకరింపుగా నవ్వింది తనూ నవ్వి, లోపలకి రమ్మంటూ చేత్తో సైగ చేసింది వసంత ఆమె లోపలకు వచ్చింది సరళనోసారి ఆపారమస్తకం

పరిశీలించింది వసంత. రాత్రి భర్త చేత దెబ్బలు తిన్నట్టుగాని, ఏదైనట్టుగాని లేదు. పైగా ఎంతో ప్రశాంతంగా, చక్కగా ఉంది

"సరళగారూ! మిమ్మల్ని విషయం అడగాలనుకుంటున్నాను"

సంభాషణకువక్రమిస్తూ నెమ్మదిగా అంది వసంత

"రాత్రి మీరు విన్న ఆ టిట్టూ, దెబ్బల విషయమేనా? మీరడగదల్చుకున్నది?"

చటాల్ని అంది సరళ అవునన్నట్టు తలూపింది వసంత

"క్షమించండి వసంతగారూ! ఆయనకది రోజూ అలవాటయి పోయింది ఆయితే నేనూ అతని అలవాటుకు అలవాటు పడిపోయాననే చెప్పుకోవాలి... ఏం చేయగల్గు చెప్పండి? ఆయన మగాడు, పైగా నా భర్త ఈ దేశంలో స్త్రీగా పుట్టడమే గాదు, భర్త అనబడే మగాడికి బానిసలా పడి బ్రతకడం యిక్కడి అడదాని దురదృష్టం నా ఖర్చు అలా వుంటే ఎవరేం చేయగలరు?"

నిట్టూర్పుతూ అంది సరళ.

అమాటలు వసంతకు నచ్చలేదు.

"అంటే? మీవారు రోజూ రాత్రిళ్ళు మిమ్మల్ని పశువులా కొడుతూ, హింసిస్తుంటే, భారతనారసీ,

నా ఖర్చు యింతేనని అనుకుంటూ ఆ దెబ్బల్ని ఓర్చుకుంటూ, ఆయనకు బానిసగానే బ్రతికేస్తావంటారా?"

స్వరం కాస్త హెచ్చించి అంది వసంత "అదేమీ కాదండీ! చిన్న చిన్న విషయాల మీదనే మా తగవులు నిజానికి కూరలో ఉప్పు ఎక్కువనో సాళి, తక్కువనో సాళి, ఇలా ప్రతీ దానికి ఏవేవో అంటూ కొడుతుంటే నాకూ తిరగబడాలనే, భార్యంటే బానిసగాదూ, పశువు అంతకంటే గాదూ అని అనిపించినా ఆయనలో వున్న ఒక మంచి గుణానికి లొంగిపోతుంటాను" అగింది సరళ

"మంచి గుణాన్నా? నోరు వెళ్ళబెట్టింది వసంత "అవును మంచి గుణాన్నే .. చేతులు పిక్కదాకా కొట్టే మనిషి అనక ఆ కోపం తగ్గేక... విచారిస్తాడు దెబ్బల వల్ల కందిన నా శరీరానికి 'మందు' పూస్తారు పసిపిల్లాడిలా ఏడుస్తారు. తనను మన్నించమని, కోరుకుంటారు అందుకే ఆయనపై జాలి వేస్తుంది కోపం తెచ్చుకోవాలనిపించదు ఆయన కళ్ళల్లో కరిగే నీళ్ళు చూసి మనస్సు ద్రవిస్తుంది అంతో! క్షమించేస్తుంటాను." చిర్మవ్వ నవ్వుతూ అంది సరళ.

వసంత మనస్సు మ్లానమైంది తన భర్త అన్నట్టుగానే తనిప్పుడు నిజంగా 'పూల్'ని అయ్యానా? అన్న ఆలోచన రగిలింది మనస్సులో అయినా ఆమె మనస్సు ఒప్పుకోలేదా ఆలోచనకు "పోనీ, ఆయన బాగా ఉన్నప్పుడు, వచ్చుచెప్పులేక పోయారా?"

అంది వసంత

"అది జరిగింది కాని తను చిరాగ్గానో, పరాగ్గానో ఉన్నప్పుడు వివన్నా బాధపడి తిరిగేమి అనవద్దన్నారు అవి లేవనీ, ఇవి లేవనీ బాధించవద్దంటారు ఎలా చెప్పండి వసంతగారూ!? ఇంట్లో ఏ పూటకు ఏది లేకపోయినా ఎలా గడుస్తుంది? పెద్ద వాళ్ళం మేము తలో గ్లాసూ నీళ్ళు త్రాగి ఆకల్ని చంపుకో చూసినా, పిల్లల ఆకలి తీరే మార్గం చూడాలిగా! అసలు నిన్న రాత్రి మా గొడవ ఈ విషయం మీదనే .. వారం రోజులుగా పోరుతున్నాను ఇంట్లో బియ్యం లేవని-నిండుకున్నాయని కానీ పట్టించుకోలేదాయన మరెలా చెప్పండి? ఎంత కాలం అవగలను పిల్లల్ని?!"

దుఃఖంతో సరళ స్వరం మూగబోయింది కాస్తేపు నిశ్శబ్దంగా రోదించింది కొన్ని క్షణాల నిశ్శబ్దానంతరం వసంత దగ్గర్నుంచి కదిలి తన

ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది సరళ
బాధగా నిట్టూర్పునూ... ఉండిపోయింది వసంత

* * * *

సాయంత్రం వస్తూనే భార్యను పిలిచాడు సుధాకరం

"ఇదిగో సువ్యధిగన డబ్బు" రేపుడయాన్నే వెళ్ళి పిల్లల స్కూలు ఫీజు కట్టిరా!" జేబులోంచి మూడు వందల రూపాయలను తీసి ఆమె చేతిలో వుంచుతూ అన్నాడు సుధాకరం

ఆ డబ్బు అందుకుంది వసంత. మూడు వందలు "చెప్పిన రెండోందలకన్నా, మరో వంద ఎక్కువే తెచ్చారు. అప్పు తెచ్చారా?"

"ఎందుకొచ్చిందా సందేహం? ఆ మాత్రం ఈ తలకాయకు అప్పు పుట్టదనా?"

చిరాగ్ అడిగేడు సుధాకరం.

"అబ్బేబ్బే" అదేగాదు .. నెలాఖరు రోజుల్లో యింత డబ్బు పుట్టడమంటే కష్టం గదాని అన్నాను డిటాలందేక తిరిగిచ్చేయాలి గదా" ఒచ్చే నెలది లోటు బడ్జెట్ అన్నమాట. సమర్థించుకుంటూ అంది వసంత.

"ఈన్న విషయం చెప్పి ఓ ఫ్రెండ్ నడిగి తెచ్చాను అతనికి రోజు పి. ఎఫ్. బావతు బోనోడే అందిందట. అడిగిన వెంటనే ఇచ్చేడు ఎంతయినా పరపతి ఉన్న తలకాయనది "చిరు గర్వంగా వుండతని గొంతు.

ఆ డబ్బును మరోమారు రెట్టిజాసుకుంది వసంత అందులోంచి ఓ ఇరవై రూపాయల్ని తీసి, మిగతాది అతన్నగర్భే వుంచుతూ, "ఈ డబ్బు మీ దగ్గరుంచండి, యిప్పుడే వస్తాను" అంటూ ఆ ఇరవై రూపాయలు తీసుకుని ప్రక్కింటి వేపు కదలబోయింది వసంత.

ఆ డబ్బు ఎవరికి? అటు తీసుకెళ్తున్నావు?" భర్త ప్రశ్నకు కాస్త అగిందామె

"పాపం సరళ ఈ రోజు మధ్యాహ్నమే వచ్చి ఓ యాభై వుంటే ఇప్పుని అడిగింది డిటాలందిన వెంటనే ఇస్తుంది అందుకని" "

అగింది అడ్డొకిలో

తేడా

"అందుకని నానా తంటాలుపడి పిల్లల ఫీజులకని అప్పు తెచ్చిన డబ్బులోంచి తీసి అవిడ కిస్తానంటావ్!" ఎంతయినా అద బుద్ధి చూపించుకున్నావు. మనకే చాలనప్పుడు మరోక్కళ్ళకు మన అవసరాలు మానుకుని యివ్వడంలో అర్థంలేదు. భార్యనే గమనిస్తూ అన్నాడు సుధాకర

"అసలు నాకూ ఇందులోంచి తీసి ఇవ్వాలని లేదు కాని పాపం ఇంట్లో బియ్యం గింజలు లేవంది వారం రోజులుగా ఈ విషయం చెబుతున్నా. ఆ మహానుభావుడు భాతరు చెయ్యలేదంట! అందుకే ఈ ఇరవై రూపాయలు యిద్దామని ఉంది. అవిడ అడిగినంత ఎలానా యివ్వలేను."

జాలిగా అంది వసంత.

నవ్వేడు సుధాకరం.

"సువ్యచ్చే ఆ ఇరవైతో ఎన్ని కేజీల బియ్యం వస్తాయి?" ఇస్తే, పూర్తిగా అవిడ కోరినంత ఇవ్వాలి. లేదా మానెయ్యాలి. వాళ్ళ తంటాలు వాళ్ళ పడతారు. అయినా ఓ వంద ఎక్కువే తెచ్చాను గదా!" పోసీ యాభై రూపాయలు ఇవ్వరాదా?" అన్నాడు

"అమ్మయ్యా! ... యాభై రూపాయలా? అసరి ఇరవై యిస్తేనే తిరిగి ఇస్తుందో లేదోనని అలోచిస్తున్నాను మీకే తెలిదు మీదూరుకోండి! ఇవాళ వాళ్ళు అడిగినంత యిస్తే, రేపూ తయారౌతారు మళ్ళా! అంటూ తెచ్చి పెట్టుకున్న అలంకారప్రాయమైన ఓ చిరునవ్వుతూ కదల బోయింది వసంత

సుధాకరం ఈసారి ఆమెను అపేడు ... అది కాదు వసంతా! ముందు నా మాట విను."

అగింది వసంత.

'అక్కడికెళ్ళి ముందు నీకో విషయం చెప్పాలి .. 'మనిషికి బాధలు వచ్చినప్పుడే తోటి మనిషి కూడా ఇలాంటి బాధలే పడతాడన్న అలోచనతో వుంటాడు. కాని, సుఖాల్లో వున్నప్పుడు మాత్రం ఎదుటి వాడిని

గురించి అలోచించడు అది మనిషి నైజం కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు సాయం చేసేవాడే నిజమైన స్నేహితుడు అవతలవాళ్ళు ఎలాటి వాళ్ళనా కానీ .. చిన్నయసుారి ఏం చెప్పాడో తెలుసా? తమ అవసరాలు మానుకున్నా యితరులను అడుకునే వాడే నిజమైన మనిషి అన్నాడు. అలాటి మనిషిని ఇవాళ ప్రత్యక్షంగా చూసేన్నేను. "అగేడో నిముషం

ఇంకా అలా నించునే ఉండి వసంత.

సుధాకరం స్వరం మళ్ళీ ధ్వనించింది "నిజానికి అతనింట్లో బియ్యం లేవు, కూరలు లేవు. పిల్లలకు పాల డబ్బాలు లేవు సరేన. గుడ్డలేవు. కాని మంచితనం కొండంత వుంది వసంతా! ఆ కొండంత మంచిదనంతోనే సముద్రమంత అకల్ని కూడ గ్లాసేడు మంచినీళ్ళతో తీర్చుకుంటున్నాడు అసలింకో విషయం..." ఏదో చెప్పబోతున్న సుధాకరాన్ని అంది వసంత.

"మీరు చెప్పేది తీరిగ్గా వింటాను గాని, ముంది డబ్బు పాపం ఆ సరళ కిచ్చేసే రాసియింది!! నాకోసం చూస్తుండవచ్చు" కదలబోయింది.

'అబ్బేబ్బేదు': సువ్యధిగన వాళ్ళివ్వనట్లు లేదు." పెద్ద స్వరంతో అన్నాడు.

"ఏం? ప్రశ్నించింది వసంత.

"ఏవేమిటి? అసలు నాకు డబ్బుచ్చిన స్నేహితుడు మరెవరో గాదు. మన ప్రక్కింటి సరళ భర్త రామరావే!!!"

నిర్ఘాంత పోయింది వసంత నమ్మనట్టుగా చూసింది "అవును వసంతా! అతనే .. పాపం యింట్లో అవసరం కోసం ఓ. యఫ్. లోను తీసుకున్న రామరావు. నేను అడక్కోయినా, ఇంకోకళ్ళ ద్వారా తెల్చుకొని తీసుకొచ్చి బలవంతంగా నాకిచ్చాడు. అడిగినవి నిజానికి రెండు వందలే అయినా ఎందుకైనా అవుసరం పడతాయంటూ మరో వంద కలిపి ఇచ్చేడు.... ఎదుటి మనిషిని అర్థం చేసుకుని సహాయం చేసే దంటే నిజంగా అతను మనం రోజూ చూస్తున్న రామరావేనా అనిపించింది "

అగేడు సుధాకరం వసంత వేపు చూసేడు. వసంతలో ఏదో మార్పు కనిపిస్తోంది మరేదో పక్కాత్తా పంగులైంది.

"చూసేవా? అదేనోయే డివనరాగం అంటే! మానవత్వం అన్న పదానికి నిర్వచనమూ యిదే . చిన్నయసుారి చెప్పిన నీతిలో కూడా యిదే భావం. రెండోందల కోసం చూస్తున్న నాచేతిలో మూడోందలుంచి అడుకున్న మనిషికిస్తే!"

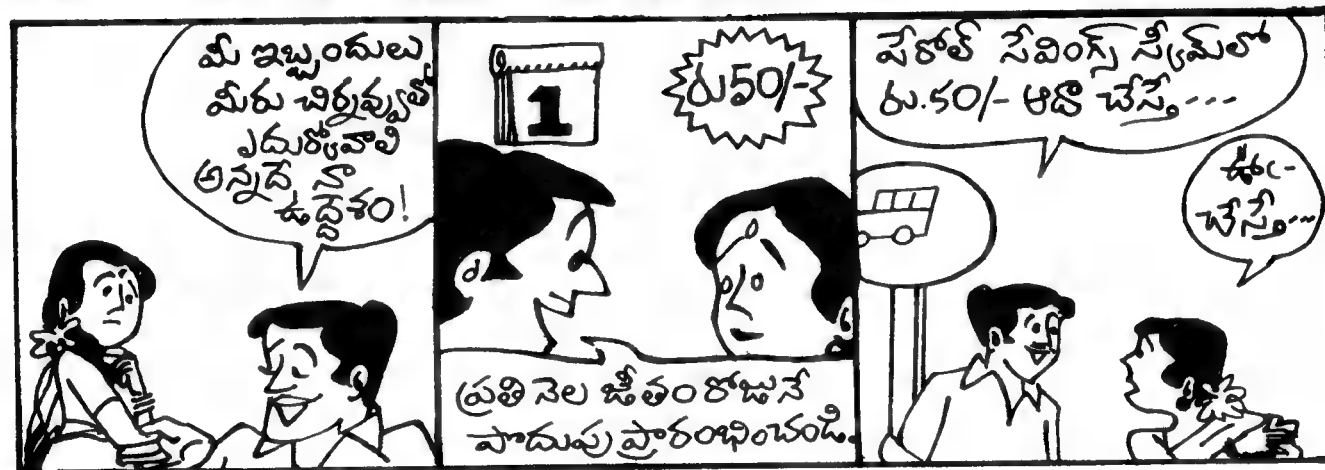
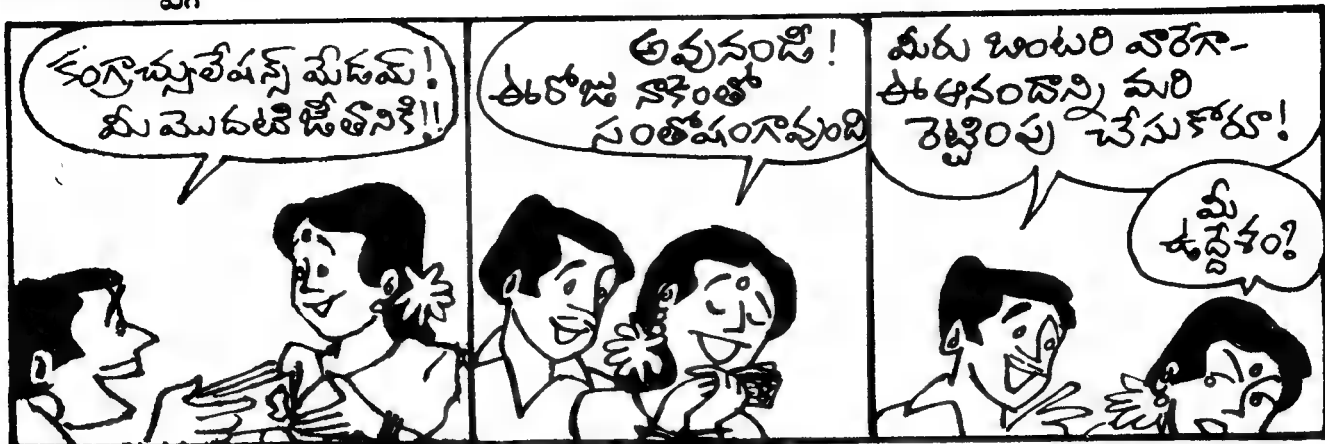
.. బియ్యం కోసం యాభై రూపాయలు సాయం చేయమన్న నాటి అడదానికి, చేతిలో యింత డబ్బుండి కూడా శవలం తిరిగివ్వరేమోనన్న భయంతో ఇరవై రూపాయలు ఇస్తున్న నీకూ ఎంత "తేడా" వున్నదో అలోచించుకుని మరిచెప్పు?!!!"

లేచి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోతున్న సుధాకరం వేపుగా రెప్పవేయకుండా చూస్తూనే ఉండిపోయింది పాపం వసంత.

యీకరు ముంజుకరు చేసిన తిప్పంతో
ఎక జిభీసుతో వండుడొకటే సరిపోయింది.
దండుచేసి మళ్ళీ లోక్ ముంజుకరు
చేంకుండే!!

కందికల్లు

* 5 సం॥ల రికరింగ్ డిపాజిట్ షరతులో మీరు చేసే పొదుపుపై వడ్డీ వడ్డీ మీద రు 7000/- రాకా అదాయంపన్ను విసహాయంవుతుంది.

* 10 సం॥ల సి.టి.డి. లో పొదుపుచేస్తే మీకు లభించే వడ్డీ ఎంతయినా అనుబంధమే వుండదు.

* ప్రతినెల రు 100/- సి. టి. డి. లో పొదుపు రు. 17,482/- రాకా 10 సం॥లు గడిచాక మీచేతి కిందుతుంది.

వివరాలకు - ఏ బ్రాంచ్ లోను లోనైనా, ఏ బ్రాంచ్ కలెక్టరు కార్యాలయంలోని జాతీయ పొదుపు అధికారులను కానీ, జాతీయ పొదుపు విజ్ఞాపన కానీ, లేదా

కమిషనర్
స్కీం సేవింగ్స్
H. No. 3.6.237/2
హిమాయత్ నగర్
హైదరాబాద్ - 500 029
అం. ప్ర.

జాతీయ పొదుపు సంస్థ

❁ పాదుపు నేర్చుకోముందర - ఎర్బుకెందుకు తొందర

నీరియత్ గుత్తుల నర్సింగ్ హామీ

***** డాక్టర్ కె.రవింద్రబాబు *****

(గత సంచిక తరువాయి)

ఇంది దగ్గర అమమ్మ హడావిడి ఎక్కువైపోయింది. ఆమె మాట మాటకి భూదేవికి కబురు చేసి పిలిపిస్తున్నది. ఇద్దరూ కలిసి ఏవేవో పెళ్ళి ముచ్చట్లు చేస్తున్నారు! అప్పుడప్పుడూ బజారుకు వెళ్ళి ఏవేవో కొనుక్కొని వస్తున్నారు!

పది రోజులలో రవి మామూలు మనిషి అయ్యాడు. నీరసం తగ్గింది! అవరేపెన్న వంటరిగా చేయగల్గుతున్నాడు. ఆదివారం సాయంత్రం నర్సింగ్‌తో మే చూస్తుండమని రాధాకృష్ణకు చెప్పి టాక్సీలో విజయవాడ వెళ్ళాడు. దారిలో బుద్దిడు తెల్ల గులాబిలు కొని ఇందు ఇంటికి వెళ్ళాడు. పీధిలో టాక్సీ ఆపి గులాబి బుట్ట చేతిలో వుంచుకుని ఇందు టార్నన్ ఎడ్రస్ కనుక్కుని వెళ్ళి తలుపు తట్టాడు.

ఎంత సేపు తలుపు తట్టినా జవాబులేదు. అప్పుడు చూసాడు తను తలుపు కాళం పెట్టి వుండడం! పక్క టార్నన్‌లో వుండే అమ్మాయి వచ్చి-

అంటి బొంజాయి వెళ్ళిపోయింది!

ఎప్పుడు వెళ్ళింది? అతురతగా అడిగాడు రవి

"వారం రోజులయింది!"

"బొంజాయిలో ఇందువదనగారి అడ్రస్ చెప్పగలరా?"

ఎడ్రస్ తెలియదు! అంటివాళ్ళ నాన్న అక్కడ పనిచేస్తున్నాడు?!

ఎడిపార్మెంట్‌లో పని చేస్తున్నాడు?"

'ఏమో మాకు తెలియదు!"

"అమె మళ్ళీ ఇక్కడకు రాదా? సామాను తీసికెళ్ళిదానికైనా ?"

'సామాను తన వెంటే తీసుకెళ్ళింది. ఇంటాయన ఆ టార్నన్ ఎవరికో అడ్డికిచ్చాడు కూడాను.'

ఇక వుండి ఎన్ని ప్రశ్నలు అడిగినా ప్రయోజనం వుండదనుకుని టాక్సీని

కాలేజి చక్కరకు పొసిచ్చాడు. వాచ్‌మన్‌ను అడిగి బ్రన్నిపాల్ అడ్రస్ అనుబని అయిన ఇంటికి వెళ్ళాడు.

'సార్ ఇందువదన అడ్రసు ఇవ్వగలరా? అని అడిగాడు

ఏమోనండి! అర్థాతరంగా వుద్వోగానికి రాజీనామా కూడా చేయకుండా వెళ్ళిపోయింది. వెళ్ళే ముందు నాకు కనపడలేదు కూడాను!

నిన్న బొంజాయి నుండి ఈ ఉత్తరం మాత్రం వచ్చింది. అంటూ పుత్తరం ఇచ్చాడాయన

సర్,

కొన్ని వ్యక్తిగత కారణాల వలన నేను అర్థాతరంగా ఇలా వచ్చేయవలసి వచ్చింది. ఈ ఉత్తరంలో జత చేసిన నా రాజీనామాను అంగీకరించవలసిందిగా కొరుకుంటున్నాను. మీకు ఇబ్బంది కలిగించినందుకు క్షమించాలి.

ఇందువదన

ఇందు అడ్రస్ కొసం పుత్తరం అంటా వెతికాడు. ఎక్కడా అడ్రస్ ఇవ్వలేదామె!

చూశారా! అడ్రస్ యివ్వలేదు! ఆమె ఇలా ఎందుకు చేసిందో అర్థం కావడంలేదు! కారణం ఏదయినా మేము ఒక మంచి లెక్కరకేనా దొంగట్టుకున్నాము."

అయిన వద్ద సెలవు తీసుకుని వచ్చేనాడు రవి

* * * * *

ఉత్తరదేశం చూడ్డామని రఘుతోపాటు ప్రయాణమైంది. మంజు నరసమ్మగారు ప్రేమతో చేసి యిచ్చిన పులిపోర, లడ్డు, చక్రపాంగళి కాయర్లు తీసుకుని సూట్‌కేసెలతో సహా జి.టి. ఎక్స్‌ప్రెస్ ఫస్టు క్లాసు కూపేలో ఎక్కారు రఘు, మంజు.

చేదుడ్డా పకాలకు దూరంగా పోవాలని వెకరు, ప్రేమించినవాడి మనసు తన ముద్దుల చెల్లి మీద లగ్గుమైందని తెలుసుకుని వెకరు గుంటూరు నుండి ఎంత దూరంగా వెళ్ళిపోతే అంత మంచిదని నిర్ధారించుకున్నారు!

రఘు మనసు, శరీరం దెప్పి వున్నాయి. నీరస స్థితిలో వున్న అతనికి ధైర్యం చెబుతూ తోడు నీడగా వుండే ఆత్మీయుల సాంగత్యం అవసరం! మంజు వున్న చోట విచారం దరికిరాదు అని అతని పృథ విశ్వాసం! కష్ట కాలంలో తనను రక్షించి ఒక విధంగా ప్రాణదానం చేసిన మంజు అంటే అతనికి అభిమానం ఎక్కువయింది! మంజు అమ్మను కూడా మార్చేసింది అనుకుంటే అతనికి మంజు మీద గౌరవం, వెక విధమైన భక్తి భావం పొంగేది. బలహీనమైన తన శరీరం ప్రేమాఘాతంతో తూట్టుపడ్డ మనసుతో వెంటరిగా వుండటాని! భీతిల్లిపోతున్నాడు అందుకే మంజు రమ్మనగానే ఆమె వెంట బయల్దేరి వచ్చాడతను. యం బి. యస్ చదివేప్పుటి నుండి రఘుకు మంజు అంటే ఒక విధమైన అభిమానం, ఆరాధనా! ప్రాక్టికల్ జోక్స్ వేస్తూ అందరనూ కవ్వస్తూ నవ్వస్తూ వుండే మంజుతో స్నేహం చేయాలనే అతని తపన తల్లి చాదస్తం వలన భగవంతుడు చెందింది. ఆ తర్వాత మంజు అమెరికా వెళ్ళటం, తను ఇక్కడ యం బి. బి. యస్ చేసి లిట్టి ప్రేమలో పడి భగవంతుడు చెంది ఆ తర్వాత ప్రాణాలు తీసుకోవాలని ప్రయత్నించి విఫలమై ఇప్పుడేలా మంజుతో యాత్రకు

జరిగినకథ -14: ఇందువదన అప్పమిత్రుడు చంద్రహాస్ గుంటూరులోని రవిగారి శత్రుత నర్సింగ్ తో మేలో చేరాడని తెలిసి అతనిని చూడడానికి గుంటూరు వస్తుంది ఇందువదన. చంద్ర, రాజ్ ఇందువదన పేరు కలవరించడం పెన్న రవి మనసు కల్లోలం చెందుతుంది. అమెరికా నుండి వచ్చిన తన క్లాసుమేటు మంజు ఇందుకి పెద్దమ్మ కూతురని తెలుసుకుంటాడు. రవి, ఇందుపై అభిమానం పెరిగింది. మంజు, రవి నన్నిపాతంగా ఉండటం చూచిన ఇందు మనసు వ్యాకులం చెందుతుంది. రవి జ్యూర తీవ్రత చూస్తే మంజుకి భయంవేసింది. మెడిసిన్ ప్రొఫెసర్ రామారావు వచ్చి రవిని చూసినా అతని పరిస్థితి మెరుగవలేదు. సావిత్రిమ్మ కోలుకుంది. ఆమె మంజు, రవిల వివాహం జరిపిస్తామని చెబుతుంది. ఇందు విజయవాడ వెళుతున్నానని చెప్పినప్పుడు ఆమె మనసు తీవ్రంగా గాయపడిందని తెలుసుకుంటాడు చంద్ర. రవి, రఘు ఇద్దరూ బాగా కొలుకున్నారు. మంజు, రఘు ఆగ్రా వెళ్ళిపోయారు. రవి ఇందు పనిచేసే కాలేజీ ఫోను చేస్తే ఆమె గురించి ఇన్‌ఫర్మేషన్ డ్ రికలేదు.

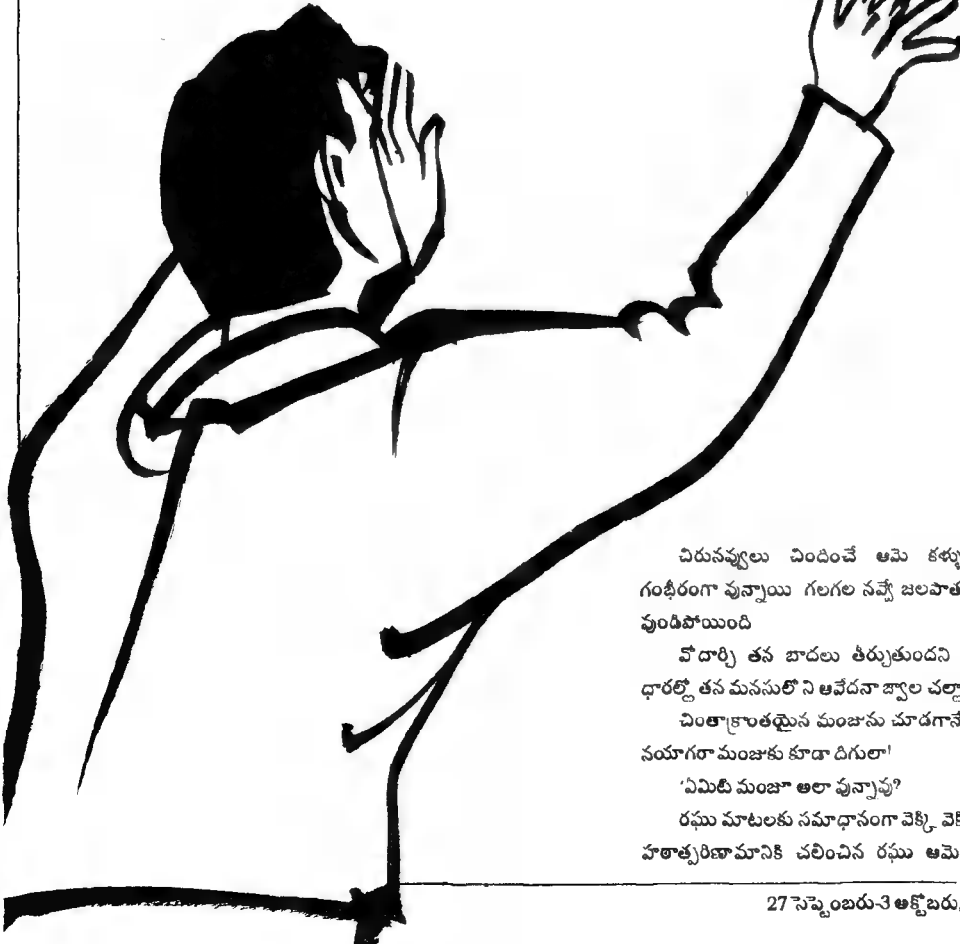

బయల్దేరాడు

మంజు తన ప్రాణాల్నితే నిలిపింది గాని మనసులో విపరీతమైన పరికితనం పెరిగిపోయింది చీటికి మాటికి పులికిపడటం కన్నుమూస్తే కవ్వెస్తూ లిల్లి రూపం - సుందరమైన ఆమె ముఖం యాసిడోతో విశృతమై పీకరంగా అరుస్తూ కనపడటం, అంతలోనే మేడమిద నుండి దుమిక ఆమె తల చిట్కి రక్తనిక్తమై నేలమిద చచ్చిపడి పుండటం - నిజానికవన్నీ అతను చూడకపోయినా చూచినట్లు కళ్ళ ముందు భ్రాంతి కలగడం - తర్వాత నరాలలో విపరీతమైన పణుకు భయం, కెవ్వన కేక వేయాలనే కొరిక - ముందు వెనకలుగా రక రకాలుగా అనుభూతులతో మనసు నిండిపోయి ఆఖరులో సన్నెజంగా శరీరం పుండిపోవడం జరుగుతున్నది

రైలులో మంజుతో ప్రయాణం అంటే నవ్వల ఏందు ఆరగించటం అనుకున్నాడు రఘు!

కాని మంజు రైలెక్కిన దగ్గర్నుండి ఎంతో ముబాబంగా పుంటున్నది మనసులో ఏదో తీవ్రమైన ఆలోచనలు చెలరేగుతున్నట్లు గుండ్రంగా పున్నది

చిరునవ్వులు చిందించే ఆమె కళ్ళు శరన్నేహవృతమైన ఆకాశంలా గంభీరంగా పున్నాయి గలగల నవ్వే జలవాతంలాంటి ఆమె గొంతు నిశ్శబ్దంగా పుండిపోయింది

వోదార్చి తన బాదలు తీర్చుతుందని అనుకున్నాడు ఆమె స్నేహమృత ధారల్లో తన మనసులోని ఆవేదనాశ్వాస చల్లారుతుందనుకొన్నాడు!

చింతాక్రాంతమైన మంజును చూడగానే రఘు నిర్విణ్ణుడయ్యాడు నవ్వల నయాగరామంజుకు కూడా దిగులా!

'ఏమిటి మంజూ ఆలా పున్నావు?

రఘు మాటలకు సమాధానంగా వెక్కి వెక్కి ఏడవసాగింది మంజు అనుకొని హతాత్పరిణామానికి చలించిన రఘు ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళి మంజూ! ప్లీజ్!

శుశ్రుత నర్సింగ్ హామ్

నువ్వలా ఎముస్తుంటే నాకేదోలా వుంది! అంటూ ఆమె తలను పైకెత్తి కుడచేతి చూపుడు వేలితో బుగ్గలమీద జాలువారుతున్న కన్నీటిని తుడవసాగాడు మంజు! ని బావ ఏమిటో నాకు చెప్పువూ?

సమాధానంగా బావురుమని ఏడ్చింది మంజు పుట్టిన చగ్గర నుండి ఇన్ని సంవత్సరాలుగా ఆమె ఏడ్చి ఎరగమ! ఫెళ పెళలాడించిన ఎండకాలం తర్వాత వచ్చే బీకర పర్వాలా ఏడ్చు ఎరుగని మంజు జీవితంలో మొదటిసారిగా విలపిస్తున్నది! కట్టలు తెగిన ఎపాచ సాగరం ఆమెను ముంచెత్తింది

ఆమె అలా కొంతసేపు ఏడ్చితే మనసులోని వ్యధ కరగి ద్రవించి కన్నీరుగా వెలికివచ్చి పూదయం తెలిక పడుతుందనిపించింది రమ్మకు

యం బి బి యస్ చదివేప్పుడు మంజు, రవి చాలా క్లోజ్ గా వుండేవాళ్ళు ఆమెరికా నుండి తెరిగి వచ్చిన చగ్గర్లుండి ఆమె రవి ఇంట్లో వుంటూ శుశ్రుత నర్సింగ్ వో మీ చూస్తూ వుండటం చూచినవాళ్ళు ఈ మంజు రవిన పెండ్లాడి ఆమెరికా వెళ్ళిపోతుంది లేదా వివాహసంతరం తను ఇక్కడే వుండిపోయి నర్సింగ్ వో మీ డెవలప్ చేస్తుంది

రవి అదృష్టవంతుడు అనుకున్నాడు! 'రవి మంజుల ప్రేమకు ఎదో అవాంతరం అయ్యేదది వుంటుంది, లేకపోతే యీమె ఇలా పంటరిగా ఉత్తరదేశానికి ఎందుకు బయల్దేరుతుంది? అని మనసులో అనుకుని-

మంజూ! రవి నిన్నేమయినా అన్నాడా? లేకపోతే నీకు ఇంత బాద కలుగవలసిన అవసరం ఏమిటో? అని అడిగాడు రమ్మ

రహూ! ఇప్పుడు మంజు పరిస్థితి నీ స్పృతి ఒకటే! యం బి బి యస్ హాసయాకమా నాన్నగారు సావిత్రిమ్మ గారితో మా పెళ్ళి విషయం కదిపినప్పుడు,

ఇంట్లో ఎల్ల వుండగా పరాయి సంబంధం ఎలా చేసుకుంటాం అని అంది ఆ తర్వాత ఇక్కడ వుండలేక ఆమెరికా వెళ్ళిపోయాను పోయానే గాని నా మనసులో నుండి రవిన తొలగించుకోలేక పోయాను ఇండియా తెరిగి రావటానికి అవకాశం దొరకగానే రెక్కలు గట్టుకు తెరిగివచ్చి వాలాను

ఒకసారి రవి, సావిత్రిమ్మగారూ ఇద్దరూ అస్వస్థులైతే ఇల్లూ, హాస్పటలూ నాచేననుకుని సమర్పించుకు రాసాగాను

రవి మృత్యు ముఖంనుండి బయటపడుతుంటే చూచి అంతులేని ఆనందం పొందాను కాని నా సంతోషం అతి త్వరలో హరించుకుని పోయింది

సావిత్రిమ్మగారి మనసు పూర్తిగా మారిపోయింది రవి బాధ్యగా నేను యిల్లూ, శుశ్రుత నర్సింగ్ వో మీ చక్క దిద్దాలని ఆమె కుండ బద్దలు కొడుతున్నది ఉన్న ఆటంకం ఇలా అదిగమించాను అని సంతోషపడుతున్న సమయంలో రవి మనసు నామీద లగ్నం కాలేదని, అతను నా చెల్లెలు ఇందుమీద మనసు పడుతున్నాడని తెలిసింది! సావిత్రిమ్మగారి మంకుపట్టు

నాకు తెలియంది కాదు రవి మెడలు వంచి అతను నన్ను వివాహమాడటానికి ఆమె శతదా ప్రయత్నిస్తుంది! బతిమిలాడో, భయపెట్టో అతన్ని వొప్పించటానికి తాపత్రయ పడుతుంది!

మనసులేని వివాహం చేసుకుని చెల్లెలు జీవితంలో నిప్పులు పోసేదా? మనస్సైనవాడిని వదులుకుని జీవితం అందకార బంధురం చేసుకునేదా?

నా కమ్మ తొలగాలనే ఉద్దేశంతో ఇందు వుద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చి బొంబాయి వెళ్ళిపోయింది! జీవితంలో మొదటిసారి సంక్లిష్ట పరిస్థితి ఎదురయింది! ఎటూ ఆలోచించుకోలేక ఏమి పాలుపోక ఇలా బయలుదేరాను నా మనసును ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తున్న చిక్కుముడిని విప్పుకోలేక సతమతమవుతున్నాను

మనసులోని వ్యధను మాటల్లో వ్యక్తీకరించినందువల్లనో ఏమో మంజు ముఖంలో మరలా ప్రశాంతత చోటు చేసుకుంది

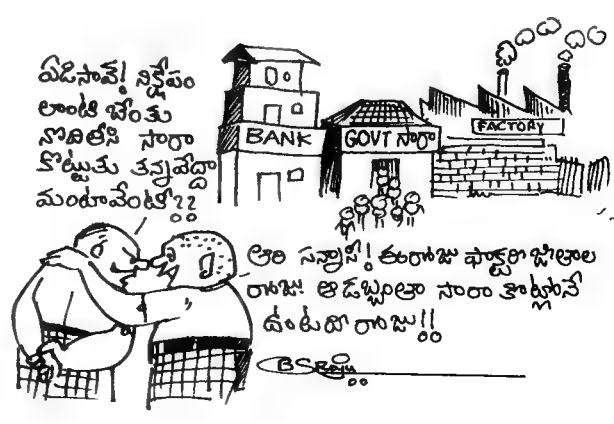
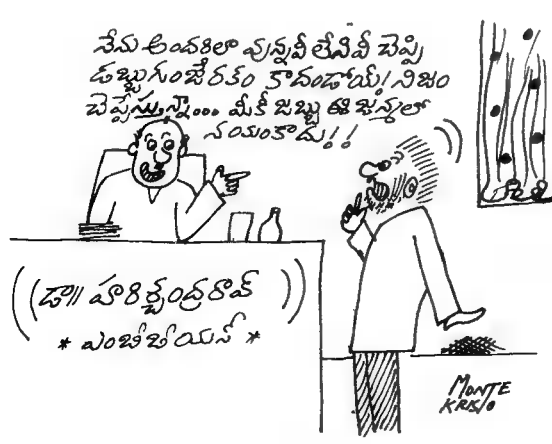
రమ్మ మనసు మెత్తన తనకు గాని ఇతరులకు గాని కష్టంపన్నే సహించలేదు విపరీతంగా బాద పడతాడు త్వరగా ద్రవించే అతని అర్థ వృద్ధయం ఇప్పుడు ప్రజా వృద్ధయ అయిన మంజు మనోవేదన చూచి చలించి పోయింది మంజు ఇలా బాదపడుతున్నదంటే ఆమె రవిన ఎంతగా ప్రేమించిందో? ఇన్ని వేలమైళ్ళు అతనికోసం తెరిగి వచ్చి తన ప్రేమ సఫలీకృతం కాబోయే సమయానికి అతని మనసును వేరొక వనత, తన చెల్లి దోచుకుందని తెలిసి హతాశురాలయింది! ఈమెను వొదార్చి మామూలు మనిషిని చేయాలి అనుకుంటూ రమ్మ-

ఈ రఘు నా వలినే ప్రేమోపహతుడు! మెత్తని వృద్ధయం కలవాడు ఏమాత్రం కష్టం పచ్చినా వొర్లుకోలేదు ఇప్పుడు మా ఇద్దరి పరిస్థితి వెకటిగానే వున్నది! ఇద్దరం దురదృష్టం అనే పదవలో పయనించే నావికులం- అని మంజు అనుకుంటూ వుంటే ఇద్దరి మనసులూ అనుకోకుండా దగ్గరయినాయి!

మంజూ! ప్లీజ్! నువ్వలా బాధపడుతుంటే నేను చూడలేను! నాకోసం, అయినా నువ్వూ ఇలా దిగులుపడడం మానివేయాలి అంటూ ఆమె రెండు చేతులూ పుచ్చుకుని బతిమిలాడుతున్న రఘు గుండెపై తలొనించి వుండిపోయింది మంజు కనులు మూసుకుని వుండిపోయిన ఆమె కురులు చేతితో నిమిరుతూ వుండిపోయాడు రఘు!

* * * * *

రవి నర్సింగ్ వో మీలో వో ఏ చూస్తూ వున్నాడు అలసిపోయిన అతని శరీరం, మనసు విశ్రాంతి కొరుతున్నా వృత్తి ధర్మం అతన్ని అలవాటుగా పని చేసుకుపోయేట్లు చేస్తున్నది వో ఏ అయిపోయి ఇంటికి వెళుతుంటే చంద్ర వచ్చాడు

విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి, వేలూరి
 శివరామశాస్త్రి, చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి, శ్రీశ్రీ తల్లా వర్మల శివశంకర
 శాస్త్రి, కాటూరి వెంకటేశ్వరరావు, వేదుల సత్యనారాయణశాస్త్రి,
 మధునా పంతుల సత్యనారాయణశాస్త్రి, మల్లంపల్లి సోమశేఖర-
 శర్మ, భావరాజు వెంకట కృష్ణారావు, రాయప్రోలు సుబ్బారావు,
 పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు, తిరుమల రామచంద్ర, పిలకా
 గణపతిశాస్త్రి, విద్వాన్ విశ్వం, చిలకమర్తి లక్ష్మీ నరసింహం,
 వేంకట పార్వతీశ్వర కవులు, శ్రీరంగం నారా
 యణబాబు, గొట్టూరు వెంకట రాఘవా

**బా
 ర
 తి**

సాహిత్య మాసపత్రిక

నందరావు, రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ,
 శ్రీవాడ సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి, పానుగంటి
 లక్ష్మీ నరసింహారావు, శ్రీవాడ గోపాలకృష్ణమూర్తి, జి. వి.
 కృష్ణారావు, కె. వి. రమణారెడ్డి, నిఖిలేశ్వర్, మల్లంపల్లి శరభయ్య,
 కొత్త సత్యనారాయణ చౌదరి, జామవ, కవి కోదండ వెంకటరావు,
 చిలుకూరి వీరభద్రరావు, వేలూరి వెంకటరమణయ్య, వేదం
 వెంకటరాయశాస్త్రి, వజ్రల కాళిదాసు, ఆర్. ఎన్. సుదర్శనం,
 చలం, రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి, బలివాడ కాంతారావు, చక్రవర్తి
 రాజగోపాలాచారి, చేకూరి రామారావు, మమ్మల సీతారామ
 మూర్తి, బి. జి. ఎల్. స్వామి, నిడుదవోలు వెంకటరావు, హెచ్. ఎస్.
 బ్రహ్మానంద, సర్దేశాయి తిరుమలరావు, ఆరుద్ర, కవికోకిల
 దువ్వూరి రామిరెడ్డి, ఏకరాల శేషాచార్యులు, దాశరథి, డా. సి.
 నారాయణరెడ్డి, గుంటూరు శేషేంద్రశర్మ, దుర్గాబాయి దేశ్ముఖ్.

శుశ్రుత నర్సింగ్ హామ్

ఏం చంద్రా బాగున్నావా? అని అడిగాడు రవి
మి దయవల్ల, మరిజాగారి దయవల్ల బాగున్నాను సార్
'రా ఇంటికి వెళదాం'

ఇంటి దగ్గర మేడమీద గదిలో కూర్చున్నారెద్దరూ!

చంద్రా! ఇందుకు నీకంటే అత్యయ్యులైన స్నేహితులు లేరని నాకు తెలుసు
అమె ఇక్కడ నుండి, ఆ తర్వాత విజయవాడ నుండి అర్ధాంతరంగా ఎందుకు
వెళ్ళిపోయిందో చెప్పగలవా?

అమె ఎవరినో చాలా గాఢంగా ప్రేమించింది! తాను ప్రేమించిన వ్యక్తిని
హిందలేసు అనే దృఢనమ్మకం అమెను బాగా కృంగదీసింది ఆ దిగులుతో అమె
అలా అర్ధాంతరంగా వెళ్ళిపోయింది

అలాగా అమె ఆధ్రును ఇవ్వగలవా?

ఇందు ఆధ్రును వ్రాసి ఇచ్చి, రవి దగ్గర శిలపు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు
చంద్ర

రవి మనసు కల్లోల సాగరంలా మారిపోయింది! ఇందు అంతగా
బాధపడిపోవలసిన అవసరం ఏమొచ్చింది?

అమ్మమ్మ, భూదేవి తను మంజును వివాహం చేసుకుంటాడన్నట్లు
మాట్లాడుకుంటూ వుండే, అమె ఏని అక్క మార్గానికి అడ్డు రాగూడదని
వెళ్ళిపోయిందా?

తనకు, అమ్మమ్మకు అస్సన్నత ఏర్పడవుపుడు మంజు చాలా చాకచక్యంగా
ఇల్లా, నర్సింగ్ హామ్ సరిదిద్దుకు రావడం చూచి అమ్మమ్మ మంజుపై మనసు
పడింది! నిజానికి తనకు మంజుకంటే సరిఅయిన జోడి మరివెవరండరు అనేక
సంవత్సరాల అత్యయ్య స్నేహమేకాక శుశ్రుత నర్సింగ్ హామ్ మను నడవటానికి తగిన
సహాయ సంపర్కం అందజేయగల శక్తియుక్తు లామెలో వున్నాయి! అమె
మనసు అనమీద లగ్నమైవున్నదని కూడా తెలుసు! కాని

ఇటు ఇందు! లేతగులాబి మొగ్గలాంటి ఇందు- తన మనసు
పూర్తిగా అర్థం చేసుకోగల రచయిత్రి ఇందుతో పరిచయం అవకపోతే మంజును
వివాహ మాడటానికి ఏ విధమైన అభ్యంతరం వుండేది కాదు!

సంపెంగ లాంటి మంజు, గులాబి మొగ్గలాంటి ఇందులలో తన మనసు
ఏవైపు మొగ్గు చూపుతున్నదో తెలుసుకోగల శక్తి కలది ఇందు

అమె ఇలా అర్ధాంతరంగా తనతో చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయిందంటే వెకటి
కారణం వుండి వుంటుంది! అక్క దారికి అడ్డు రాకుండా వుండాలనే తపనతో నే

అమె తనకు దూరమైవుంటుంది!

ప్రేమ అగ్నిగాన్ని బలిగా కొడుతుంది! తనను ప్రేమించిన వాడి మేలుకొరి
అతనికి దూరమై పోవాలనుకున్నది ఇందు! అమె వంతు కర్తవ్యం అమె
నెరవేర్చుకున్నది కాని తన మనసు నిండుకు వుండిపోయిన ఇందు రూపం తను
ఎంత ప్రయత్నం చేసినా తొలగించుకోలేక పోతున్నాడు

ఇందు! నాకెందుకు కనపడ్డావు? కనపడ్డావు పో నా మనసంతా ఎందుకు
దోచుకున్నావు? దోచుకున్నావు పో ఇలా అర్ధాంతరంగా చెప్పి చెయ్యాకుండా
ఎందుకు మాయమయ్యావు? మాయమయ్యావు పో ఇలా నన్ను నీ జ్ఞాపకాలతో
ఎందుకు వేధిస్తున్నావు! అనుకుంటూ నిద్రపట్టక మంచంమీద అటూ ఇటూ
దొర్లుతూ జాగారం చేసాడు రవి! తెల్లవారి లేస్తే ఫోన్ చేసి హైదరాబాద్
బస్ లో టికెట్ రిజర్వు చేయించుకున్నాడు హైదరాబాద్ జేరి అక్కడ నుండి
బొంబాయి వెళ్ళిపోవాలని అతని ప్లాన్ ను

అమ్మమ్మా! ఈ రాత్రికి బయల్దేరి బొంబాయి వెళుతున్నాను వారం
రోజులలో తెరిగి వస్తాను అన్నాడు సావిత్రమ్మగారితో

అదేమిటా? జబ్బుపడి నీరసంగా వున్నావు! ఇప్పుడు అంత
దూరప్రయాణం ఎందుకు పెట్టుకున్నావు?

అవసరంగా వెళ్ళి రావాలి! తప్పుడు అంటూ నర్సింగ్ హామ్ వైపుకు
నడుచుకుంటూ వెళ్ళాడు

రాధాకృష్ణకు ఫోన్ చేసి అవసరంగా నేను బొంబాయి వెళ్ళవలసి వచ్చింది
వారం రోజులు నర్సింగ్ హామ్ చూస్తూ వుండాలి! అని అడిగాడు

అతను 'సరే' ననగానే రవి మనసు ఎంతో తేలికపడింది వోపి చూసి
వార్షులలో వున్న ఇన్ పేషెంట్లందరూ రాధాకృష్ణకు ఇన్ ట్రోడ్యూస్ చేసి
సాయంత్రం అయిందింటికి ఇంటికి వెళ్ళాడు

హైదరాబాద్ బస్ ఆరింటికి బయల్దేరుతుంది! స్నానం చేసి బట్టలు
సూట్ కేస్ లో సర్దుకుని బాక్సీలో బస్ స్టాండ్ కు వెళ్ళబోతుంటే హాస్టల్ నుండి
పోస్ వచ్చింది

సారో! కడుపు నొప్పితో బాధపడుతున్న అమెను
తీసుకువచ్చారు! రాధాకృష్ణగారు ఏదో ఎమర్జెన్సీ ఆపరేషన్ చేయటానికని
విజయవాడ వెళ్ళారట అంది సరోజ

బాక్సీ నర్సింగ్ హామ్ ముందు అపి లోపలకు వెళ్ళాడు రవి ఇరవై
సంవత్సరాల యువతిని ఎగ్జామినేషన్ టీబిల్ మీద పడుకోబెట్టారు తెల్లగా
వాలిపోయి వుండామె నాడి చాలా బలహీనంగా వుండి బి పి రిడింగ్ తెలియడం
లేదు పొత్తికడుపు వుబ్బి వున్నది పరిశ్ల చేసి ఎక్స్ పిక్ గాస్ట్రోవన్ అని నిర్ధారణ
చేసుకున్నాడు రవి!

క్షణం సేపు నిర్మాంతహాయి కుర్చీలో కూర్చుండి పోయాడు! ఈ అమ్మాయిని
ఇలాగే గవర్నమెంట్ ఆస్పత్రికో, మరో ఆస్పత్రికో రిఫర్ చేస్తే?

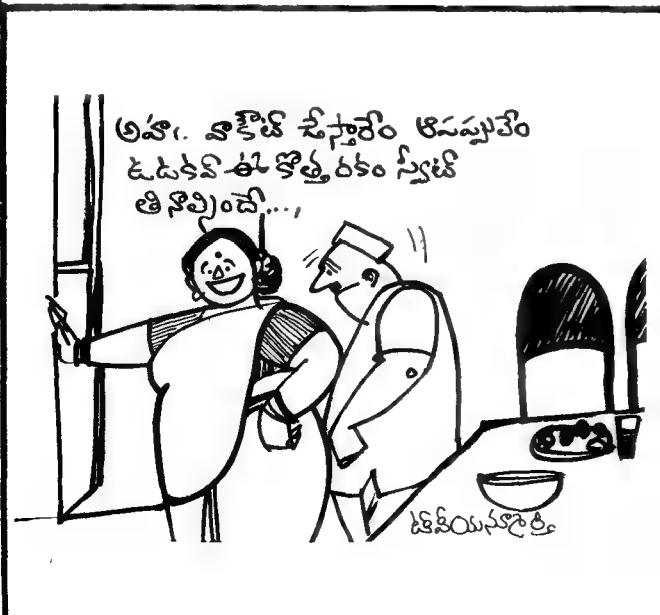
ప్రమాద స్థితిలో వున్న రోగిని అటూ ఇటూ పంపి కాలయాపన జరిగితే
ప్రాణమోసం తప్పదు! వృత్తి దర్శం ఒకవైపు, ఇందును చూడాలనే తపన వొకవైపు
మనసును కల్లోల పరుచసాగాయి రవిని!

వైద్యవృత్తి ఒక పవిత్ర ధర్మం! ఆ ధర్మ నిర్వహణలో అనురాగవాళం అడ్డు
రాకూడదు! అని నిర్ణయానికి వచ్చాడతను!

సరోజను పిలిచి డియేటర్ రెడి చేయమని చెప్పి బాక్సీలోని సూట్ కేస్ లో పల
పెట్టిందాడు!

ప్రమాద స్థితిలో వున్న రోగి ప్రాణ పరిరక్షణ యత్నంలో పడిపోయిన రవి
మనసు నుండి ఇందు గురించిన ఆలోచనలు తాత్కాలికంగా
తొలగిపోయాయి! అతనిని వైద్యవృత్తి అనే పవిత్ర ధర్మం అడ్డుపడి
అపివేసింది

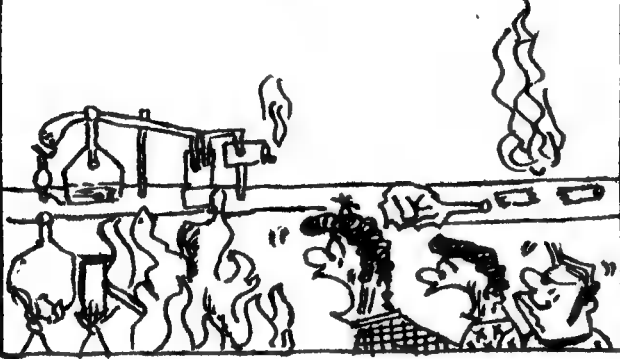
(అయిపోయింది)

టీవీ లో కాలేజీలకు విద్యా బోధనలు

Sarathi

ఇప్పుటి వరకు మనం చేసిన ప్రాజెక్ట్స్
ఇక చాలిద్దామా..!! సెలవు...

చూడండి! ఇప్పుడు

ఈ టోటల్ 1234-56

పట్టిందిగా దాన్ని 654321
లోంచి - చెయ్యండి.

చెప్పండి! టీవీ గ్రాన్లు ఎవరు పగల
కొట్టున్నారు..! దాన్ని పాస్ట్ ఎవరెత్తుకు
పోతున్నారు..!

Sarathi

ఇప్పుటి వరకు మీరు సగం లెక్కలర్థం
చేసుకున్నారుగా! మిగతా లెక్క వచ్చేవారు
ఇదే రోజు చూస్తారు.

ఇప్పుడు తెలిసింది

కె.కె. రఘునందన్

"నీ కేరాబాబా! ఆఫీసైహోయింది కదా! ఎంచక్కా యింటికెళ్ళి పెళ్లాంతో కబుర్లు చెబుతూ కూర్చుంటావు! నన్ను చూడింకా బ్రహ్మచారిగాడ్చి రూంకి హాయి పంట పండుకోవాలింకా! గోడ గడియారం అయిదు గంటలు కొట్టడంతోనే పైల్స్ మూసేసి బయట కొచ్చాక నాతో అన్నాడు సూర్యారావు

హా! నువ్వు పెళ్లి చేసుకుని ఆఫీసైహోయిని దగ్గర్నుంచి పెళ్లాంతో కబుర్లు చెప్పకూడదూ! అన్నాను హాస్యంగా

అలా యిద్దరం మాట్లాడుకుంటూ బొంకుల దిబ్బ దగ్గర బీత్రాగా

పది నిమిషాల తర్వాత వస్తానని చెప్పి యింటికి దారి తీసాను

బేను! సూర్యారావు అన్నదాంట్లో అర్థం లేకపోలేదు సాధారణంగా పెళ్లయిన క్రొత్తలో త్వరగా చేరాలని తన కోసం పెళ్లాం ఎదురుచూస్తుంటే - తను పట్టుకెల్లిన మల్లిపూలు తురమాలని తరువాత తీరిగ్గానే పూసులాదాలని ఇంకెన్నో కోరికలుంటాయి

కానీ, నాకే సరదాలు లేకపోవడాన్ని కారణం రాజ్యం

రాజ్యం అందంగా ఉండదు. నలుపు పైగా ఎత్తు పళ్ళు ఆమెతో ఎక్కువసేపు మాట్లాడానికి ఎవరూ యిష్టపడరు

అటువంటి అనాకారిని పెళ్లి చేసుకోవటం నిజంగా నా దురదృష్టం నా నుదుటివ్రాత అలా వ్రాసి ఉంది మరి

రాజ్యం నల్లగావున్నా నేను చేసుకోక తప్పింది కాదు కారణం ఆమె నా మేనమామ కూతురు

పుట్టగానే నా పెళ్లాం అనుకున్నారర్

అదేం ఛాందసమో గాని - ఇవతలివారి అభిప్రాయాలు తెలుసుకోకుండా అపరిపక్వమైన వయస్సులో పెండ్లిళ్ళు నిర్ణయించటం పూర్వీకుల మూర్ఖత్వానికి మచ్చుతునక

మొదట ససేమిరా చేసుకోనన్నాను "రాజ్యం నా కోడలు కాకపోతే ఉరేసుకు ఛస్తాను అని బెదిరించి మరి తాళి కట్టించింది అమ్మ

ఓ అందమైన అమ్మాయి వెంటపడి ప్రేమించి చూడగా బీదలంటి తిరిగి . నినిమాలకెళ్లి అనక పెళ్లి చేసుకోవాలన్న నాకోరిక. కలగానే మిగిలిపోయింది

గతం ఆలోచిస్తూ యిల్లు చేరాను.

గుమ్మంలోనే నిలుచుంది రాజ్యం

ఎత్తైన వల్లతో నవ్వుతూంది చూపులు మరల్చాను అసహనంగా దెయ్యంలా నా కోసం నిలబడ్డం ఎందుకూ! కసిరాను

'బావా' ఈరోజు మినర్వాలో దసరా బుల్లోడు పచ్చిందట వెళ్ళాం రా బావా! అశగా అడిగింది రాజ్యం

'నీతో సినిమా ఒక్కటే తక్కువైపోయింది ఇప్పటికే నలుగురిలో తలెత్తుకోలేక పోతున్నాను ఏదో పెద్దల మాటని కొట్టియలేక నిన్ను కట్టుకున్నాను కాని నిన్ను పట్టుకుని ఊళ్ళలాడానికి కాదు చిరగా చెప్పాను రాజ్యం ముఖం దించుకుని లోపలికి వెళ్లిపోయింది

రెండు నిమిషాల తర్వాత బోర్నివిటా తెచ్చింది అసంభృష్టంగానే త్రాగాను

నేనింట్లో ఉంటానన్న మాటేగాని ఉన్న అక్షణంలోనే ఎంత విసుగ్గా గడపుతాను పీ! దీవితం అంటే యింత చేదుగా . క్షణం క్షణం నిర్విర్యంగా . నిర్దిష్టంగా ఉదాసినంగా గడవవలసి వస్తుందనుకోలేదు

మ్మదు మధురమైన కలల్ని వాస్తవం చేసుకుని ముచ్చట్లన్నీ తృప్తిగా తీర్చుకోవాలని అవగించుకుంటే ఆవేదనకి కూడా తావివ్వకూడదన్న నా తపన ఆశలు వ్యర్థమైపోయాయి

పుస్తకం తీసానన్నమాటేగాని . దృష్టి నిలవటంలేదు అక్షరాలు అలుక్కుపోయినట్లు అగుపిస్తున్నాయి

"బావా! ఏం అలా ఉన్నావు? ఒంట్లో బాగులేదా! తలనొప్పా! అమ్మతాంజనం తెచ్చి రాసేదా! అని నా వైపు చూస్తూ బాధగా అడిగింది

సీసా తేవడానికి వెళ్ళబోయింది

ఇదిగో నువ్వేం రాయనక్కర్లేదు కాని ఒక్క క్షణం మనశ్శాంతిగా ఉండనే నన్ను! నా ఎదురుగా అలా దిబ్బబోమల్లా నిలబడక లోపల పనులేమైనా వుంటే చూసుకో... అశాంతిగా అన్నాను

రాజ్యం వెళ్లిపోయింది పెద్దవాళ్ళ మూర్ఖత్వాలకి చాదస్తాలకి బల్లిబోయేది మావంటి వారే

అనుక్షణం అయిష్టతనీ . ఏవ్యతనీ ప్రదర్శించటం కన్నా - మధురానందాలకి తావెక్కడుంటుంది

నా మనస్సు అల్లి బిల్లిగా అయిపోయింది.

బయట కెళ్ళామని మొహం కడుక్కుని బయలు

దేరాను

నడుస్తున్నాను

అలోచిస్తున్నాను

సిగిరెట్ కోని వెల్గించాను

ఒరో ప్రభాకరం! పిలుపు విని తల త్రిప్పాను

స్కూటరుమీద కూర్చుని అల్లంత

దూరానుంచి చేయి గాల్లో ఊపుతూ

పిలుస్తున్నాడు

వాడు చేతస్య

వాడ్ని సమీపించాను

'ఎంరా' చాలా కాలానికి

కనిపించావు! గుంటూరులో వుండేవాడివి

కదూ! ఎప్పుడో చాచిక్కడికి? అని ప్రశ్నిస్తూనే వాడిని నా చేతిలోకి తీసుకుని మెత్తగా నొక్కేను

"బేను గుంటూరులో స్టేట్ బ్యాంకులో పని చేసేవాళ్ళి విద్యల నగరం కదా యిది గురజాడ వారి ఊరిది. అదిభట్ట నారాయణదాసుగారి పేరు ప్రఖ్యాతులు పరిమళించిన ప్రదేశమిది. నా కి విజయనగరం అంటే ఎప్పటినుంచో సద్దా ఉగా అందుకే బ్రాన్స్ ఫర్ చేయించుకున్నాను" అని విపులంగా చెప్పాడు చైతన్య

నవ్వి- హాన్లే మంచినీ చేసావు ప్రస్తుతం ఏ వీధిలో ఉంటున్నావు? అడిగాను

"కొట్ట మాదప్పవారి వీధిలో ఉంటున్నాను. ఒరే పెళ్లి కెలాగు ఎగవేసావు కాని యింటికి రా మాశ్రిమతిని చూపిస్తాను దీ త్రాగి వెళ్ళా గాని అని నిమ్మారం అడుతూనే స్కూటర్ మీ దిక్కించాడు

"వీడు ప్రభాకరం నా స్నేహితుడు మేమిద్దరం కన్నా స్కూల్లో పదిదాకా చదివాం రచయిత కూడా" అని తన క్రిమితికి నన్ను పరిచయం చేసాడు చైతన్య

అప్పుడే ఆమె పేరు దిపికని తెలిసింది

ఆమెను చూస్తూంటే రెప్ప వారాలని కూడా లేదు

అప్పురసలా అద్భుత సౌందర్యంతో మనమనలాడే యవ్వన బిగితో అజంతా బొమ్మల్లే ఉందామే చదువుతో పాటు ఆందం కూడా తోడవటం గొప్పననిపించింది

దీ యిచ్చినపుడు కూడా - పరాయి వాడి భార్యని అదే పనిగా చూట్టం సభ్యత కాదని తెలిసినా చూడాలనే అనిపించింది నాకు

ఎర్రటి పట్టు చరలో ఎంతో బాగుంది

■ త్రాగి వెళ్లబోతుంటే "భో జనంచేసి వెళ్ళాగాని ఉండు" అవారు.

తప్పింది కాదు

వాడి శ్రమతి చేతి వడ్డనతో సంతృప్తిగా తిన్నాను

"వస్తా మరీ" అరగంట దాటక వెళ్లడానికి లేచాను.

"అప్పుడప్పుడు కలుస్తాం" చెప్పాడు వాడు

బయట కొచ్చిన మరుక్షణం చైతన్యమిద నా కసూయ ఎర్రడింది చైతన్య చాలా అధృష్టవంతుడు

అందాలరాశిని అర్థాంగిగా పొందటానికి ఎన్ని జన్మలెత్తాలో.. అనుభవించటానికేనా యోగం ఉందాలి

అది నాకు లేదనే విచారం నన్ను నిలుపునా నిరుత్సాహ పరచింది

నాకు చైతన్యకి నక్కకి - నాగలోకానికి ఉన్నంత వ్యత్యాసం నాళ్ళినిపించింది

ఏ తారుపోత పోసిపట్టుండే రాజ్యంకి పజ్రంలా అణుపణుపూ మెరిసిపోయే సుందర శిల్పంలాంటి దీపికకి పరమాణువుకి - పర్యతానికి పుండే తేడా"

అరె . ఆలోచనలో పడి వాడింట్లో కళ్ల జోడు పదిలేసి వచ్చేసానే!

వెనక్కి తిరిగి వెళ్లాను

తలుపు వేసేసి ఉండి

పిలుద్దామనుకున్నాను

కాని యింతలో దీపిక గొంతు పెద్దగా వినిపిస్తోంది

'నేనేం పని మనిషి ననుకున్నారా' గొప్ప కుటుంబంలోంచి వచ్చిన దాన్ని ఏనాడూ పసి పాట చేసి ఎరుగను ఏదో పొందికగా మనిద్దరికి

వండుకోవటం వరకే పరిమితం నా పని అంతే తప్ప - అడ్డమైన వాళ్ళని అతిథులుగా పిలవటం .

నాచేత వంటలక్కలా వండించటమూనా? నావల్ల కాదు బాబూ!.. ఇదిగో స్పష్టంగా చెబుతున్నా

ఎవరిది ఈ రోజు నుంచి ఎవర్ని ఎందులకి ఎవ్వరాలకి పిలవడాన్ని వీల్లేదు" అని కోపంగా

విల్లలమాసపత్రిక

బోలరంజని

రంగు రంగుల ముఖచిత్రం!

★ కథలు! ★ నీతియల్లు!

★ చొమ్మలకథ!

★ ఇజ్జత్తోన్ని పెంచే వ్యాసాంబ!

ఇంకా-చిన్న విల్లలనీ (పెద్దవారిని-
కూడా!) అలరించే చొమ్మలు, శీర్షికలు,
వింతలు, విశేషాలు!

ప్రతిపేజీ లోనూ రంగు

రంగుల చొమ్మలు!

నేడే యాకావీ రిజర్వ్ చేసుకోండి!

పేజీ 150 ప్రైస్

ఆంధ్రపత్రిక ప్రచురణ

కోరిక తీరే పేళ రాణి మాలిని

గురాజురేకుల సాకుమార్యం - జాజిమొక్కల రావణ్యం కలబోస్తే ఆమె సునీత

సునీత వయస్సు పదిహేడు సంవత్సరాలు ఇంటర్ రెండుసార్లు డింకిలు కొట్టేసి అన్న శ్రమపడటం ఇంట్లో వాళ్ళని ఇబ్బంది పెట్టటం ఇష్టం లేక ఎంచక్కా చదువుకు గుడ్ బై కొట్టేసి తనకేంకో ఇష్టమైన కథలు నవలలు చదవటంలో తీసమైపోయింది

హఠాత్తుగా సునీత మనసులో కథ రాయాలన్న కోరిక కలిగింది దొరికిన పుస్తకమర్లా చదివేస్తూ అందరినీ నవ్వేస్తూ - ఉడికిస్తూ ఉపారుగా తిరిగే ఆ అమ్మాయి తీగ తెగిన పిణలా మూగబోయింది

తమ్ముళ్ళు - చెల్లెళ్ళు "అక్కా" అంటూ దగ్గర చేరినా విసుక్కొనాగింది ఎన్నడూ లేనిది అస్థిమితంగా ఫలపుతూ ఒంటరిగా గడవనాగింది తన చుట్టూ ఏం జరుగుతుందో గ్రహించే స్పేటిలో లేదు సునీత మనసు

పెద్దలు చూశారు అమ్మాయి పరిస్థితి గమనించి గాభరా చెందారు పెళ్ళి చేసేస్తే తిక్క తిన్నగా వస్తుందనుకున్నారు గుసగుసలాడారు హడావిడి పద్దారు ఫలితం వెంటనే పెళ్ళికొడుకు కొనం వల వేసి గాలించారు వాళ్ళు వేసిన ఎరకి ఒక అందగాడు - బుద్ధిమంతుడైన యువకుడు చిక్కాడు పెళ్ళి చూపులు ఏర్పాటు చేశారు

విషయం విన్న సునీత నివ్వెరపడింది 'ఇన్ని రోజులుగా లేనిది ఇంతలోనే విమిది హడావిడి? పెళ్ళి చేసే దాకా ఈ పెద్దవాళ్ళకి నిద్ర పట్టడేమో' మనసులోనే విసుక్కుంది

పెళ్ళి చూపులు జరిగాయి తిల్ల నచ్చింది పిల్ల తండ్రి ఇచ్చే కట్టమూ నచ్చిందేమో వెంటనే సునీత పెళ్ళి నిశ్చయమయింది 'ఇప్పుడే పెళ్ళిమిటి?' అని గొణిగిన సునీత, చూపుల తరువాత తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకుని పెళ్ళి గురించి - కాబోయే వరుడి గురించి యోచన చేస్తూ మధుర స్వప్నాలలో తేలిపోనాగింది

పెళ్ళి జరిగిపోయింది పెద్దలు తేలిగ్గా గాలి పిల్చుకున్నారు కొండంత బరువు గుండెల మోద నుంచి దిగిపోయినట్టు

భర్తతో ఏకాగ్ర - సనిమాలు ఆ తరువాత ముచ్చటైన కబుర్లు కాకేవం చిలిపి తగాదాలతో సంవత్సరం గడిచేసింది సునీత

తాత్కాలికంగా నిద్రించిన సునీత మనసులోని కోరిక తిరిగి నిద్ర లేచింది

ఏదో అలాటం - తపన మనసుని స్థిమితంగా ఉండనివ్వటం లేదు ఏమైనా సరే తన మనసులోని భావాలకి అక్షరరూపం ఇవ్వాలి అనుకుంటూండగానే రోజులు దొర్లిపోతున్నాయి

కర్తవ్య నిర్వహణలో మునిగి తేలుతున్నా ఏకాగ్రత చూపలేకపోతుంది

మధ్యాహ్నం భోజనం ముగించి నిద్రపోయే కార్యక్రమం వాయిదా వేసుకుని 'ఏమయినా సరే ఈ రోజు కథ రాసి తీరాలి' అని తనలో తనే ప్రతిజ్ఞ చేసుకునే సమయంలో అత్తగారి కేక సుడిగాలిలా దూసుకు వచ్చి ఆమె తీర్మానాన్ని గాలిలో కలిపేసింది

అమ్మాయ్! నిద్ర పట్టటం లేదు బ్రహ్మాంగారి చరిత్ర రెండు పేజీలు చదివి వినిపించవే'

అవేదనని అణగదొక్కి తప్పనిసరిగా పెదవులపై చిరునవ్వుతో పుస్తకం తెరచి కూర్చుంది సునీత

పేపరు వెయిట్ కింద రెవరెవలాడుతున్న తెల్లని కాగితాలు ఆమె మనసులోని ఆశ నిరాశలా ఉన్నాయి

అత్తగారికి కాకజ్జానం చదివి వినిపించి తేలిగ్గా నిట్టూర్చేంతలో గాలిలో పాటు రివ్వన దూసుకు వచ్చింది మామగారి పిలుపు సునీత! అంటూ

ముందు గది దాట వరండాలోకి వెళ్ళింది కొడలిని చూసి - "ఈ రోజు పేపరు చదవలేదమ్మా? ఏదో పెద్దవాణ్ణి చూపు అనక నిన్ను ఇబ్బంది పెట్టాల్సి వస్తుంది ఎప్పుడూ మంచంలో పడి ఉండలేక ప్రాణం గిలగిలలాడుతుంది" రిటైర్ అయ్యి ఇంట్లో ఉన్న ఆయన మధ్య మధ్య తను ఉద్యోగం చేసే రోజుల్లో కబుర్లు చెబుతూ పేపరు ఎంటారు

అంత పెద్దాయన పేపరు విశాలన్న కోరికతో తనని అర్పించే సరికి సునీత మనసు ద్రవించిపోయింది మర్రిపోయాను మామగారూ! అంటూ ముఖ్యమైన వార్తలు చదివి వినిపించింది

మన పనులు పూర్తికాకేదని కాలం ఆగదుగా!

కాఫిల ధైము అయ్యేది అవి పూర్తిచేసి పని మనిషికి అంటు వేసి చిన్న చిన్న పనులు చేసేసరికి సాయంత్రం అయ్యేది వంటపని ముగించి కలం తాకబోయేంతలో మా వదిన బంగారు తల్లి బొమ్మలు వేయటంలో ఆమె తర్వాత ఎవరయినా కాని చిత్రకారిణి అవ్వాలన్న కోరిక మా వదినలో

లేకపోబట్టి పెన్సిల్ పుచ్చుకోవటం చేతకాని దద్దమ్మలు కూడా ప్రసిద్ధులై పోతున్నారు అంటూ ఆదవడుకు కాంతి ప్రవేశించింది

"అవవోయ్ నీ కోతలు నీ పనేమిటో చెప్పు అంటూ నవ్వుతూ ఆమె వారు మూయించి మరదలు అడిగిన పని పూర్తి చేస్తుంది

భర్తకి ఆఫీసునుంచి రాగానే టీ త్రాగటం అలవాటని టీ పెట్టి ప్లాస్టులో పోసి తన స్నానం ముగించి తీరుబడిగా జడ అల్లుకుంటూ కూర్చుంది సునీత

ఇంతలో రానే వచ్చాడు ఆమె మరిది మనోజ్ కుమార్ సినియర్ ఇంటర్ చదువు తున్నారతను కాంతి జూనియర్ ఇంటర్ చదువుతుంది ఇద్దరికీ ఒక్కమాటలో కూడా అభిప్రాయాలు కలవ్వు

'పిట్ట వదినా కాసేపు పట్టల్ ఆడవూ' పిట్ట ప్రాక్టీసు లేకపోతే ఫ్రెండ్స్ దగ్గర పెమ్మ అవుతాను అంటూ బ్రతిమాలసాగాడు

ప్రాక్టీసు చేస్తే ఈయనగారు అంతర్జాతీయ క్రిడా కారుడు అయిపోతాడు కామోసు! కిసుక్కున నవ్వింది కాంతి

బ్యాటు పుచ్చుకుని చెల్లెలి మిదకు వెళ్ళాడు మనోజ్ తండాను అంటూ

సునీత ఇద్దరినీ విడతీసి ఆటలోకి దిగింది

ఇంటి ముందు ఉన్న ఖాళీ స్థలంలో కోర్టుగిసి నెట్ కట్టాడు మనోజ్ అప్పటికే

రెండు ఆటలు పూర్తయ్యాయి రెండు సార్లు సునీత ఓడిపోయింది సమయం ఎదుగంట లయింది సరిగ్గా అప్పుడు వచ్చాడు ఆ కొంటి కుటుంబ సభ్యులలో ముఖ్యుడు సునీత మానస చోరుడు మదన్ మోహన్

తెల్లని గ్లాస్కాచీర్ చుట్టూ నల్లని బొర్రర్, నుదుట దోసగింజ ఆకారంలో దిద్దిన నలుపు సెంగార్ టిలకం గిరజాలు తిరిగిన నల్లని కురుల్లో విరిసిన మల్లెలు మెడలో మెరుస్తున్న నల్ల పూసలు చేతిలో బ్యాటు నుదుట ముత్యాలా నిలచిన స్వేదబిందువులు పెదవులపై చిరునవ్వుతో అపరంజి బొమ్మలా ఉన్న సునీతని తమకంగా చూడసాగాడు మదన్ మోహన్

లోనికి పదండి టీ తీసుకుని స్నానం చేద్దూరు అంటూ బ్యాటు వదిలేసి అన్న వెంట వెళుతున్న వదిన వైపు నిరుత్సాహంగా చూశాడు మనోజ్

భోజనాలు ముగించి వంటగది సర్ది పడక చేసే సరికి పదయింది సునీతకు

కాంతి - మనోజ్ చదువుకుంటున్నారు అత్త మామలు నిద్రపోతున్నారు

సునీత గదిలోకి వచ్చేసరికి మదన్ ఉదయం పేపరు చూస్తున్నాడు దిండ్లు గొడకానించి వాలుగా పడుకుని సునీత కూడా మంచం మీద కూర్చుని పిక్చి తీసి పేజీలు తిప్పసాగింది పేపరు మడిచి పక్కన పడేసి -

ఏమిటోయ్ మన నంగా ఉన్నావో కాసేపు ఏమైనా కబుర్లు చెప్పు అన్నాడు

"చెప్పుకోదగ్గ కబురైందే లేవు" పేజీలు తెప్పుతూ జవాబిచ్చింది

ఓసెకను ఆమె వైపు పరిశీలనగా చూసి "ఏది! ఆ పీక్స్ ఇలా ఇవ్వు!" అని అడిగి తీసుకుని దిండుకింద దాచేసి చిలిపి నవ్వు వెసిరాడు మదన్

"ఏమిటండీ" ఏడుకోవంగా చూసింది సునీత "లేకపోతే ఏమిటండీ" సునీత ననుకరించి అని చిన్నగా తలపై మొట్టి "నేను అఫిసులో ఉన్నప్పుడు చదువు కోవోయ్ పుస్తకాలు నేను ఎదురుగా ఉండగా పుస్తకాలతో పనేమిటి నీకు! కనుబొమలెగలేస్తూ కొండిగానవ్వాడు

"ఏం చెయ్యి మంటారు" బుగ్గపై వేలుంచుకుని మెల్లగా అడిగింది

"నన్ను చూడవోయ్ అంటూ దగ్గరకు తీసుకుని తలనిమురుతూ

"ఏమిటి రోజు డలేగా ఉన్నావు" లాలనగా అడిగాడు మదన్

బాగానే ఉన్నాను డబాయిందింది సునీత పది నిముషాల అనంతరం మదన్ కళ్ళు మూసుకుని పడుకున్నాడు

సునీత చేప్పుడు కాకుండా లేచింది బ్రేబ్రిల్ ల్యాంప్ వేసి నిశ్శబ్దంగా పేపర్లు తీసింది పెన్ను కాప్ తీసి ఓం" అని వ్రాసింది లేదో - పక్కన భార్య పడుకున్న జాడ లేక ఏమైందా అని వెల్లికిరా తిరిగిన మదన్ ఆమె చేసే పనులో క్షణం గమనించి అర్థంకాక-

"ఏమిటోయ్ అది అన్నాడు తలకింద చేతులుంచుకుని ఆమెనే సూటిగా చూస్తూ

"ఓ ఛే ఏం లేదండీ" తడబడింది సునీత మనసులోని భావాలకి అక్షర రూపం ఇవ్వాలని

ఆమె ప్రయత్నం కాని ఎప్పుడుకప్పుడు అదిలోనే హంసవాడు

ఆమె తడబాటు అతనిలో అనుమానాన్ని కలిగించింది

ఏమి లేనప్పుడు ఆ కంగారెండుకు! అంటూ లేచి వచ్చి ఆమె వెనుక నిల్చున్నాడు

అప్రయత్నంగా ఆమె చేతిలోని పెన్ను జారి పేపర్ పై పడింది తెల్లని పేపర్ పై సిరామచ్చ క్షణక్షణం సునీత మనసులోని నిరాశలా పెరిగిపో సాగింది

కొంపతీసి కథగాని వ్రాస్తున్నావా! భయపడుతున్నట్టు మొహం పెట్టి అడిగాడు మదన్

సునీత మౌనంగా నేల చూపులు చూస్తుంది పోయింది

నీతా డియర్! ఏమిటి సెచ్చితనం? హాయిగా లైఫ్ ఎంజాయ్ చెయ్యక ఏమిటి పరాకు అయినా ఎందుకమ్మా మల్లెపూవు లాంటి తెల్లని పేపరులను ఖరీదాబు చెయ్యటం! కదలు రాయటం పకోడిలు చెయ్యటం మంత తేలికనుకున్నావా! అందరికీ

అభ్యుత్తం దొరకదు పూర్వజన్మ సుఖతం ఉండాలి కళాకారిణిగా రాణించాలంటే! ఆమె తలపై వేళ్ళతో మృదువుగా రాస్తూ చెప్పాడు

సునీత ముఖంలో భావాలను గమనిస్తే అతనలా అనగలిగేవాడు కాదు

వాలిన ఆమె కనురెప్పలు నీటితో నిండి పోయాయి

బరువెక్కిన ఆమె హృదయంలోని అవేదన ఉప్పెనలా ముంచుకొచ్చింది

ఆ రాత్రి ఆమె కన్నీటికి దిండు ముద్దయింది

* * * * *
కొద్ది మార్పులు తప్ప ఇంచుమించుగా సునీత దినచర్య అలానే సాగిపోతోంది రోజులు గడిచి పోతున్నాయి ఎప్పటిలాగే వచ్చిన మార్పుల్లా సునీతలోనే

ప్రాడక్షన్ నెంబర్ వన్ తయారై పైన విశ్రాంతి కరువైంది పాప అటపాటల్లో రోజులు నిముషాల్లా దొర్లి పోతున్నాయి

పాపకి రెండేళ్ళు నిండాయి నెంబర్ టూ తయారై పులుస్తూనే పెట్టాలనుకున్న సునీత మాట ఎవరూ వినిపించు కోలేదు 'అబ్బాయి ఒక్కడే అయినా పర్వాలేదు అమ్మాయి లిద్దరు ఉండి తీరాలి ఒకరి కోకరు అండదండగా ఉంటారు అంటూ ఆమె మాటలు కొద్ది పారేశారు

మళ్ళీ రెండేళ్ళకి నెంబర్ త్రి రంగప్రవేశం చెయ్యక తప్పలేదు అందరూ కొడుకున్నట్టు అమ్మాయే పుట్టింది

ఇద్దరు పాపలు ఒకబాటు వారికి పాలు, బిస్కట్లు, హాస్పిటల్ ఫిజాలు, బట్టలు ఖర్చులు పెరిగిపోయాయి కాంతికి పెళ్లిచేయటం, మనోజ్ చదువుకుంటానని పట్టుబడితే పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ కి వంపించారు మదన్ మోహన్ జీతం కుటుంబం పెరిగేసరికి సరిపోవటంతో తండ్రికి వచ్చే పెన్షన్ కొద్దిపాటి అస్త-కాంతి పెళ్లికి ఖర్చయిపోయింది

పిల్లలు కాన్వెంటులో చేరారు మనోజ్ చదువు పూర్తయింది. అతనికి పెళ్లి చేశారు వాళ్ళ మామగారు ఉద్యోగం ఇప్పిస్తాననేసరికి వేరు కాపురం పెట్టి ఇల్లు వదిలారు.

అతని చదువుకు చేసిన అప్పు మాత్రం మిగిలింది మదన్ కి.

బరువు బాధ్యతలు రెడ్డింపు అయ్యాయి పిల్లలు పెరగటం వారి చదువులు సక్రమంగా సాగేలా చూడటం ఉపరి సలహనంత వస్తేది సునీతకు

ఓ వళ్ళి ఆర్థిక ఇబ్బందులు మానసికంగా భృంగడిస్తున్నాయి

మామగారు పోయారు. అత్తగారు పిల్లలందరి దగ్గరకి ఫిరుగుతూ ఉంటుంది

శిలందర్లు చక చకా మారిపోయాయి పెద్దమ్మాయి సుధ ఇంటర్ ఫెయిర్ అయింది మధు పాలిడిట్టి కల్ చేరారు లత ఫస్ట్ ఇంటర్ లోకి వచ్చింది. సుధకు చదువుమీద అసక్తి లేదని గ్రహించి పెళ్లి చేసేశారు అమ్మాయిని కాపురానికి వంపి గుండెల నిండుగా గాలిపిల్చుకుంది సునీత

ఇన్నేళ్ళ కాలంలో సునీత ఎన్నోసార్లు కథరాయాలని ప్రయత్నించి విఫలమయింది. అవకాశం దొరికినప్పుడు కాగితాలు ఖరాబు చెయ్యటం తప్ప మనసులోని భావాలకి సరైన భాష కుదిరేదికాదు మనస్సు స్పందించి రాయాలన్న తపన కలిగినప్పుడు అవకాశం చిక్కేదికాదు

ఇప్పుడు సునీత వయస్సు ముప్పైయిదు సంవత్సరాలు

వెంకటగిరి చీర చిన్నముడి చేతులనిండుగా ఎర్రని గాజులు, మెడిల్ నల్ల పూసలు, నుదుట పెద్దబొట్టు వయసుకు తగ్గ అలంకరణతో

కోరిక తీరే వేళ

గులాబీల సాకుమార్గం కరిగిపోయి కాస్త ఒళ్ళుచేసి శ్రావణా ఉంది సునీత

మదన్ కి ప్రమాదన్ రావటంతో జీతం పెరిగింది కుటుంబ పరిస్థితులు కాస్త మెరుగుపడ్డాయి.

సునీత కాస్త తీరుబడిగా ఉండటం గమనించి మనసులో ఏతంవేసిన కోరిక రెక్కలు విప్పుకుంది ఎందుకోయి పేపర్లు ఖరాబు చేస్తావు?

"రచనలు చెయ్యటమంటే అనవకాయ అపపెట్టి వండటమనుకున్నావా! అర్భష్టం ఉండాలి!" నీవల్లో అవుతుంది కథరాయటం అన్నట్లు భర్త హాస్యానికి అన్నా ఆ మాటలు వదేవడే చెవిలో వో రెత్తిస్తూ ఆమె మనసుని భాధించసాగాయి

తను వ్రాసిన కథ అచ్చయితే అయిన చూసి ఆశ్చర్యపోయి పర్వాలేదు నువ్వు కథలు రాయగలవు నేనూపించినట్లు సామాన్యురాలివి కాదు అని ప్రశంసించాలి

ఎలాగయితేనేం! అపో రాత్రులు అలో చనలతో శ్రమించి కథ పూర్తి చేసింది సునీత

ఒకటికి నాలుగుసార్లు చదువుకుని తప్పిగా నిట్టుల్లింది చక్కగా ఫెయిర్ చేసి కవరులో పెట్టి స్టాంపులంటించి అడ్రస్ వ్రాసింది

'కథ ప్రింట్ అయ్యేవరకూ భర్తకు తెలియకూడదు కదా!' అని కోరికకి వెళుతున్న లతకిచ్చి పోస్ట్ చెయ్యమని చెప్పింది

రెండు నెలలు గడిచిపోయాయి సునీత కళ్ళు ఆరాటంతో నిరిక్షించేది 'పోస్ట్' అన్న పిలుపు కోసం చెవులు నిక్కబొడుచుకుని ఆలకించేది

'ఉప్' ఫలితం శూన్యం ఆ రోజు-

సాయంత్రం వంటపనిలో ఉంది సునీత

'అమ్మా! అమ్మా!' పరుగున వచ్చింది సునీత చేతిలో పుస్తకం చూపించి- అమ్మా ఇది చూడు

అని లత అనటం వరకే వినిపించింది

అనంద ఉప్పొంగుతుండగా నిల్చునే శక్తిలేని వానిలా కూర్చుండిపోయింది

'జంటగులాబీలు' తనకథే మొదటి నుంచి చివరివరకూ ఏకాగ్రతతో అనందంతో తప్పితిరా చదివింది

ఆవేశం తగ్గి అలో చన కలిగేసరికి పేరుకోసం ఆమె నేత్రద్వయం ఆరాటంతో అన్వేషించాయి 'ఎ లత' అన్న అక్షరాలు ఘనక మనకగా కనిపించాయి అది తను వంపన పీక్స్ పేరు కాదు

'కాలేజీ మేగజైను'

తలెత్తి కూతురివైపు చూసింది

చేతిలో మిరాయి కాకెత్తుకుపోతే పసివాడు చూసే చూపులా దీనిగా ఉందామె మోము

అమ్మా అనిలు ఏం జరిగిందంటే- మేగజైనుకి కథలు- కవితలు ఇవ్వాలనుకున్నవారు ఫలాన దేబల్ గా ఇవ్వమని నోటీస్ వచ్చింది

నేను కథ వ్రాయలేనని బెర్రి బ్రూర్లు మా ప్రెండ్స్, అప్పరల్ ఓ చిన్న కథ వ్రాయునా అన్న ధిమాతో వ్రాస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేశాను వారిని ఓడించడానికైనా కథ వ్రాయాలని ప్రయత్నించి విఫలమయ్యాను నువ్విచ్చిన కవరు పోస్ట్ చెయ్యటం మర్చిపోయాను నోట్స్ లో పెట్టి

నా ప్రెండ్స్ కవరు తీయటం అలో చనలలో ఉన్న నేను గమనించలేదు సునీత ఎవరో! నువ్వు ఆ పేరుతో కథలు వ్రాస్తావా! అంటూ వాళ్ళ చుట్టూ చేరి ఆరాగా అడగటంతో ఆ పరిస్థితి నుంచి తప్పించుకోవడానికి, నేనే సునీత పేరున పత్రికలకు కథలు పంపుతానని చెప్పాను వాళ్ళ వదిలిపెడితే ఆ కవరు పోస్ట్ చేద్దామనుకున్నాను కానీ ఒళ్ళు అంతటితో వదిలిపెట్టక లెక్కరర్ దగ్గరికి తీసుకువెళ్లి ఇచ్చారు అంత కథ నడిచాక వెనుకంజ వెయ్యలేక కన్న తల్లిపై ఆర్థం చేసుకుంటావన్న ఆశతో నీ కథను నా పేరుతో మేగజైనుకి ఇచ్చాను నన్ను క్షమించమ్మా! తల్లి పాదాలపై చేతులుంచి కన్నీరు కార్చింది లత

సునీత కళ్ళ నుంచి కారుతున్న కన్నీరు ఆమె గుండెల్లోని జ్వాలను చల్లార్చడానికన్నట్లు గుండెల మీదకి జారి ఇంకిపోతున్నాయి

దర్శిపని నిజంగా - దృష్టాపని?

మీరూ నేర్వండి. వేరొందిక నేర్పింది. మాతన ముగా నేర్చుకొనువారికి, నేర్చుకున్నవారికి ఎంతో పునయోగమైన వా పుస్తకాల్ అనేకులు నేర్పి లభించిరి. ప్రజలు, ప్రతిక ప్రశంసలు, ప్రభుత్వమోదన పొందినవి.

పూర్తి వివరాలు వ్రాయండి :
జీ. పున్నాపాపు చౌదరి (రచయిత)
మొవ్వలు-522312, తెనాలి లావా

వెలకు రు. 1500 సంపాదించండి

ఫోటోగ్రఫీ టీవరు రు 15, ఎలెక్ట్రికల్ గైడు రు. 15, టైలరింగు మరయు పెయింటింగు రు. 15, రేడియోట్రాన్సిమిటర్ మెషిన్ గైడు రు 30, 300 కుటిర్ పరిశ్రమ గైడు రు 30. వివాహపు జీవితము 100 బొమ్మలతో రు 15, రతి విజయం రు. 15, 188 బొమ్మలతో మెడికల్ సెక్సు గైడు రు. 20, సప్లిత కోక్కో శాస్త్రము రు. 20, హాస్టేజి రు 3/- అదనము

International Book Agency,
(AB) Choudharykhel,
P O Debai Dt. (Bulandshahr) U P

ఆంధ్ర పత్రిక

దిన పత్రికలో

*** మన సినిమాలు ***

*** వింత యదార్థం**

కీర్తికలు

చూస్తున్నారా ?

సాంస్కృతిక విశ్వవిద్యాలయం ఆశయాలు డాక్టర్ నారాయణ రెడ్డితో గోప్తి

డై ను సాంస్కృతిక విశ్వవిద్యాలయం ఎందరికీ వరప్రసాదం వంటిది- అన్నారు సాంస్కృతిక విశ్వవిద్యాలయం ఛైన్ చాన్సలర్ డాక్టర్ సి నారాయణ రెడ్డి.

అశోకనగర్‌లోని ముచ్చలైన మేడమిడి గదిలో ఆయనను కలుసుకొన్నాను గది దిర్ఘ చతురస్రాకారంగా వుంది మూడు సోఫాలు ఒకపక్క గోడకున్న అద్దాల అరలలో ఆయనకు వివిధ సంస్థలు బహూకరించిన ఫలకాలు, కప్పులు, పటాలు 250 ఉన్నాయి-ఔను ఎంచాను గోడలకు దాదాపు 20 సన్నాస పత్రాలు చేలాడుతున్నాయి

ఉపాధ్యక్షురం తీసుకొన్న తర్వాత ప్రారంభిద్దాము- అన్నారు ఉపాధ్యక్షురం తీసుకుంటూనే తమ విశ్వవిద్యాలయం ఆశయాలు, కార్యక్రమాలు చెప్పడం ప్రారంభించారు అర్థిక కారణాలవల్ల చిన్ననాడే చదువు మానివేసిన వారు, కొంత వరకు చదివి పైచదువులు చదువుకుందామనుకొనే వారూ ముఖ్యంగా ఏవో డిగ్రీలు పొంది గౌరవం స్వీకరించుకుందామనే మహిళలూ, కార్మికులూ ఉద్యోగాలు చేస్తూ ఉన్నతికొరుకునే వారూ ఈ విశ్వ విద్యాలయం నుంచి ఎంతో ప్రయోజనం పొందవచ్చు కరెస్పాండెన్స్ కోర్సులు దేశంలో ఏవూరు మూలలో వున్న వారికైనా లాభిస్తుంది ప్రస్తుతం బి ఎ, బి ఎస్‌సి, కోర్సులు ప్రారంభించాము.

మధ్యలో ఆపి మీరు ఎంత వరకు చదివారు?- అనడిగారు చెప్పాను ఇంటర్ చదివినవారు బి ఎ కు సరాసరి వెళ్లవచ్చు ఏచదువు చదువనప్పుడు ఎంట్రన్స్ పరీక్ష వుంటుంది దానికి కూర్చోండి సరాసరి బి ఎ, తర్వాత ఎం ఎ. కావచ్చు. వచ్చే విద్యా సంవత్సరం నుంచి ఎం ఎ, ఎం కాం., ఎం. ఫిల్, పి. హెచ్‌డిలు ప్రారంభిస్తాము. మీరు పి హెచ్‌డి. అయితే ఫిల్ చేస్తాము పత్రాలలో- అన్నారు.

బోధన ఎలాగా?-అన్నారు. ప్రతి జిల్లా కేంద్రాలలోను అధ్యయన కేంద్రాలు ఏర్పాటు చేశాము స్థానిక కళాకారులలో వార్షికోత్సవ లిఖితరచన నియమించాము వారు ఆయా ప్రాంతాల విద్యార్థులకు వారాని కొకసారి గాని, తరచుగా గాని సందేహాలు తీర్చుకుంటారు వారందరికీ ఒక కో ఆర్డినేటర్ వుంటారు. అతడు ఆయా ప్రాంతాల కోర్సులను, విద్యార్థులను క్రమబద్ధం చేస్తాడు- అన్నారు

ఇతర దేశాలలో ఇలాంటి విశ్వ విద్యాలయాలు

ఉన్నాయి కదా వాటికి, దీనికి భేద మేమి?- అనడిగాను ఇతర దేశాలలో అంటే, బ్రిటన్, థాయ్‌లాండ్, శ్రీలంక, పాకిస్తాన్‌లలో ఇలాంటి విశ్వ విద్యాలయాలున్నాయి ముఖ్యంగా బ్రిటన్‌లో ఈ పద్ధతి చాల వ్యాప్తిలో వుంది. బ్రిటన్‌లో పిల్లలను చాలమంది తల్లిదండ్రులు సెకండరీ విద్య చదివించి పదలిపెడుతారు. పిల్లలు తమ పాట్ల తాము పోసుకుంటూ డబ్బుసేకరించి చదువు కుంటారు కార్మికులు కూడ చాలమంది అలాగే చదువు కొని బాగు పడుతారు మనదేశంలో తొలిసారిగా ఏర్పడిన ఈ విశ్వ విద్యాలయం విశిష్టత ఏదోకే వాడైనా ఏ వయస్సు వాడైనా సరాసరి ఏ పరీక్ష కయినా వెళ్లవచ్చు మనవారు బ్రిటన్‌లో పరీక్షకు వెళ్లడం సులభ సాధ్యం కాదుకదా! ఈ విశ్వ విద్యాలయం ఇతర రాష్ట్రాలలోను- తమిళనాడులో కర్నాటకలో- అధ్యయన కేంద్రాలు ఏర్పాటు చేసింది క్రమంగా ఇతర రాష్ట్రాలలోను కేంద్రాలు ఏర్పాటు చేస్తుంది- అన్నారు.

ఇప్పుడు హైదరాబాద్ రేడియో బి.స్కేషను నుంచి 30 నిమిషాలు మాత్రమే మి విశ్వవిద్యాలయం పాఠాలు ప్రసారం చేస్తున్నారు ఆ సమయం చాలదే? అన్నారు. అవును. రేడియోలో మరికొంత సమయం కేటాయించ వలసిందని, దూరదర్శనలోను అవకాశ మివ్వాలని కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని కోరాము కేంద్ర ప్రభుత్వం- ఈ విశ్వవిద్యాలయం దేశంలోనే మొట్ట మొదటిది గనుక- అంగీకరిస్తుందనే విశ్వసిస్తున్నాను

అంతేకాక వీడియో పాఠాలను ఎక్కువగా తయారు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము దీనికోసం తగిన రికార్డింగు స్టూడియోను త్వరలోనే సంపాదించ నున్నాము ఇంతవరకు 50 పాఠాల వీడియో టేపు లున్నాయి ప్రపంచ జ్ఞానం మీద, వివిధ విషయాల మీద బి బి సి నుంచి దాదాపు 60 కేసెట్లు సంపాదించాము వీటిని అధ్యయన కేంద్రాలకు పంపుతాము- అన్నారు

ఈ అధ్యయన కేంద్రాలు జిల్లా కేంద్రాలలో వుంటే చాలదు జిల్లా కేంద్రాలు కాని పెద్ద పట్టణాలలోను - ఉదాహరణకు విజయవాడ వంటి వాటిలోను- వుండడం సమంజసం కాదా?- అన్నాను నిజమే గోదావరిఖని, కావలి, ఇల్లిందు, మదనపల్లె, ఆదోని పట్టణాలవారు కేంద్రాలు కావాలనికొరారు సాధ్యమయిన స్థలాలలో కేంద్రాలు ఏర్పాటు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తాము కనీసం 300 మంది విద్యార్థులను చోట ఒక అధ్యయన కేంద్రం ఏర్పాటు చేయడానికి అవకాశం వుంటుంది ప్రస్తుతం ఆంధ్ర ప్రదేశ్‌లో 30 కేంద్రాలున్నాయి వీటిలో తొమ్మిది జంటనగరాలలో వున్నాయి- అన్నారు

మి విశ్వవిద్యాలయం కోర్సులు ఇతర విశ్వవిద్యాలయాల కోర్సులకు ప్రతి రూపాలు కావడం లేదుకదా!- అన్నాను సాధ్య మైనంత వరకు అలా కాకుండా చూస్తున్నాము కోర్సులు ప్రయోజనాత్మకంగాను, సంఘ శ్రేయస్సాధకంగాను వుండేట్లు చూస్తున్నాము డిగ్రీ, స్నాతకోత్తరణ కోర్సులు ఎంతో సరళంగా వుంటాయి అభ్యర్థి అభిరుచికి తగినట్లుగా, శాస్త్ర, శాస్త్రేతర, వాణిజ్య విషయాల కలగలుపుగా నేర్పుకోవచ్చు. ఈ విశ్వ విద్యాలయం పబ్లిక్ అక్సెస్బ్లీ డిప్లొమా కోర్సును కేంద్ర, ఆంధ్రప్రభుత్వాలు గుర్తించాయి-అన్నారు

మి విశ్వ విద్యాలయం విద్యార్థులు ఎప్పుడు తొలి పట్టాలు పుచ్చుకుంటారు?- అనడిగాను వచ్చే జూనుకు తొలి పట్టభద్రులు పట్టాలు పుచ్చుకుంటారు ఈ విశ్వవిద్యాలయానికి మూడు సంవత్సరాల క్రితం రాష్ట్రపతి జ్ఞానీ శైలిసింగ్ ప్రారంభోత్సవం చేశారు- అన్నారు.

మీరు ప్రారంభించే కొత్త కోర్సులలో విశిష్ట మైనవి చెబుతారా?- అనడిగాను ఇప్పుడు తెలుగు అధికార భాష అయింది గనుక, అనువాదం చాల అవసరం అందువల్ల అనువాదం గ్రామీణాభివృద్ధి, జర్నలిజం కోర్సులు

ప్రారంభించదలచాము. అనువాదం, జర్నలిజం కోర్సుల విషయంలో పత్రికాచయితల సహకారం అవసరమౌతుంది. అనువాదం అన్నప్పుడు పాండి లింక్ భాష గనుక దాని అనువాదమూ ప్రసక్త మవుతుంది కాని, దాని విషయం ఆలోచించలేదు. ప్రస్తుతానికి తెలుగు - ఇంగ్లీషు, ఇంగ్లీషు తెలుగు అనువాదంలో మాత్రం కోర్సులు ప్రారంభిస్తాము ప్రస్తుతం ప్రపంచమంతటా వార్తలు అంగ్లంలోనే ప్రచారమవుతున్నాయి గనుక, ఆయా భాషల్లో దిలిప్రింటర్లు వచ్చే వరకు అనువాదాలు తప్పవు అందుకోసమే అనువాదాల కోర్సు ప్రారంభిస్తాము. దానితో ప్రభుత్వోద్యోగులు తెలుగులో చక్కగా డ్రాఫ్ట్ చేయగలుగుతారు- అన్నారు

ఈ పథకాలలోనే కాదు, ఏమంచి విషయానికైనా పత్రికాచయితల, పత్రికల సహకారం మీకు ఎప్పుడూ వుంటుంది మంచిని పెంచడానికే కదా పత్రికలు వున్నాయి- అన్నారు
మరొక విచిత్రమైన సంగతి మీకు చెప్పాలి- అన్నారు ఆయన ఏమిటి? అని కుమారుడితో

హైదరాబాద్ నోట్‌బుక్

ప్రశ్నించాను చిన్ననాడు చదివే సాకర్యాలు లేని వారికి మా విశ్వవిద్యాలయం కల్పవృక్షమన్నానే దానికొక ఉదాహరణ నల్ల గొండ జిల్లాలో ఒక రిటైర్డ్ పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టర్ తెలుగు ప్రధానంగా బి ఎ చేయదలచి దరఖాస్తు పెట్టారు ఆయన వయస్సు 61 సంవత్సరాలు ఈయనకు తెలుగంటే ఇష్టం జాగా చదువుకున్నాడు. బి ఎ అయ్యాక, ఎం ఎ, పి హెచ్‌డి అవుతారు దానికి అన్ని విధాల ప్రోత్సాహమిస్తాము మా విశ్వవిద్యాలయం వల్ల ప్రత్యక్ష ఫలితం చూచారా? అన్న సంతోషంతో భుజాలు ఎగురవేశారు ఆయన

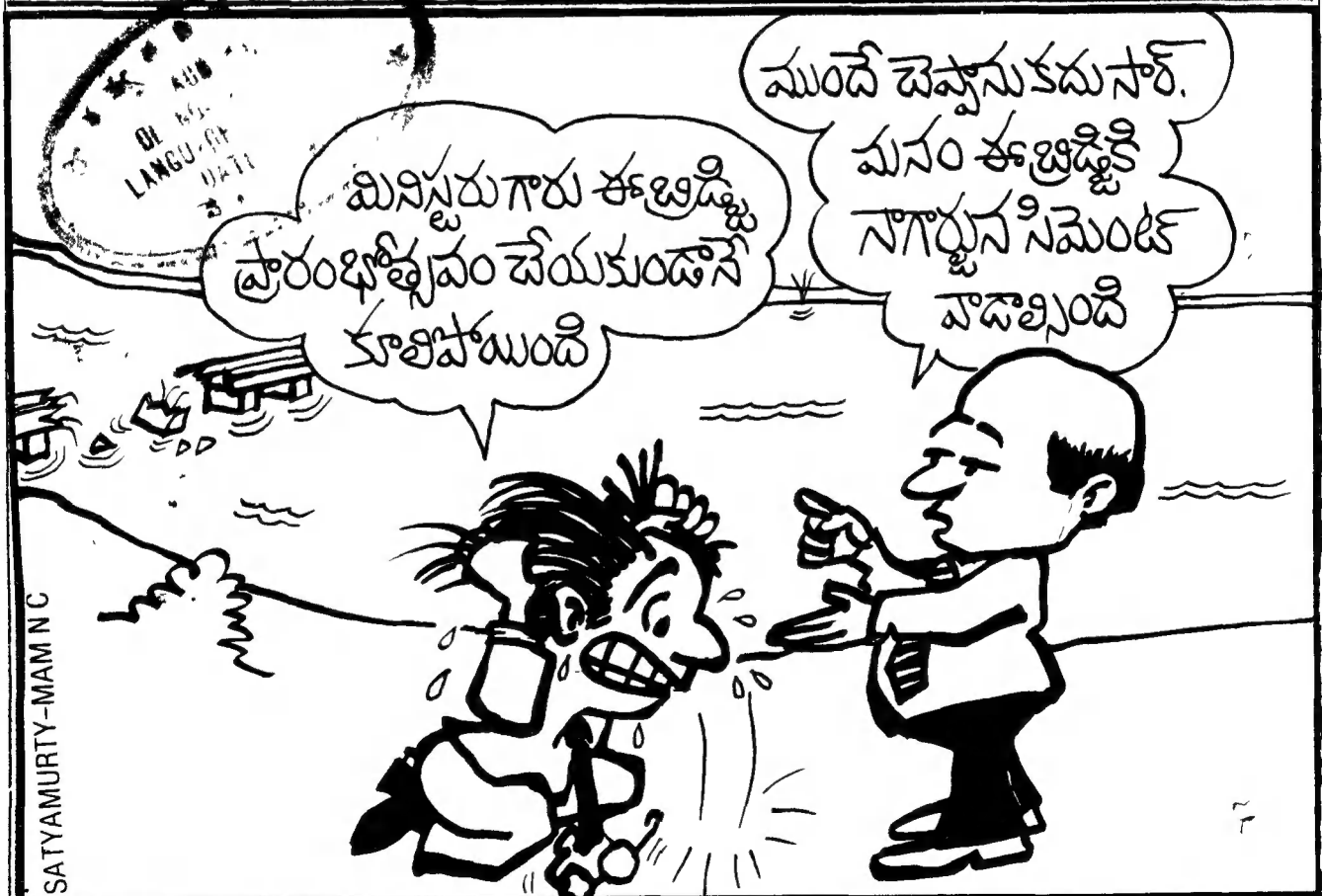
దేశంలో తొలిసారిగా ఏర్పడిన మి సార్వత్రిక విశ్వ విద్యాలయం విజయవంతం అగుగాక!- అంటూ ఒక చిన్న సూచన చేశాను తెలుగు వారు దక్షిణభారతాన్ని చాల శతాబ్దాలు ఏలూరు-కాకతీయులు, రెడ్డిరాజులు, విజయనగర చక్రవర్తులు, నాయకరాజులు వీళ్ల కాలంలో

వాణిజ్య పరిపాలనాదులకు సంబంధించిన తెలుగు పదాలు ఎన్నో ప్రచారంలోకి వచ్చాయి దక్షిణాపథమంతా వాటిని- అప్పటి పైన తెలుగు పదాలను-ప్రచారంలోకి తేవాలని కోరుతున్నాను. తమిళనాడు ప్రభుత్వం అలాటి పదాలను వాడుకలోనికి తెచ్చింది మిరూ అలాగే చేయడం వల్ల భాషాభేదం నిండారుతుంది.- అంటూ సెలవు తీసుకున్నాను అలాగే- అంటూ డాక్టర్ నారాయణ రెడ్డి తక్కిన అగంతకులతో సంభాషించడం ప్రారంభించారు

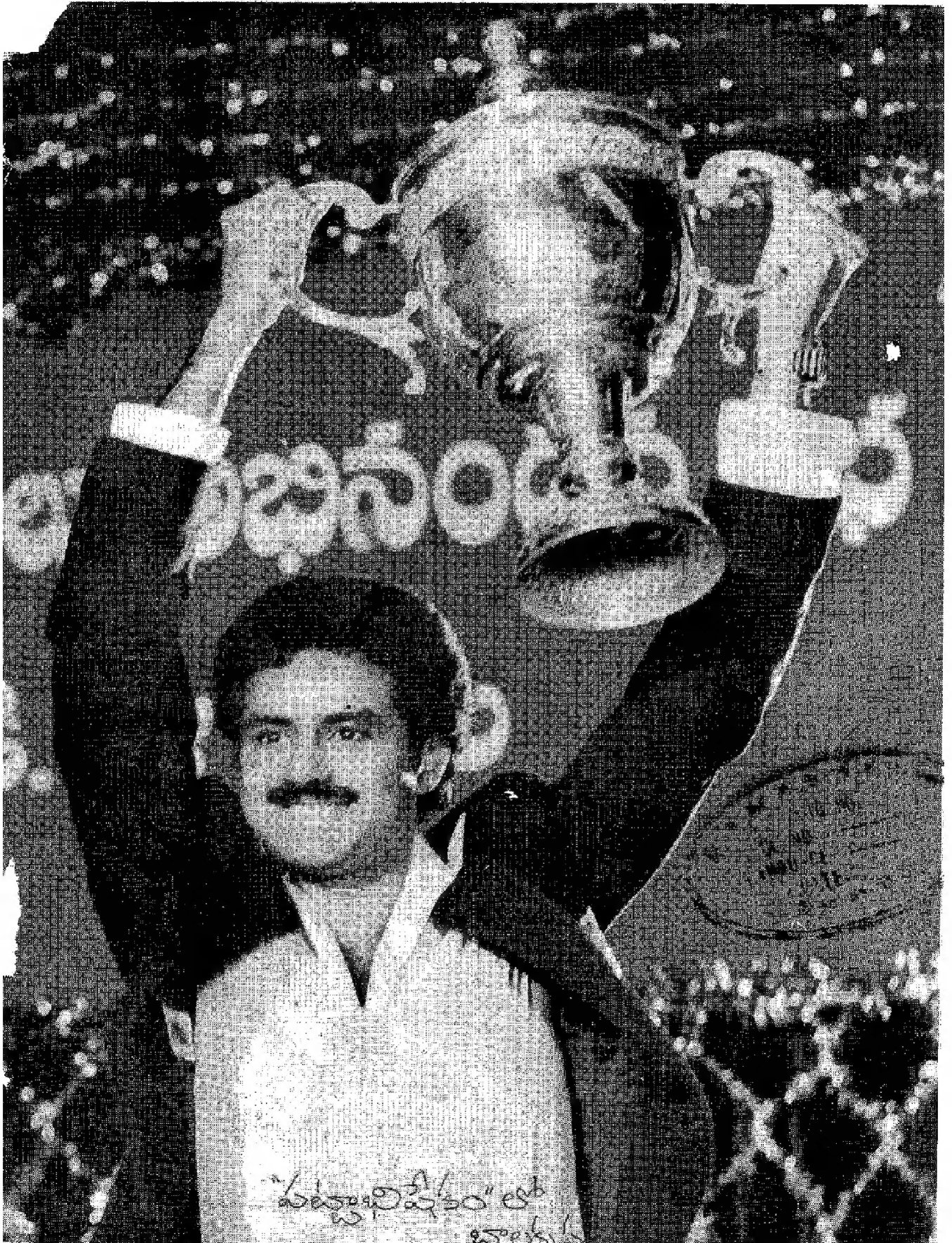
ఉపశ్రుతి :-

ఏం కవిగారూ, అలా కుంటున్నారేమిటి? - అనడిగాను కొంచెం ఇబ్బందిగా నడుస్తున్న ఒక కవి మహాశయుణ్ణి ఆ" ఏముంటుంది? కాలికి తొడిగిన గండ పెండేరం నీల గుచ్చుకొని వుంటుంది పాపం! - అన్నారు పక్కన ఉన్న ఒక కొంటి కొణంగి

-తిరుమల రామచంద్ర

31266

కట్టుకుంటే అందరికీ కన్నుకుట్టు - అందుకే ఆప్కాదే పై మెట్టు

ఆప్కా చీర కట్టుకుంటే అందరికీ
కన్ను కుట్టుగా వుంటుంది.
అందాలను మనమూ స్వంతం
చేసుకోవాలనే ఈర్వ్య కలుగుతుంది.
అందుకే ఆప్కా చేనేతలదే
అగ్ర శ్రేణి.

ఆప్కా

చేనేతలు

డి ఆంధ్రప్రదేశ్
స్టేట్ హెండ్లూం మీవర్సు,
కోఆపరేటివ్ సాసైటీ లిమిటెడ్
హైదరాబాద్-500 029